

ከርሱቲያን መሆናቸውን የሚናገሩ ብዙ ሰዎች የሚወዱትን ነገር ከሚያጠኑ ይልቅ ከርሱቲያን መሆኑ ቢቀርባቸው ይመርጣሉ። ብዙዎች ገንዘብን ወይም ለኑሮ የሚያሰፈልጉአቸውን ነገሮች ከክርሱቲያን ትምህርት ያለቀድማሉ። ለቲያትር፣ ለእግር ኳስና ለቴሌቪዥን ጊዜ አለን፤ ለአግዚአብሔር ግን ጊዜ የለንም። የተለያዩ ነገሮችን ለመግዛት ገንዘብ እናወጣለን፤ ዐሥራታችንን ለመከፈል ግን ታማኞች አይደለንም። ይህ ጣዖት አምልኮ ነው።

ለውጥ መኖር አለበት! በአረማውያንና በጣዖት አምላኪዎች ጣታችንን እንጠቁማለን፤ የምናመልከው ነገር ይለያይ እንጂ እኛም እንደ እነርሱ ጣዖት አምላኪዎች ነን። ያለ ጣዖቶቻችን መኖር እንደማንችል እናሳስባለን። ነገሮችን፣ ማኅበረሰባዊ ከበሬታን፣ ዝናን፣ ታዋቂነትን፣ ገንዘብንና ዋለትና ያለው ሕይወትን እናመልካለን። በእኛና በአግዚአብሔር መካከል የሚመጣ ነገር ሁሉ ጣዖት ነው።

ኢየሱስ እነዚህን በመሳሉ ነገሮች ሁሉ ላይ ጌታ መሆን ይፈልጋል። ማኅበረሰባዊ ሕይወትህን፣ የቤተሰብ ሕይወትህን፣ የሥራ ሕይወትህን ሁሉ ለእርሱ እንድታለገዝ ይፈልጋል። እውነተኛ ንሐሳ ለታደርግ በሁሉም ነገርህ ወደ አግዚአብሔር ትመለሳለህ፤ ለሰዚህም ከርሱቲያን በምታደርገው፣ በምታለበው፣ በምትናገረው ሁሉ የመጀመሪያውን ለፍራ መያዝ ይፈልጋል።

ሁሉን ለመተው፣ በሕይወታችን ካለው ኃጢአት ለመመለስ ፈቃደኞች ካልሆንን እርሱም በመንግሥቱ እንደማይቀበለን ከርሱቲያን አለጠንቅቆናል። ይህን ጉዳይ በከፊል ልብህ አታደርገው። «አንዳንዶቹን ኃጢአቶቹን እተዋቸዋለሁ፤ አንዳንዶቹ ግን ይቆዩ» አትበል። ከፊል ሕይወቴን ለክርሱቲያን እሰጠዋለሁ፤ የተቀረውን ሕይወቴን ግን እንደወደድሁ አደርገዋለሁ አትበል። ኢየሱስ መቶ በመቶ ራሳችንን እንድንሰጠው ይፈልጋል፤ እንደዚያ ካደረግን ሺህ እጥፍ ይከፍለናል። የሕይወታችንን አምላ እጅ ከለጠነው፤ አምስት መቶ እጁን ይከፍለናል ብለን አናስብ። አግዚአብሔር በእንደዚህ ዓይነት መንገድ አይሠራም። ሁሉንም ሕይወታችንን ነው የሚፈልገው። ኃጢአትን ለመተው፣ ሁሉንም ለክርሱቲያን ለመለጠት ከወለንህ ከአግዚአብሔር ጋር ለላም እንዲኖርህ እርምጃ ወለደሃል ማለት ነው።

ንሐሳ ያደረገው ወንበዴ በመለቀል ላይ ተሰቅሎ እያለ ኢየሱስን «ጌታ ሆይ፣ አለበኝ . . .» አለው (ሉቃ. 23:42)። «ጌታ» ብሎ ኢየሱስን መጥራቱ ሙሉ በሙሉ በሕይወቴን መለጠቴን ነው የሚያመለክተው። እውነተኛ የሕይወት ለውጥንና ራስን መለጠትን ይጠይቃል። ይህ ደግሞ የእውነተኛ ንሐሳ ውጤት ነው።

11 እምነት ምንድን ነው?

«እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት፣ በጸጋው ነው፤ ይህም የአግዚአብሔር ሰጦታ ነው እንጂ በእናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም።» ማንም ለው እንዳይመካም ይህ የመዳን ጸጋ የተገኘው ከሥራ አይደለም።» ኤፌ. 2:8-9

አሁን ደግሞ ከአግዚአብሔር ጋር ለላም እንዲኖረን ለማድረግ ወደሚያስችለን ቀጣዩ እርምጃ መጥተናል። በአሁኑ ጊዜ ያለፈው የኃጢአት ሕይወትህን የምትተውበት ደረጃ ላይ ደርሰሃል። ይህ ለውጥ በሕይወትህ እንዲከናወን ውሳኔ ላይ ደርሰሃል። ከእንግዲህ ወዲህ ከአግዚአብሔር እየራቅህና እየሸሸህ አይደለህም፤ ይልቁንም ወደ መለኮታዊ ፍቅሩ፣ ምሕረቱና ጥበቃው እየተጠጋህ ነው። ትልቅ ውሳኔ አድርገሃል። ንሐሳ አድርገሃል፤ ምንም እንኳ አለቸጋሪ ሊሆንብህ ቢችልም ትከክለኛውን መንገድ መርጠሃል። ከ3500 ዓመታት በፊት ሙሴ በግብፅ ቤተመንግሥት ከመሆን ይልቅ፣ እግዚአብሔርን መርጦአል፤ አንተም እርሱ የተከተለውን መንገድ እየተከተለህ ነው።

ሙሴ ለሕይወቱ ፈርቶ ከግብፅ ሲለደድ የአርባ ዓመት ሰው ነበር። ከአርባ ዓመት በኋላ ደግሞ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባርነት ነጻ ለማውጣት ተመልሶ መጣ። ምን ዓይነት አለደናቂ ለውጥ ነው! ትልቅ ውሳኔ አድርገሃል። የእግዚአብሔር ፍቅር ከሌለበት የግብፅ ብልጣናና ዝና ይልቅ በመከራ ውለጥ ቢሆን እንኳ የእምነትና የእውነትን መንገድ ለመከተል መርጦአል።

የእምነት ሰው

ሙሴ የተማረ ሰው ነበር፤ ህብታምና በማኅበረሰቡም ዘንድ የተከበረ ሰው ነበር። የፈርዖን ልጅ ያሳደገችው እንደመሆኑ መጠን በክብር፣ በምቶትና በድሎት ነበር የሚኖረው። በወቅቱ ታላቅና ገናና እጅግም ህብታም ከነበረው ከግብፅ ዙፋን የራቀ አልነበረም።

ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፦ «ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ ተብሎ መጠራትን እንቢ ያለው በእምነት ነው።» ለሰዚህ በኃጢአት ከሚገኘው ጊዜያዊ ደስታ ይልቅ ከአግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ። ወደ ፊት የሚቀበለውን ሽልማት ስለተመለከተ ከግብፅ ህብት ይልቅ ስለ መሢሕ መዋረድ የበለጠ ህብት መሆኑን አስበ። የንጉሡንም ቊጣ ሳይፈራ ከግብፅ የወጣው በእምነት ነው፤ የማይታየውንም አምላክ እንዳየው ያህል ሆኖ በዓላማው ጸና» (ዕብ. 11:24-27)። ይህ ከፍል የሚናገረው ከፈርዖን ፊት ለለሸሸው ነፍሱ ገዳዩ ሙሴ ላይሆን ከአግዚአብሔር ጋር አርባ ዓመት በምድረ በዳ ለላሳለፈው ሙሴ ነው።

«እምቢ አለ» እና «መረጠ» የሚሉትን ቃላት ልብ እንበል። ይህ እውነተኛ ንሐሳ ነው። ሙሴ ይህን ያደረገው በእምነት ነበር፤ ይህ ሁለተኛው እርምጃ ነው። ሙሴ ይህን ያደረገው በጊዜያዊ ለሚትና ግንፍልነት ተነሣሥቶ አልነበረም። ያለበው ሰላልተሳካለትም አልነበረም እንደዚያ ያደረገው። ተለፋ

በሰና ያለበታው የተገኘ ሰው አልነበረም፤ የገደለውም ነገር አልነበረም። ሙሴ የአግዚአብሔርን መንገድ የመረጠው ሌላው መንገድ አላዋጣህ ለላለው አይደለም፤ በነገሮች በስተሰላቸና ለንፍና ሰላጠቃውም አልነበረም የሃይማኖተኝነት ኑሮን የመረጠው። ለመዝናኛ፣ ለሰውጥ ወይም ምን አዲስ ነገር አገኝበት ይሆን? በሚል ጉጉትም አልነበረም ይህን ያደረገው።

የምርጫ ጉዳይ

አንዳንዶች እግዚአብሔርን የሚፈልጉት እሳይ በተመለከትናቸው ምክንያቶች ሊሆን ይችላል፤ ሙሴ ግን እንዲህ አይደለም። ከሥጋ ወይም ከሰይጣን ለመሸሽ አልነበረም እንደዚያ ያደረገው። ሙሴ ደካማ አእምሮ ያለው ወይም ደካማ ፈቃድ የነበረው ሰው አይደለም። ዋስትና ከማጣት የተነሣ ሰዎች አቅፍ ውስጥ ሽጉጥ እንደሚል ሕፃን አይደለም። ታዋቂነትን ወይም ዝናን አገኛለሁ ብሎ አላሰበም። አንዳንድ በሃይማኖት የሚያፈዙ ሰዎች ሃይማኖተኞች አንዚህ ድክመቶች እንዳሉባቸው ያለባሉ። ይህንነትን የሚፈልጉትም ከዚህ የተነሣ እንደሆነ ይነግሩናል። ሙሴ አብዛኞቻችን ያላገኘነውን ዕድል አግኝቶ ነበር፤ ይሁን እንጂ ገና ባፍላነት ጊዜው ከሀብት፣ ከዝናና ከዚህ ዓለም ከብር ይልቅ እግዚአብሔርን መረጠ።

«የሃይማኖት አጽናኝነት የሚያስፈልጋቸው ሰደካሞችና ለተለፋቢላች ብቻ ነው፤ ሃይማኖት የሚያስፈልጋቸው ሕይወት ለተናጋባቸው ሰዎች ብቻ ነው» የሚሉ ሰዎችን ሰላማ ሁልጊዜ ትዝ የሚለኝ ሙሴ ነው።

ሰላ መንፈሳዊ ችግሮች ከተለያዩ ሰዎች ጋር የመነጋገር ዕድል አሰኝ። በትክክል ያስባሉ የምላቸው ሰዎች ከርስተሰን የሕይወታቸው ጌታና አዳኝ አድርገው የማይቀበሉት ከአእምሮአቸው ጋር የማይጣጣም ለለሆነ ሳይሆን ከርስተና ከሚጠይቀው ግዴታና ጎላፈነት ለመሸሽ እንደሆነ ነው የተረዳሁት። ይህ ችግራቸው ነው በእነርሱና በከርስተሰ መካከል ግድግዳ የሚሆንባቸው። ራሳቸውንና ያላቸውን ነገር ሁሉ ለከርስተሰ ማስገዛት አይፈልጉም።

በጣም የሚያስገርመው ነገር እግዚአብሔር በከፍተኛ ደረጃ የተጠቀመባቸው ሁለት ሰዎች (አንዱ በብሉይ ኪዳን ሌላው ደግሞ በአዲስ ኪዳን) በጣም የተማሩ መሆናቸው ነው። እነዚህም ሰዎች ሙሴና ጳውሎስ ናቸው።

ሙሴ፣ እግዚአብሔር ከእርሱ የሚፈልገውን ነገር በጥንቃቄ ነበር የመረመረው። በአርባ ዓመቱ እንደነፍሰ ገዳይ ኮበለሰ። ከአርባ ዓመት በኋላ ግን ሕዝቡን ነጻ የሚያወጣ መሪ ሆኖ ተመለሰ። የእግዚአብሔርን መንገድ የሚከተል ከሆነ፣ አብዛኞቹ ሰዎች ውድ ናቸው ብለው የሚያስቡአቸውን ነገሮች መጣል እንዳለበት ያውቃል። ነገሮችን ያደረገው በችኮላ ወይም በጥድፈያ አልነበረም። በሰሜን ሞቅታ ተነሣሥቶ አልነበረም የደረሰበት ማጠቃለያ ላይ የደረሰው። በዕውቀት በዳበረ አእምሮው መዝናኛ አመዛዝኖ ነበር ውሳኔ ያደረገው። «ከዋጣኝ እቀጥላለሁ ካላዋጣኝም እተወዋለሁ ለማንኛውም ልምክረው» በሚል ከፈል ልብ አልነበረም እዚያ ውሳኔ ላይ የደረሰው። ሰእርሱ፣ እምነት የጭፍን እርምጃ አይደለም። ዓላማ ነበረው፤

ዓላማውም ጽኑ እምነት ላይ የተመሠረተ ነበር፤ መከራ ወይም ችግር ሊያስሰውጠው አይችልም። በማንኛውም ጊዜና ሁኔታ፣ ያለ ምንም ማወላወል ለእግዚአብሔርና የእርሱን ትእዛዝ ለመፈጸም ራሱን ሰጠ።

ሙሴ ባደረገው ምርጫ አንዳችም ፍርሃት አልነበረውም። አንተም ብትሆን በሙሉ ልብህ ራስህን ለከርስተሰ ከዕጠህ ለአሁንም ሆነ ለዘላለም የሚያስፈራህ ነገር አይኖርም። «እስቲ ከርስተናን ልምክረው፣ ከጠቀመኝ እቀጥላለሁ፤ የማይጠቅመኝ ከሆነ ግን ሌላ አማራጭ እከተላለሁ» የሚል መልስ አትሰጠው። ከርስተሰን መከተል ከጀመርህ ወደ ኋላ መመለስ የለብህም።

መመለሻ መንገድ የለም

ከብዙ ዓመታት በፊት እንግሊዝን ለመውረር ሮማውያን በጀልባዎች መጡ። እንግሊዞችም አገራቸውን ላለማለወረር በከፍተኛ ጀግንነት ተዋጉ። ውጊያው እየተካሄደ እያለ ኃይለኛ ወጀብና ዐውሎ ነፋስ የሮማውያንን ጀልባዎች ሰባበራቸው። ከእንግሊዝ ወዲህ ወደኋላ መመለሻ መንገድ እንደሌላቸው የተረዱት ሮማውያን እንግሊዞችን የሞት ሽረት ግብ ግብ ገጠሙዋቸው፤ በመጨረሻም የሮም ወታደሮች አሸንፈው የእንግሊዝን የባሕር ዳርቻ ተቆጣጠሩ። ሮማውያን ድል ለማድረግ የበቁት ምንም የመመለሻ መንገድ እንደሌላቸው ዐውቀው በመዋጋታቸው ነበር።

በተመሳሳይ ሁኔታም ከርስተሰ አንዳችም ነገር ወደ ኋላ ሳናስቀር ሁሉንም ነገር እንድናስረከበው ነው የሚፈልገው። «ለማረስ በእጁ ዕርፍ ይዞ ወደ ኋላ የሚመለከት ሰው ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም» (ደቃ. 9፡62)።

ሙሴ አማራጭ መንገዶች ነበሩት፤ ውሳኔ ከማድረጉ በፊት ጥቅሙንና ጉዳቱን አመዛዝኖ አሰባሰበ። ከዚያ በኋላ ነበር ውሳኔ ላይ የደረሰውና የእግዚአብሔርን መንገድ የመረጠው።

የሙሴ ምርጫ

በመጀመሪያ፣ ሥልጣን፣ ምቹት፣ ብልጽግናና ዓለም ደስታ ብሎ የሚያስባቸው ነገሮች የሞሉበትን ሰፊውን መንገድ በሚገባ መረመረ። መንገዱ ከዚህ በፊት የሄደበት ስለነበር በሚገባ ያውቀዋል። ሰአርባ ዓመታት ያህል ሊመላሰስበት የነበረ መንገድ በሰነበር መጨረሻው ጥፋት እንደሆነ ያውቃል።

ቀጥሎ ደግሞ በጣም አስቸጋሪ የሆነውን ጠባቡን መንገድ ተመስክተ። መንገዱ መከራና ውርደት ያለበት መንገድ ነው። ይሁን እንጂ ፍጻሜው ድልና የዘላለም ሕይወት እንደሆነ ሰስተረዳ በእምነት ይህን መንገድ መረጠ።

እንደ ሙሴ ትክክለኛ ዕውቀትና ልምምድ የሌላቸው ሰዎች ግን የመጀመሪያውን መንገድ ይመርጣሉ። በዚያ ዘመን ግብፅ ገናና መንግሥት ነበረች። የጦር ኃይል የማንም የማይደረር ይመስል ነበር። ታላላቅ ኮሌጆችና

የኢኮኖሚክስ ምክር ቤቱ ለገቢዎች መቀነስ ለአገልግሎት ሊሰጥ የተዋቀረውን ነገር ያህል እንድንተው አልተጠየቅንም። ብዙዎቻችን ለሙሴ የቀረቡለት ያህል ብዙ ፈተናዎች አልገጠሙንም። ምንም እንኳን ጊዜያዊ ቢሆንም ከኃጢአት ደስታ ሲኖር እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል፤ ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን ሙሴ ያየውን ያህል ደስታ አላየንም።

አገልግሎት ለመስጠት ሙሴ ብዙ መሥዋዕትነት ከፍሎአል፤ በመጨረሻ ግን ታላቅ ሽልማት ተቀብሎአል። በሙሴ ዘመን በጣም ህብታም የሚሆኑት ጥቂት ሰዎች ብቻ ነበሩ፤ የእርሱን ያህል ህብታም የመሆን ዕድል የነበራቸው በጣም ጥቂት ናቸው።

የዚህ ዓለም ሀብት

ዛሬ ግን ብዙ ሰዎች በከፍተኛ ደረጃ ህብታም መሆን ይችላሉ። በዚህ አገር ሀብትን ማከማቸት ከፍተኛ ዓላማ በሆነበት በ1923 ዓ.ም. ታላላቅ የዓለም ባለጸገች ቺካጎ ውስጥ በነበረ አንድ ሆቴል ተሰብስበው ነበር። በዚያ ወቅት አጅግ ባለጸጋ የሆኑ የባንክ፣ የንግድ፣ የኩባንያና የኢንዱስትሪ ባለቤቶች ለብልባው ላይ ተገኝተው ነበር። የእነዚህ ሰዎች ሀብት በአንድነት ቢሆን ከአሜሪካ መንግሥት ሀብት በአጅጉ እንደሚበልጥ ተገምቶአል። እያንዳንዱ ባለጸጋ እንዴት አድርጎ ያን ያህል ገንዘብ ለማግኘት የቻለበት ታሪክና መንገድ በራሱ አለደናቂ ነበር። የህብታቸው መጠን ከሚገመተው በላይ ነበር። ይሁን እንጂ ታሪካቸው እዚያ ላይ አላከተመም።

እነዚያ ሰዎችን ባለጸገች በዚያ ሆቴል ተሰብስበው በነበረበት ጊዜ ሙሴን መንታ መንገዶች እንዳጋጠሙት ሁሉ አነርሱም በመንታ መንገድ ላይ ነበሩ ማለት ይቻላል። በእያንዳንዳቸው ፊት ሁለት መንገዶች ቀርበዋል። ምናልባትም እነዚህን መንገዶች ላያዩዋቸው ይችላሉ፤ ደንታ ላይኖራቸውም ይችላሉ። ይሁን እንጂ ዛሬ ከእነዚህ ሰዎች የአንዳንዶቹ ታሪክ በምን ዓይነት ሁኔታ እንደተደመደመ ለማየት በቅተናል። እንደ ሙሴ ሁሉ የእነዚህንም ሰዎች ሕይወት ወደ ሂሳ መለስ ብለን እናየዋለን፤ የትኛው ይበልጥ አስተዋይ እንደነበረም የየግላችንን ግምት መውለድ ይቻላል።

በመጨረሻዎቹ የሕይወቱ ዘመናት ከእነዚህ ታላላቅ ባለጸገች አንዱ ቻርለስ ሸዋብ በብድር ገንዘብ ነበር የኖረው፤ የሞተውም በድህነት ነበር። አርተር ኩተን የተባለው ያለበትን ዕዳ እንኳ ላይከፍል ከበሮ ከአገር ውጪ ነበር የሞተው። ሪቻርድ ዊትኒ ተፈርዶበት ወጎኒ ወርዶአል። አልበርት ፎል እቤቱ ሄዶ እንዲሞት ይቅርታ ተደርጋለት ከእርሷ ቤት ተፈትቶአል። የተቀሩት ሦስቱ ደግሞ የራሳቸውን ሕይወት አጥፍተዋል።

እነዚህ ሰዎች ገንዘብ፣ ሥልጣን፣ ዝና፣ ክብር፣ ብልህነትና ትምህርት ቢኖራቸውም ለሕይወት ትርጉምና ዓላማ የሚለጠው ነገር ግን አልነበራቸውም። ከርሶቲያን ለመሆን የሚያስችላቸው የሕይወት ለውጥና የዳግም ልደት ልምድ የላቸውም። ለማመን አልፈለጉም፤ እስከ የእነዚህን ሰዎች ሕይወት ከርሶቲያን ለመከተል ሲሉ ሁሉንም ከተጪ አገልጋዮች ሕይወት ጋር አነጻጽሩት። እነዚህ ሰዎች የሚኖሩት በችግር ሊሆን ይችላል፤ ሀብትም ላይኖራቸው ይችላል፤ ይሁን እንጂ የሚሞቱለት ዓላማ አላቸው፤

እነዚህ ባለጸገች እምነት አልነበራቸውም፤ እምነት አለን ቢሉ እንኳ እምነታቸውን ሥራ ላይ አላዋሉትም። ከሀብትና ብልጽግናቸው ጋር በከርሶቲያን እምነት ቢሆን ኖሮ የሕይወታቸው መዝጊያ ምዕራፍ ምንኛ የተለየ መልክ ቆኖረው ነበር።

ሙሴ የዚህን ዓለም ሀብት ናቀ

ሙሴ የግብጽን ብልጽግና የተወው በእምነት እንደነበር እናስተውል። ቀሪውን ምድራዊ ሕይወቱን በሙሉ በደንበኝነትና በውርደት ቢያላልፍም፤ በመጨረሻ ግን ታላቅ ሽልማት ማለትም የዘላለምን ሕይወት እንደሚቀበል የተረዳው በእምነት ነበር።

ጉቲንና ሸዋብን የመሳሰሉ ሰዎች ሙሴን እንደአላዋቂ ወይም ሞኝ ሊቆጥሩት ይችላሉ። ምናልባትም- «በእጅ ያለ ወፍ ጥሻ ውስጥ ካሉ ሁለት ወፎች ይሻላል» የሚል ጥቅስ ሲጠቅሱለት ይችላሉ። ምናልባትም፡- «እስከ በእጅህ ለላለው ነገር አሰብ። አእምሮህን እንደሚገባ ብታውራው በግብፅ ያለውን ሀብትና ሥልጣን በቁጥጥርህ ሥር ማድረግ ትችላለህ» ሊሉት ይችላሉ። ሀብታቸውን ያካበቱት በእንደዚያ ዓይነት መንገድ ለሰሆነ እንደዚያ ማለባቸው ወይም መናገራቸው አያስገርምም። ምናልባትም በአገልግሎት ስለመታመን ወይም በከርሶቲያን ስለማመን ለሚነገራቸው ለው «እምነት ጊዜ ያለፈበት ጉዳይ ነው፤ እምነት ትርፍ የለውም» ሊሉት ይችላሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የምንችለው በእምነት ብቻ ነው። «ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አግዚአብሔር መኖሩንና እርሱን ለሚፈልጉት ሰዎች ሽልማት የሚሰጥ መሆኑን ማመን አለበት» (ዕብ. 11፡8)። ከምንም ነገር ይልቅ እምነት እግዚአብሔርን ደስ እንደሚያስኖው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለት አይቻልም» (ዕብ. 11፡8)።

ሰዎች እግዚአብሔርን ደስ ለማለት ሰውነታቸውን ያነሳቀላሉ፤ ጸሕፊው ከሚያስፈልጉ ነገሮች ይቆጠባሉ፤ የተለየ ዓይነት ልብስ ይለብላሉ፤ ይጸማሉ፤ ይጸልያሉ። እነዚህ ነገሮች በራሳቸው መልካም ሊሆኑ ይችላሉ፤ እግዚአብሔርን ደስ ለማለት ማድረግ የምንችለው ትልቁ ነገር ግን በእርሱ ማመን ነው።

የአንድን ሰው ወዳጅነት ለማግኘት የተለያዩ ነገሮችን ማድረግ ይቻላል፤ በዚያ ሰው ላይ እምነት እንደሌለን ከነገርነው ግን ድካማችን ሁሉ መና መቅረቱ ነው። የገንባነው ሁሉ መፍረሱ ነው።

የእምነት አስፈላጊነት

እግዚአብሔርን ደስ ለማለት የምንፈልግ ከሆነ በቃሉ ማመን አለብን። «እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ አመኑ፤ አለበዚያ በሥራዎቼ ምክንያት እመኑኝ» (ዮሐ. 14፡11)። በማለት ከርሶቲያን ሲናገር እንዲያምኑ ልመና ጭምር ለለሚዎቹ ያቀረበ ይመስላል።

መጽሐፍ ቅዱስ እምነት ፍጹም አበረሳጊ እንደሆነ አበክሮ ይናገራል። ምናልባትም «እምነት ይህን ያህል አበረሳጊ ከሆነ ራሱ እምነት ምንድንነው? እምነት ሊባል ምን ማለት ነው? የእምነት ትርጉሙ ምንድንነው? ተገቢው እምነት እንዳለኝ የማውቀው እንዴት ነው? ምን ያህል እምነት ሊኖረኝ ያስፈልጋል?» የሚሉ ጥያቄዎች ሊነሡ ይችላሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ ደጋግሞ ደግንነት የሚገኘው በእምነት እንደሆነ ይናገራል።

«በጌታ በኢየሱስ እመን ትድናለህ። ቤተሰቦችህም ይድናሉ» (ዮሐ. 18+31)።

«ለተቀበሉትና በሰሙ ላመኑ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው» (ዮሐ. 1+12)።

«ሳው መልካም ሥራ ባይኖረው እንኳ ጋጢአተኞችን በሚያጸድቅ አምላክ ካመነ፣ እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቆጠርበታል» (ሮሜ 4+5)።

«እንግዲህ አቺ ጽድቅን ያገኘው በእምነት በሰሆነ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን» (ሮሜ 8+1)።

«እኛ ግን አምነው ከሚድኑት ወገን ነን እንጂ ወደ ጳላ አፈግፍገው ከሚጠፉት ሰዎች ወገን አይደለንም» (ዕብ. 10+39)።

«እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት በጸጋው ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር በጦታ ነው እንጂ በእናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም» (ኤፌ. 2+8)።

የእምነት ባሕርይ

የምንድነው ወይም የዳንነው በእምነት ነውን? አይደለም። የምንድነው ወይም የዳንነው በእምነት አማካይነት በጸጋ ነው። እምነት የእግዚአብሔርን ጸጋ የምንቀበልበት መተላለፊያ መንገድ ነው። የእግዚአብሔርን የፍቅር በጦታ የምንቀበልበት እጅ ነው። ከዕብ. 11+1 እንደምናነበው «እምነት ማለት በተስፋ የምንጠባበቃቸውን ነገሮች እንደምናገኝ የሚያረጋግጥ የማናያቸውም ነገሮች በሰመዋራቸው የሚያስረዳ ነው።» ቃል በቃል ትርጉሙ እምነት «ራስን አባልፎ መስጠት» ማለት ነው። እምነት በሙሉ ልብ መታመን መደገፍ ማለት ነው።

ወደ ሰሜን ዋልታ ሄጆ አላውቅም! ይሁን እንጂ ሰሜን ዋልታ እንዳለ አምናለሁ። ለምንድነው የማምነው? ምክንያቱም መኖሩ በሰተነገረኝ ነው። ከታሪክ መጽሐፍ አንብቤአለሁ፤ በመልክአ ምድር ጥናት መጽሐፍ ካርታውን አይቻለሁ፤ መጽሐፉን የጻፉት ሰዎች አውነተኞች እንደሆኑ አምናለሁ።

መጽሐፍ ቅዱስ «እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው» ይላል (ሮሜ 10+17)። ስለ ደግንነት አግዚአብሔር የተናገረውን እናምናለን። ያለ ጥርጥርም እንቀበልዋለን።

ማርቲን ሉተር ዕብ. 11+27ን «ያላየውን እንዳየው አድርጎ አጥብቆ ያዘ» በማለት ተርጉሞታል።

አንድ ዓይነት ሥጢሬዊ ወይም ያልተለመደ ነገርን ለመያዝ አይደለም ሙከራ የምናደርገው። ኢየሱስ እንደ ሕፃናት መሆን እንዳለብን ነግሮናል፤ ሕፃናት በወላጆቻቸው ላይ አምነት እንዳላቸው ሁሉ እኛም በእግዚአብሔር ማመን ይኖርብናል።

ለምሳሌ ያህል መኪና እየነዳሁ በሄድ መንገዱ የሚያበቃበት አንድ ተራራ ሥር አደርባለሁ አንበል። ታዲያ፣ እዚያ በታ በደርሰ ከመኪናዬ ወርጄ፣ ተራራው ሜፍ ወጥቼ መንገዱ መቀጠል አለመቀጠሉን ለማጣራት ሙከራ አደርጋለሁን? በፍጹም እንደዚያ አላደርግም። ምክንያቱም መንገዱን በሠራው ድርጅት አምነት ለላለኝ ነው። ምንም እንኳ መንገዱን አስከመጨረሻው ባላየውም የተመደበልኝን ፍጥነት ተከትሎ ወደ ፊት ማሽከርከሬን አቅጥላለሁ። በክርስቶስ አዳኝነት ማመንም እንዲሁ ነው።

ሦስት የእምነት ገጽታዎች

አንደኛው ሁሉ እምነትም ሦስት ገጽታዎች አሉት። በመጀመሪያ ደረጃ እግዚአብሔር ለሰተናገረው እምነት ሊኖረኝ ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ አበረሳጊ የሆነውም በዚህ ምክንያት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የነፍስ መዳንን በተመለከተ ምን አንደሚል ማወቅ የሚኖርብንም በዚህ ምክንያት ነው። ጋጢአተኞች መሆናችንና ክርስቶስ እንደሞተልን ማወቅ ብቻ በቂ ነው። ብዙዎች ወደ መዳን የደረሱትም በዚህ መረዳት ነው። እንግዲህ ይህን ያህል አበረሳጊ በሰሆነ ጉዳይ በቂ ዕውቀት ሊኖርህ ይገባል፤ በሰ ደግንነት መማር ወይም ማወቅ የምትችለውም ከመጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው።

ብዙዎች- «መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባ መረዳት አልቻልንም! ለሰዚህም ልናነበው አንፈልግም» ይላሉ። ይህ ትክክለኛ አመለካከት አይደለም። እኔም ራሴ ብሆን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ የማልረዳቸው ነገሮች አሉ። ውሱን የሆነው አእምሮዬ ወሰን በሰሌለው ነገር መረዳት አይችልም። በለቴሌቪዥን ብዙ የማውቀው ነገር የለኝም! ሆኖም ቴሌቪዥን ማየቴን አልተውም።

እግዚአብሔር የማይቻለውን ነገር አንድናደርግ አይደለም የሚጠይቀን። ደግንነትን በተመለከተ በፍጹም ወደማናውቀው ጨለማ ዘለን እንድንገባ አይደለም እየጠየቀን ያለው። በክርስቶስ ማመን አስተማማኝ መሠረት ላይ የተመሠረተ ነው፤ ያም አስተማማኝ መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ ነው።

ምንም እንኳ እንደሚገባ ልንረዳው ባንችልም እግዚአብሔር ስለተናገረው ብቻ እንቀበልዋለን። በይጣን በበዎች ላይ ከሰነዘረው የመጀመሪያው ጥቃት አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል እንዲጠራጠሩ ማድረግ ነው። «እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል እንዴ?» በማለት ነበር ሔዋንን የተፈታተናት (ዘፍ. 8+1)። የእግዚአብሔርን ቃል የምንጠራጠር ከሆነ ትልቅ ችግር ውስጥ ነን ማለት ነው። ጋጢአተኞች መሆናችንን ማወቅ አለብን። ክርስቶስ እንደሞተልንና እኛን ለማጽደቅም በሦስተኛው ቀን እንደተነሣ ማመን አለብን። የኢየሱስ ክርስቶስ መሞት፣ መቀበርና፣ መነሣት የወንጌል ማዕከል ነው። ለደግንነታችን ይህን መቀበልና ማመን ይኖርብናል።

በሁለተኛ ደረጃ፡ ስሜታችን እዚህም ላይ የራሱ ድርሻ አለው። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ መጀመሪያ ነው» ይላል (መዳ. 1:7)። ሐዋርያው ጳውሎስም «የክርስቶስ ፍቅር ይገፋፋናል» ይላል (2ቀር. 5:14)። ምኞት፡ ፍቅርና ፍርሃት ከስሜቶቻችን ጥቂቶቹ ናቸው። ስሜት የሌለው ሕይወት ሊኖር አይችልም። ማንኛውም ባለ አእምሮ ሰው «እስቲ ከዛሬ ጀምሮ ስሜቶቻችንን በሙሉ እናስወግዳቸው አይልም»። ሰብዓዊነታችንን ከጥልቅ ስሜቶቻችን ነጻ ልናደርገው አንችልም። እስቲ ምንም ዓይነት የስሜት ልውውጥ ስለሌለበት ቤተሰብ ሰማሰብ ሞክሩ። ሰምላሌ ያህል ባለቤቱን መጀመሪያ የተዋወቀኋት ዕለት ሚስቱ አንድተሆኗ እፈልጋለሁ፤ ሰላንኛ ግን ምንም ዓይነት ስሜት የለኝም ብላት ምን እንደምታሰብ ገምቱ።

ዶክተር ሳንግሰተር እንደሚሉት፡ ጋጢአትን ይቅር የሚልና የሚባርከን አዳኝን እግዚአብሔር ቢሰጠን፡ ያንን አዳኝ ግን ያለ ምንም ደስታ እንድንቀበለው ቢያዝዝን ኖሮ በፍጹም የማይቻል ነገር ይሆን ነበር።

ልባችንን የሚነካው ነገር ይኖራል። በሃይማኖታዊ ልምምድ ውስጥ የተሰያየ ዓይነት ስሜት ሊኖር ይችላል። አንዳንዶች ስሜታቸውን የማይገልጡ ሲሆኑ ይችላሉ፤ ሌሎች ደግሞ በውስጣቸው ያለውን በስሜቶቻቸው ያንጸባርቃሉ፤ የተሰያየ ይሁን እንጂ ሁለቱም ስሜት አላቸው።

በጦርነቱ ወቅት ዊንስተን ቸርችል በምክንያታዊነት ላይ የተመሠረተ አስደናቂ ንግግሮችን ለእንግሊዝ ሕዝብ ሲያቀርቡ የሕዝቡ ስሜት በጣም ይግል ነበር። በአንድ ወቅት እኔም በግላሰን ንግግራቸውን ሰምቻለሁ፤ ስሜትን የሚያጭር ዓይነት ንግግር ነበር። ከእየሱስ ክርስቶስ ጋር ፍቅር ሲኖራችሁም ፍቅሩ ስሜታችሁን ያጭረዋል።

ዋናውና ሦስተኛ በሆነ ደረጃ ደግሞ እምነት ፈቃድን ይነካል። ሰው አእምሮ አለው፤ ስሜት አለው፤ ፈቃድ አለው። አእምሮ የወንጌልን ምክንያታዊነት ይመረምራል። ስሜት ደግሞ ፈቃድ ላይ ጫና በማሳደር «ክርስቶስን እወዳለሁ» ወይም «ዘላለማዊ ፍርድን እፈራለሁ» ይላል። ፈቃድ የመጨረሻውን ፍርድና ውሳኔ ያሳልፋል። አንድ ሰው የአእምሮ ዕውቀት ቢኖረውም፡ ስሜቱ ቢነሣሣም፡ ጌታና አዳኝ አድርጎ ክርስቶስን ላይቀበል ይችላል። «እምነት ያለ ሥራ የሞተ ነው» (ያዕ. 2:20)።

የእምነት ምሳሌነት

ከብዙ ዓመታት በፊት ኒያጋራ ፍዋፍዋቴ ላይ ማዶና ማዶ በታሠረ ገመድ ላይ ከባድ ሸክም ተሸክሞ ወዲያና ወዲህ መመላለስ ስለቻለ ሰው የሰማሁት ታሪክ ትዝ ይስኛል። ሰዎች ሁሉ እያየት ያለ አንዳች ችግር ከአንድ ጫፍ ወደ ሌላው ጫፍ መመላለስ ችሎ ነበር። ታዲያ አንድ ቀን፡ «ከእናንተ አንዳችሁን ተሸክሜ ከአንዱ የገደል ጫፍ ወደ ሌላው የገደል ጫፍ መውሰድ እንደምችል ታምናላችሁ?» በማለት ተሰብስበው ይመሰክቱ የነበሩትን ሰዎች ጠየቀ። ሁሉም በአዎንታ እምነታቸውን ገልጡለት። በዚህ ጊዜ ሰውየው «አንተን ይገኛ በገመዱ ላይ መራመድ እፈልጋለሁ ፈቃደኛ ነህ?» ቢል አንዱን ሰው ጠየቀ። የተጠየቀው ሰው ግን ፈቃደኛ አልሆነም። እንደሚያምን ተናገረ፤ አምናለሁ በማለትም አለቦ ነበር፤ ይሁን እንጂ፡ ሰውየው ተሸክሞት

ከአንዱ የገደል ጫፍ ወደ ሌላው የገደል ጫፍ እንዲያደርሰው ፈቃደኛ አልሆነም።

ብዙ ሰዎች ለክርስቶስ ያላቸው አመለካከትም ይህን ይመስላል። ብዙዎች በክርስቶስ እንደሚያምኑ ይናገራሉ፤ ሊከተሉት እንደሚፈልጉም ይናገራሉ። ይሁን እንጂ፡ ሕይወታቸውን ሊያስረክቡት ግን ፈቃደኞች አይደሉም። ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን ሊሰጡት አይፈልጉም።

ሌሎች ደግሞ፡ «ምን ያህል እምነት ያስፈልገናል?» በማለት ይጠይቃሉ። ክርስቶስ ለዚህ የሰጠው መልስ «የሰናፍጭ ቅንጣት» የሚያህል እምነት ብቻ በቂ ነው የሚል ነው።

አንዳንዶች፡ «ምን ዓይነት እምነት ነው የሚያስፈልገው?» በማለት ይጠይቃሉ። የተለየ ዓይነት እምነት አይደለም የሚያስፈልገው። ዋናው ነገር እምነታችንን የምናደርገው በማን ላይ መሆኑ ነው። እምነታችን በክርስቶስ ላይ መሆን አለበት። እምነታችን በሃይማኖታዊ ሥነ-ሥርዓት፣ መሥዋዕትን በማቅረብ፣ በመልካም ሥነ-ምግባር፣ በራሳችን ላይ ወይም በምንም ነገር ላይ ሳይሆን እምነታችን በክርስቶስ ብቻ መሆን ይኖርበታል።

እምነት በሦስት ነገሮች ሊገለጥ እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። እምነታችን በትክክለኛ አስተምህሮ ማስትም በምናምነው ነገር ይገለጻል። እምነታችን በአምልኮ፣ ማስትም ከእግዚአብሔርና ከቤተ ክርስቲያን ጋር ባለን ጎብረት ይገለጻል። እምነታችን በመልካም ሥነ-ምግባር ማስትም በአኗኗራችንና በጸባያችን ይገለጻል። ይህን በሌሎች ምዕራፎች የምንመለከተው ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረው እምነት ለደኅንነታችን በክርስቶስ በማመን ላይ ብቻ አያቆምም። እምነት ቀጣይና በየጊዜው የሚያድግ መሆኑን አለበት። በመጀመሪያ ላይ ደካማ ሊሆን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስን ስታነብ፣ ስትጸልይ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ስታዘወትርና በክርስትና ሕይወትህም የእግዚአብሔርን ታማኝነት ስትለማመድ እምነትህ እያደገና እየዳበረ ይሄዳል። በጋጢአትህ ንስሐ ካደረግህ በኋላ፣ በእምነት ከተቀበልሽው በኋላ፣ እንደሚጠብቅህ፣ እንደሚያበረታህና እንደሚያሳድግህ ልትተማመንበት ይገባል። ወደፊትም በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ፣ በማንኛውም ችግር ውስጥ ለሚያስፈልግህ ሁሉ በእርሱ መደገፍን ይበልጥ ትማራለህ። ስለዚህም እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ ሁሉ፡ «እኔ ከክርስቶስ ጋር እንደተሰቀልሁ ያህል ስለምቆጥር ከእንግዲህ ወዲህ ክርስቶስ በእኔ ይኖራል እንጂ እኔ ስራሴ ሕይወት የምኖር አይደለሁም፤ አሁንም በሥጋ የምኖርበት ሕይወት በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አላልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ በማመን በተገኘው ሕይወት ነው» (ገላ. 2:20) ለማለት የምታፍርበት ነገር አይኖርም።

በክርስቶስ ላይ ለደኅንነት የሚያበቃ እምነት ካለህ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንዲኖርህ አንድ ተጨማሪ እርምጃ ወስደሃል ማለት ነው።

12 አሮጌውና አዲሱ

«ለው እንደገና ካልተወለደ በቀር የአግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም» ዮሐ. 3:3

ፊት ለፊት ተገናኝተን ልብ ልብ ልንወያይ ብንችል ኖሮ «ግራ ተጋብቼአለሁ፤ ነገር ተመለቃቅሎብኛል» የአግዚአብሔርን ሕግ ተላልፌአለሁ። የምኖረው ከሕጉ በተቃራኒው ነው። ያለ እግዚአብሔር እርዳታ መኖር አንደምችል አለብኝ ነበር። የራሴ ሕግና መመሪያዎች ቢኖሩኝም፤ ባለብኩት መሠረት መኖር አቅቶኛል። በችግር፣ በፈተናና በመከራ የሕይወትን ትምህርት እየተማርኩ ነው። ምክንያቱ ምን ይሆን?» በማለት ታወያዩኝ ይሆናል።

እንደ እነዚህ ያሉ ነገሮች በልባችሁ ውለጥ የሚብሰሰሱ ከሆነ አንድ አለደለች እውነት ልነግራችሁ እፈልጋለሁ። ኢየሱስ እንደገና መወለድ እንደምትችሉ፤ አዲስ ሕይወት ሊኖራችሁ እንደሚችሉ ተናግሮአል፤ አዲስ ጅማራ ሊኖራችሁ ይችላል። ከናቃችሁትና ከተሳቀቃችሁበት የጋጢአት ሕይወት ተላቅቃችሁ ንጹሕና ለላማዊ ሕይወት መኖር ትችላላችሁ።

መውጫ መንገድ

ያለፈ ሕይወታችሁ ምንም ያህል አስቀያሚ ቢሆን፣ የአሁኑ ሕይወታችሁ ምንም ያህል መራራ ቢሆን፣ የወደፊት ሕይወታችሁ ምንም ያህል የጨለመ መሰሉ ቢታያችሁ፣ መውጫ መንገድ አለ። አስተማማኝ፣ እርግጠኛና ዘላለማዊ መንገድ አለ፤ መንገዱ ግን አንድ ብቻ ነው፤ አንድ ምርጫ ብቻ አለ። እስካሁን ለንጃዝበት ከነበረው ፍጹም ልዩ የሆነ አንድ ልንከተለው የሚገባ መንገድ አለ።

ደስታ በራቀው ሕይወትህን እንድትጸየፍ ባደረገና አለፈሪ በሆነ ሁኔታ መቀጠል ትችላለህ፤ ወይም ደግሞ እንደገና እንድትወለድ አሁኑኑ መምረጥ ትችላለህ። የቀድሞው የጋጢአት ሕይወትን እርግፍ አድርገህ ጥለህ በአዲስና በትክክለኛ ሁኔታ መጀመር ትችላለህ። ኢየሱስ ተሰፋ በለጠው መሠረት አዲስ ለው መሆን ትችላለህ።

እንዴት ላገኘው እችላለሁ?

ቀጥሎ ሊቀርብ የሚችለው ምክንያታዊ ጥያቄ፡ «አንዴት ዳግም መወለድ እችላለሁ? እንዴት በአዲስ ሁኔታ መጀመር እችላለሁ?» የሚል ነው። ይህ ጥያቄ ከሁለት ሺህ ዓመት በፊት ኒቆዲሞስ ኢየሱስን ጠይቆት የነበረ ጥያቄ ነው። ዳግም መወለድ ለንል በአዲስ ሁኔታ ከመጀመር ወይም ደግሞ መንገድን ከመቀየር ወይም አንድ ዓይነት ተሐድሶን ከማድረግ በላይ ነው። ከዚህ ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ለመጀመሪያ ጊዜ በሥጋ በዚህ ዓለም ተወልደናል፤ መንፈሳዊ ባሕርያችን ግን ከጋጢአት የተወለደ ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ «በበደላችሁና በመተላለፋችሁ መታን ነበራችሁ» ይላል (ኤፌ. 2:1)።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን ከሞተውና ከጋጢአተኛው ባሕርያችን ሕይወት ማግኘት አይቻልም። ብዙ ሰዎች ዳግም ላይወለዱ መልካም፤ ዳድቅና ቅዱስ ለመሆን ይሞክራሉ፤ ይሁን እንጂ ውጤቱ ውድቀት ነው። የሞተ ነገር ፍሬ የለውም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ጋጢአት ለታድግ ሞትን ትወልዳለች» ይላል (ያዕ. 1:15)። ሁላችንም መንፈሳዊ መታን ነን።

አሮጌው ባሕርያችን እግዚአብሔርን ማገልገል አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ሥጋዊ ለው ግን ከእግዚአብሔር መንፈስ የሚሰጠውን ለጦታ መቀበል አይችልም» ይላል (1ቀሮ. 2:14)። በተፈጥሮአዊ ይዘታችን የእግዚአብሔር ጠላቶች ነን። በሮሜ 8:7 መሠረት ሥጋዊ ባሕርያችን ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፤ መገዛትም አይችልም።

ከዚህም ሌላ መጽሐፍ ቅዱስ አሮጌው ባሕርያችን ጨርሶ ብልሹ እንደሆነ ያስተምራል። «ከእግር ጥፍር እስከ ራስ ጠጉር ጤናማ አይደለም፤ ቀላለና እባጭ መግልም የሞላበት ሆኖአል» (ኢሊ. 1:8)። «የሰው ልብ ከሁሉ ነገር ይበልጥ እጅግ የረከለና ተንኮለኛ ነው» (ኤር. 17:9)።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን አሮጌውን ባሕርይ ማደስ አይቻልም። ዳግም ለንወለድ ግን አሮጌውን ባሕርይ እናወልቃለን። እናወልቀዋለን እንጂ አዲስ ጨርቅ አንደርብበትም። አሮጌው ባሕርያችን ከክርስቶስ ጋር ይስቀላል፤ ይለቀሳል እንጂ ልናሻሽለው መከራ እናደርግም። ኢየሱስ እንደተናገረው የውጪውን ማጽዳት የውስጡን አያጸዳውም።

ዳግም መወለድ አለብን

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን እንደገና ካልተወለድን በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ማየት አንችልም። ለዚህም ነው ኢየሱስ ጠንከር ባለ ሁኔታ «ዳግመኛ መወለድ ያለፈልጋችኋል» (ዮሐ. 3:7) ያለው። አባባሉ ግልጽ ነው፤ ምንም አማራጭ ማቅረብ አንችልም። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚፈልግ ለው ዳግመኛ መወለድ አለበት።

ደግንነት ሲባል የቀድሞው እኛነታችንን ማደስ ማለት አይደለም። በእግዚአብሔር የተፈጠረ ጽድቅና እውነተኛ ቅድስና ማለት ነው። ዳግመኛ መወለድ ሌላው ቀርቶ የባሕርይ ለውጥ ወይም የልብ መለወጥ ማለት አይደለም። በአዲስ ሁኔታ እንደገና መወለድ ማለት ነው። ሁለተኛ ልደት ነው። «ዳግመኛ መወለድ ያለፈልጋችኋል»።

ከአሮጌው ባሕርያችን የሆነ እግዚአብሔር የሚቀበለው ነገር የለም። አሮጌው ባሕርያችን ጤነኛ አይደለም። ደካማ ለሆነም ክርስቶስን መከተል አይችልም። ጳውሎስ፡ «የምትፈልጉትን ማድረግ አትችሉም» አለ (ገላ. 3:17)። በሥጋ ያሉት እግዚአብሔርን ማገልገል አይችሉም። «ከአንድ ምንጭ ጣፋጭ ውሃና መራራ ውሃ ሊወጣ ይችላል? ወንድሞቼ ሆይ፤ የበለሰ ዛፍ የወይራ ፍሬ ሊያፈራ ይችላል? ወይስ የወይን ተክል የበለሰ ፍሬ ሊያፈራ ይችላል? እንዲሁም ከመራራ ውሃ ጣፋጭ ውሃ ሊገኝ ይችላል?» ይላል (ያዕ. 3:11-12)።

በርግ 3+13-18 መሠረት አርጌውን ባሕርይ፡- «ሰውን የሚገዳ ከቀረቃል ስመናገር አፋቸው እንደ መቃብር የተከፈተ ነው፤ በምላሳቸው ያታልላሉ፤ የከንፈራቸውም ንግግር እንደ እባብ መርዝ የሚገዳ ነው፤ አፋቸው በመራራ አርግግን የተሞላ ነው። እግራቸው ሰውን ስመገደል የፈጠነ ነው፤ በመንገዳቸው የሚገኘው ጥፋትና መከራ ነው። የሰላምን መንገድ አያውቁም፤ እግዚአብሔርን ከቶ አይፈሩም» በማለት ነው የሚገልጠው።

ታዲያ፤ እንዲህ ያለውን አፍ፣ ምላሳ፣ ከንፈሮች፣ እግሮችና ዓይኖች እንዴት ነው መለወጥ ወይም ማደላ የሚቻለው? በፍጹም የማይቻል ነው። ማደላ ወይም መለወጥ እንደማይቻል በላወቀ ነው ኢየሱስ ፍጹም አዲሱን ልደት አስፈላጊ እንደሆነ ለማሰረዳት «ዳግመኛ መወለድ ያስፈልጋቸዋል» ያለው። ኢየሱስ «ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው» አለ። በሌላ ስፍራ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ኢትዮጵያዊ መልኩን፣ ነብርም ዝንጉርጉርነቱን መለወጥ አይቻልም» ይላል (ኤር. 13+23)። እንደገና ደግሞ በርግ መልአክት፡- «በሥጋ ያሉት እግዚአብሔርን ደስ ማለግ አይችሉም» ይላል። «በእኔ ወይም በእኔ ሥጋዊ ባሕርይ ምንም መልካም ነገር እንደሌለ አውቃለሁ» (ርግ 7+18)። እንደገና ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ማየት አይቻልም» ይላል (ዕብ. 12+14)።

ዳግም በመወለድ የሚገኘውን ሕይወት በሥልጠና ወይም በራስ ጥረት ማግኘት አይቻልም። እግዚአብሔር የሚጠይቀውን ቅድስና ከሰው ተፈጥሮ ማግኘት አይቻልም። ይህ ዓይነት አዲስ ሕይወት የሚጀምረው እንደገና ሰንወለድ ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ሕይወት ስመናር የእግዚአብሔር ባሕርይ ያስፈልጋል።

እግዚአብሔር የሚያደርገው

አዲሱን ሕይወት በሰንቲም ልንመስለው እንችላለን፤ ማንኛውም ሰንቲም ሁለት ገጽታዎች አሉት። አዲሱን ሕይወት ለመቀበልም እግዚአብሔር የሚያደርገው ሰውም ደግሞ የሚያደርገው ነገር አለ። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ስተቀበሉትና በስሙ ላመኑ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት ሰጣቸው። እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሰው ዘር ማስተም ከሥጋ ልማድ ወይም ከሰው ፈቃድ አልተወለዱም» (ዮሐ. 1+12-13)። በሌላ አነጋገር አዲሱን ልደት ከሥጋ ወላጆቻችን ልንወርሰው አንችልም ማለት ነው። እግዚአብሔር የልጅ ልጆች የሱትም።

ክርስቲናን በውርሰ ልንቀበለው አንችልም። ክርስቲያን አባት ወይም እናት ሊኖረን ይችላል፤ ያ ማለት ግን ክርስቲያን ልጅ ያደርገናል ማለት አይደለም። በረት ውለጥ ልወስድ እችላለሁ፤ ያ ማለት ግን ላም፣ በሬ፣ ወይም በግ ነኝ ማለት አይደለም። እግዚአብሔር የልጅ ልጆች የሱትም።

ቅዱስ ቃሉ እንደሚሰው ከሥጋ ፈቃድ ልንወለድ አንችልም። ለአዲሱ ልደት ምንም የምናደርገው የለም። የማያምን ሰው ሙት ነው፤ የሞተ ሰው ደግሞ ምንም ሰማድረግ የሚያስችል ሕይወት የለውም።

አንድ ሰው በሰው ፈቃድ ሊወለድም አይችልም። ይህ አዲስ ልደት በሰዎች ዘዴ ወይም መላ ሊፈጸም አይችልም። ብዙዎች የቤተ ክርስቲያን አባል ስለሆኑ፤ አንድ ዓይነት ሃይማኖታዊ ሥርዓት ስለፈጸሙ ወይም ደግሞ ስለአንድ ምግባረ ሠናይ ድርጅት ብዙ ብር ስለሰጡ ወዲያውኑ ዳግም የሚወስዱ ይመስላቸዋል። እነዚህ ነገሮች በሙሉ ጥሩ ናቸው፤ ትክክልም ናቸው፤ ይሁን እንጂ ሰዳግም ልደት አያበቁም።

መለኮታዊ ሥራ

ኢየሱስ እንደገና መወለድ እንደሚገባን ነግሮናል። ይህ ዳግም ልደት ግን ይደረግልናል እንጂ እኛ አናደርገውም። ማንም ራሱ መወስድ አይችልም። ዳግም ልደት ስፈቃዳችን እንግዳ ነው። በሌላ አነጋገር አዲሱ ልደት መለኮታዊ ሥራ ነው። የምንወስደው ከእግዚአብሔር ነው።

ኒቆዲሞስ እንዴት ዳግመኛ መወለድ እንዳስበት አልተረዳም ነበር። ስለዚህም ግራ ተጋብቶ ኢየሱስን «እንዴት?» በማለት ሁለት ጊዜ ጠይቆታል።

ምንም እንኳ አዲሱ ልደት ምሥጢራዊና አእምሮአችን የማይረዳው ቢሆንም ሐሰት ነው ማለት አይደለም። የኤሌክትሪክ ጋይል አንዴት እንደሚሠራ ላንረዳ እንችላለን፤ ይሁን እንጂ ስቤታችን ብርሃን እንደሚሰጥ፤ ሬዲዮናቸችንና ቴሌቪዥናቸችን የሚሠሩት በኤሌክትሪክ ጋይል እንደሆነ ግን አናውቃለን። ላሞች ወተት፣ ወፎች ላባ አንዴት ሊኖራቸው አንደቻሰ ላናውቅ አንችላለን፤ ሆኖም ወፎች ላባ አንደሚያበቅሱ ላሞችም ወተት አንደሚሰጡ ግን እናውቃለን። ብዙ የማናውቃቸው ምሥጢራዊ ነገሮች አሉ፤ በኃጢአታችን ንስሐ አድርገን በእምነት ኢየሱስ ክርስቶስን ሰንቀበል ግን ዳግመኛ እንደምንወስድ እናውቃለን።

ዳግም ልደት መለኮታዊ ሕይወት ወደ ሰው ነፍስ ሲገባ ማለት ነው። የእግዚአብሔር ልጆች የምንሆነው የእግዚአብሔር ባህርይ ውስጣችን ሲገባ ነው። የእግዚአብሔርን አስተንፋስ እንቀበላለን። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ በልባችን ውስጥ ይኖራል። ለዘላለም ከእግዚአብሔር ጋር እንያያዛለን። እንዲህም ሲባል ዳግም ሰንወስድ እንደ እግዚአብሔር ዘላለማዊ አንሆናለን ማለት ነው። ምክንያቱም የእርሱ ሕይወት ሕይወታችን ይሆናል። የሰው ልጅ ከእግዚአብሔር የነበረው ኅብረት እንደገና ይታደላል።

የአዲሱ ልደት ውጤት

ዳግም ሰንወስድ የተሰያዩ ውጤቶች ይኖራሉ። በመጀመሪያ ደረጃ፣ ራዕያችንና መረዳታችን ያድጋል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «በርሃን በጫለማ ውስጥ ይብራ፤ ብሎ የተናገረ እግዚአብሔር በክርስቶስ መልክ የሚያበራውን የእግዚአብሔርን ከብር የማወቅ ብርሃን እንዲሰጠን ብርሃኑን በልባችን አብርቶአል» ይላል (2ቀር. 4+8)። እንደገናም መጽሐፍ ቅዱስ፡- «የልቦናችሁ ዓይን እንዲበራ» ይላል (ኤፌ. 1+18)። ከዚህ ቀደም እንደሞኘነት እናያቸው

የነበሩ ነገሮችን አሁን በእምነት እንቀበላቸዋለን። አለተሳለባችን ይለወጣል። እግዚአብሔር የእእምሮአችን ማዕከል ይሆናል። እኔነት ቦታውን ይለቃል።

ሁለተኛ፤ በልባችን ውስጥ ለውጥ ይከናወናል። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «አዲስ ልብና አዲስ አእምሮ እስጣችኋለሁ፤ ትዕቢት የምላበትን የድንጋይ ልብ እውጥቼ በቅንነት የሚታዘዝ ልብ እስጣችኋለሁ» ይላል (ሕዝ. 36:26)።

ሥር-ነቀል ለውጥ በለሚታችን ውስጥ ይከናወናል። አዲሱ ባሕርያችን እግዚአብሔርንና የእግዚአብሔር የሆነውን ነገር መውደድ ይጀምራል። በሕይወት ውስጥ መልካምና በጥሩ የሆነውን ነገር እንወዳለን። ብልሹና ወራዳውን ነገር ግን እንጸዩለን። በዙሪያችን ሰላላው ማሳበረሰባዊ ችግር ትኩረት መስጠት እንጀምራለን። ለድሆችና ችግር ውስጥ ላሉ የሚራራ ልብ ይኖረናል።

ሦስተኛ፤ ፈቃዳችን ይለወጣል። ውሳኔአችን ይለወጣል። ዓላማችን ይለወጣል። መጽሐፍ ቅዱስ «የሰላም እምላክ ፈቃዱን ለመፈጸም እንድትበቁ በመልካም ነገር ሁሉ ያለታጥቃችሁ፤ ደሰ የሚያለኘውንም በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት በእኛ ያድርግ» ይላል (ዕብ. 13:20-21)።

ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት አዲስ ባሕርይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ደስ ያለኝዋል። ፈቃዱን ብቻ ለማድረግ ፍላጎት ይኖራችኋል። ሙሉ በሙሉ ሕይወታችሁን ለእርሱ ትሰጣላችሁ። አዲስ ዝንባሌ፤ አዲስ ውሳኔ፤ አዲስ የሕይወት መመሪያና ምርጫ ይኖራችኋል። እግዚአብሔርን ማክበር ትፈልጋላችሁ። ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ኅብረት ማድረግ ያስደስታችኋል። መጽሐፍ ቅዱስን ትወዳላችሁ። በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት መሆን ደስ ያለኛችኋል። በአንድ ወቅት ሕይወታችሁ የኃጢአት ሁሉ መሠረትና ሥር በሆነው አለማመን ተሞልቶ ነበር፤ በአንድ ወቅት እግዚአብሔርን ትጠራጠሩ ነበር፤ አሁን ግን በሙሉ ልባችሁ ታምኑታላችሁ። አሁን በእግዚአብሔርና በቃሉ አለተማማኝ እምነት ይኖራችኋል።

ምናልባትም በአንድ ወቅት በትዕቢት የተሞላችሁ ልትሆኑ ትችላላችሁ። ለሰራተኛችሁ የተጋነነ እሳብ ነበራችሁ፤ የራሳችሁ ምኞትና ዓላማ ነበራችሁ፤ አሁን ግን እነዚህ ነገሮች ሁሉ ተለውጠዋል። በአንድ ወቅት ሕይወታችሁ በጥላቻ የተሞላ ነበር። በሌሎች ትመቀኙ ነበር፤ የሌሎችን ሰም ታጠፉ ነበር፤ ሁልጊዜ በሌሎች ላይ ቅሬታ ነበራችሁ። ይህም ሁሉ ቀለ በቀለ ተለውጧል።

በአንድ ወቅት ውሸት የሕይወታችሁ ልዩ መለያ ሊሆን ይችላል። አለተሳለባችሁ፤ አነጋገራችሁና ሥራችሁ የግብዝነት ነበር። አሁን ግን እነዚህም ይለወጣሉ። በአንድ ወቅት በቀላሉ በሥጋዊ ፈቃዳችሁና ምኞታችሁ የምትመሩ ሰዎች ነበራችሁ፤ አሁን ግን እነዚህ ነገሮች ይለወጣሉ። ምክንያቱም ዳግም ተወልዳችኋል። ምናልባትም አልፎ አልፎ በእነዚህ ሰዳጊ በሚያዘጋጃቸው ወጥመዶች ትወድቁ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ዳግም ተወልዳችኋልና በኃጢአታችሁ አዝናችሁ ንላሳ ታደርጋላችሁ፤ ይቅርታም ትጠይቃላችሁ። ምክንያቱም መሠረታችሁ ተለውጧል።

ዓላማና በግ

ለሰ ዓላማና በግ የተነገረ አንድ የድሮ ታሪክ አለታውላለሁ። አንድ ገበሬ ዓላማን በሚገባ አጠበው፤ ሽቶ አደረገለት፤ ለጣቱ ቀለበት ለአንገቱ ሐብል አደረገለትና እቤቱ አለገብቶ ያማረ አልጋ ላይ አደረገው። ንጹሕ ሆኖና አምሮ የተመለከቱ ሰዎች በዓላማው ሁኔታ ተደነቁ። ለጥቂት ጊዜም አንኳ ቢሆን የተለወጠ መለሱ ታየ። በፋ ሊከፈት ግን በድንገት በርሮ ወጣ፤ ወዲያውኑ ያገኘው አተላ ውስጥ መንደባለል ጀመረ። ለምን? ምክንያቱም ዓላማ ነው፤ የዓላማ ባሕርይ ነው ያለው። በውጭ ተለወጠ እንጂ ውስጡ አልተለወጠም።

በሌላ በኩል ደግሞ በግን እንመልከት። በግ በተቻለው መጠን ንጹሕ መሆንን ይፈልጋል፤ ምክንያቱም ተፈጥሮው የበግ ሰለሆነ ነው።

አንድን ሰው በሚገባ አጥባችሁ፤ ንጹሕ ልብስ አልብላችሁ ቤተክርስቲያን ፊት ለፊት ያለው ወንበር ላይ ብታስቀምጡት ቅዱስ መለሱ ሊታይ ይችላል። በጣም የሚያውቁት ወዳጆቹ እንኳ ሊላላቱ ይችላሉ። በሚቀጥለው ቀን ግን ርኩሶት ሊፈጽም ታገኙታላችሁ። ለምን? ምክንያቱም አርጌ ባሕርይ አልተለወጠም፤ ዳግም አልተወለደም።

የጽድቅ ትርጉም

ዳግም ለትወለድ አዲስ መለኮታዊ ባሕርይ በውስጥህ ይሆናል፤ በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅ ሆነህ ትታያለህ። እግዚአብሔር ከዚህ በፊት ምንም ኃጢአት እንዳልፈጸምህ አድርጎ ይቀበላል። ጽድቅ ማለት አንድን ኃጢአተኛ ምንም ኃጢአት እንዳልፈጸመ አድርጎ እግዚአብሔር ሊቀበለው ማለት ነው።

ዳውሎሳ፡- «እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማንም ሊከለላቸው አይችልም፤ ምክንያቱም ያደረቃቸው እርሱ ነው» ይላል (ሮሜ 8:33)። ኃጢአትህ ይቅር ተብሎልሃል። ኃጢአትህ ሁሉ ተወግዶልሃል። በእግዚአብሔር ፊት ባለዕዳ ነበርህ፤ አሁን ግን ዕዳህ ሁሉ ተከፍሎልሃል። የእግዚአብሔር ጠላት ነበርህ፤ አሁን ግን ከእግዚአብሔር ጋር ታርቀሃል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ይህም ሁሉ የሆነው እኛን ከራሱ ጋር በክርስቶስ አማካይነት ባለታረቀንና የማለታረቅንም አገልግሎት በለጠን በእግዚአብሔር ነው» ይላል (2ቀሮ. 5:18)።

ከሁሉም በላይ ደግሞ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ሆነሃል። ከእንግዲህ ወዲህ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ። «በፍቅሩም እግዚአብሔር በጎ ፈቃዱ ሆኖ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ልጆቹ እንድንሆን አለቀድሞ ወሰነን» (ኤፌ. 1:15)። አሁን የለማያዊ መንግሥት አባል ነህ። የንጉሥ ልጅ ነህ። ሌላው ቀርቶ በሕይወትህ የተደረገውን ለውጥ ጓደኞችህ እንኳ ያውቁታል። አሁን እንደገና ተወልደሃል።

ዳግም ስትወስድ በሕይወትህ ሰው ልሳን ይኖራል። በመጀመሪያ ደረጃ፡ ስኦጢክት ያለህ አመለካከት ይሰወጣል። ልክ እግዚአብሔር እንደሚጠላው ኃጢአትን ትጠላለህ። ኃጢአትን ትጸየፈዋለህ።

ሐውስተን ቴክላስ በነበረን አገልግሎት አንድ ሰው ጌታን ተቀብሎ ዳግም ተወስደ። ይህ ሰው መጠጥ ቤት ነበረው። በሚቀጥለው ቀን ግን መጠጥ ቤቱ በር ላይ «ሥራ አቁመናል» የሚል ጽሑፍ ሰጠ።

በቅርቡ ደግሞ በአንድ የወንጌል ሰብሰባ ዳግም ስለተወሰደ ሰው የሰማሁት አለ። ይህ ሰው በስፈሩ የታወቀ ስካራም ነበር። «ሽማግሌው ስካራም» እያሉ ነበር የስፈሩ ሰዎች የሚጠሩት። ታዲያ አንድ ቀን አንዱ የስፈር ሰው በሰመደው ስም ጠርቶ ለላምታ ሲያቀርብሰት «ከእንግዲህ ወዲህ ሽማግሌው ስካራም አትበሰኝ! ምክንያቱም ተሰውጥቶአለሁ! አዲስ ሰው ሆኜአለሁ» አለ። በዚህ ሰው ሕይወት አስደናቂ ሰው ጥቅም አለ።

ዳግም መወሰድህን የምታረጋግጥበት ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ ስእግዚአብሔር ስመታዘዝ በሚኖርህ ፍላጎት ነው። «የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የምንፈጽም ከሆንን እርሱን የምናውቅ መሆናችንን እናረጋግጣለን» (1ዮሐ. 2:3)።

በሦስተኛ ደረጃ፡ ከዓለም ትሰደስህ። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ዓለምን ወይም የዓለምን ነገር አትውደዱ። ዓለምን የሚወድድ እግዚአብሔር አብን አይወድድም» ይላል (1ዮሐ. 2:15)።

በአራተኛ ደረጃ፡ ሌሎች ሰዎችን መውደድ ትጀምራለህ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚሰው «እኛ ወንድሞቻችንን ስለምንወድድ ከሞት ወደ ሕይወት መሸጋገራችንን እናውቃለን» (1ዮሐ. 3:14)።

በአምስተኛ ደረጃ፡ ኃጢአትን ሥራዬ ብለህ አታደርግም! ኃጢአትን አትሰማመድም። «የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ኃጢአት የመሥራት ልማድ እንደማይኖረው እናውቃለን» (1ዮሐ. 5:18)። በኃጢአት ተሳትፎ አይኖርህም።

ሁልጊዜ መሽታ ቤት በራፍ ላይ ታስሮ የሚታይ ፈረስ ነበር። አንድ ቀን ግን መሽታ ቤት በራፍ ላይ ሳይሆን ቤት ከርስቲያን በራፍ ላይ ቆሞ ታየ። ይህንን ያስተዋሉ ሰዎች የፈረሱን ባለቤት መንገድ ላይ ሲያገኙት፡- «አቶ እገሌ ስምንድንነው ትናንትና ፈረስህን እንደተሰመደው መጠጥ ቤት በራፍ ላይ ሳይሆን ቤት ከርስቲያን በራፍ ላይ ያየነው?» በማለት ጠየቁት። እርሱም፡- «ጌታ ኢየሱስን ተቀብሎ ተሰውጧለሁ! ፈረሴም ደግሞ ከእኔ ጋር አድራሻውን ሰውጠአል» በማለት መሰለላቸው። ዳግም መወሰድ የሕይወት መስወጥም እንዲሁ ነው። ከዓለም መስደድ ማለትም እንዲሁ ነው። ለፍራችንን አድራሻችንን መስወጥ ማለት ነው።

«እናንተ በእግዚአብሔር ልጅ ስም የምታምኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት ያላችሁ መሆኑን እንድታውቁ ይህን ጽፈላችኋለሁ» (1ዮሐ. 5:13)

ስለ ክርስትና ሕይወታቸው እርግጠኛ መሆን ከቃታቸው ሰዎች ብዛት ያላቸው ደብዳቤዎች በየላምንቱ ይደርሱናል። ብዙዎቹም ከእውነተኛ ክርስቲያን ቤተሰብ የተገኙ ቢሆኑም የክርስትና እምነት ግን የላቸውም! የክርስትና ሕይወት ልምምድ መሠረታዊ እውነት ባለመረዳታቸውም እርግጠኝነት የላቸውም። ምንም እንኳ፡- «ነገር ግን ኢየሱስ መሊሕ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን እንድታምኑና እምናችሁም በእርሱ ስም የዘላለም ሕይወት እንድታገኙ ይህ ተጽፎአል» (ዮሐ. 20:31) ቢባልም ብዙዎቹ እርግጠኞች አይደሉም።

እስቲ ምን እንደተደረገልን በዚህ ምዕራፍ በአጭር ስመመልከት እንሞክር። ንስሐ ማድረግ፣ ማመንና ዳግም መወሰድ ምን እንደሆነ ተመልከተናል። ይሁን እንጂ እነዚህ ነገሮች ሁሉ እንደተደረጉልን እንዴት እርግጠኛ መሆን እንችላለን? ካነጋገሩኝ ሰዎች ብዙዎቹ ለምነዋል! ንስሐ እድርገዋል! ዳግም ተወልደዋል! ይሁን እንጂ፡ የሕይወት ሰው ስማግኘታቸው እርግጠኞች አይደሉም። እስቲ የተማርናቸውን አንዳንድ ነገሮች እንደገና እንመልከት። ከሁሉም ነገር በፊት ክርስቲያን ስንሆን በሕይወታችን ቅጽበታዊ ልምምድ እንደሚኖር ወይም ደግሞ ልብ ብለን የማናስተውለው ሂደት እንደሚከናወን ተመልከተናል። እዚህ ላይ በትክክል እንድትረዱኝ እንፈልጋለሁ። ክርስትና በትምህርት ሂደት የምናገኘው ነው ማለቱ አይደለም። ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ የወንጌል ሰባኪ፡- «ክርስቲያን ያልነበሩበትን ዘመን ማስታወስ እስከሚሳናቸው ድረስ ለወጣቶቻችን የክርስትናን መንገድ እናስተምራቸው! ክርስቲያናዊ ሥልጠናን እንሰጣቸው» ማለቱን አስታውሳለሁ። ብዙዎቹ የሃይማኖታዊ ፍልስፍና ትምህርቶች በዚህ አስተሳሰብ ላይ የተመሠረቱ ናቸው። ወይም ደግሞ ሃይማኖታዊ ትምህርት እውነተኛ ክርስቲያናዊ ልምምድን አደብዝዞታል። በልባቸው ምንም የተፈጸመ ሰው ጥ የሰም።

ፕሮፌሰር ስታርበክ የተባሉ የሥነ ልቦና (ሳይኮሎጂ) ምሁር አብዛኞቹ ክርስቲያናት በአንድ ወቅት እውነተኛ ሰው ልምምድ ካላቸው ሰዎች የተመሰሙ ናቸው ብለው ነበር። ወይም ደግሞ ስለመስወጥ ትክክለኛ ግንዛቤ ካላቸው አብዛኞቹ ከገጠሩ ለካባቢ የመጡና በጣም መጠነኛ ሃይማኖታዊ ትምህርት ያላቸው ናቸው።

እንዲህ ስለ ሃይማኖታዊ ትምሕርት ወይም ሥልጠና መቃወሚያ አይደለም። ይሁን እንጂ ሃይማኖታዊ ትምሕርት ስለውነተኛ የዳግም ልደት ልምምድ ምትክ ሲሆን እንደማይችል ስማሳየት ነው ይህን የምስው።

ሃይማኖት ዳግም ልደት አይደለም

በዘመኑ ከነበሩ ታላላቅ የሃይማኖት ሰዎች አንዱ ስነበረው ስቴቆላኖስ ሊየሱስ፡- «ሰው እንደገና ካልተወሰደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም» ብሎታል (ዮሐ. 3፡3)። ምንም እንኳን ስቴቆላኖስ ከፍተኛ የሃይማኖት ትምሕርት የነበረው ሰው ቢሆንም፤ ሃይማኖታዊ ዕውቀት ዳግም መወለድን ሊተከስት አልቻለም። በዚህ ዘመን ላለነው ለእኛም እንዲሁ ነው።

እምሮና በዝንጉርጉር ቀለም ተውቦ የምናየው ቢራቢር በአንድ ወቅት በአስቀያሚ ቀር መላይ ነገር ውስጥ ነበር። እድገቱንም ሆነ መለወጡን ማየት አይቻልም ነበር። ይሁን እንጂ ምንም እንኳን እድገቱ አዝጋሚ ቢሆንም በአንድ ወቅት በከፍተኛ የሰው ሂደት አልፎ ቢራቢር ሆኖ መውጣት ችሎአል። እነዚያ ምንም ውጫዊ እንቅስቃሴ ሳያሳይ ያደገባቸው ሳምንታት በጣም አስፈላጊ ቢሆኑም አርጌውና አስቀያሚው ተወግዶ አዲሱንና ያግረውን አካሉን ያገኘበትን ልምድ ግን ሊተከስት አይችልም።

ብዙ ክርስቲያኖች በጌታ ያመኑበትን ትክክለኛ ጊዜና ሰዓት ሳያውቁት ይችላሉ። ዐውቀውትም ይሁን ሳያውቁት ክርስቶስን በማመን ለመስወጣቸው ግን እምነታቸውና ሕይወታቸው ምስክር ነው። እነርሱ አስታወሱትም አላስታወሱትም በአንድ ወቅት ከሞት ወደ ሕይወት ተሸጋግረዋል።

ምናልባትም ስለ ሃይማኖታዊ ልምዶችን ጥያቄና ጥርጥር ሊያድርብን ይችላል። ከእግዚአብሔር ሕግን ለመቀበል መሴ ወደ ሊና ተራራ በወጣበት ጊዜ ከአሁን አሁን ይመስላል ብለው ሲጠብቁት ከነበሩ እስራኤላውያን ዓይን ተሰውርባቸው ነበር። በመጨረሻም ጥርጥር አደረባቸውና፡- «ያ ከግብፅ ምድር መርተ ያወጣን መሴ ምን እንደደረሰበት አናውቅም» አሉ (ዘጸ. 32፡1)። መጠራጠራቸውና እርግጠኛ አስመሆናቸው ነበር ስዚህ ስሕተት ያበቃቸው።

ብዙዎች ጥርጥርና እርግጠኛ አስመሆን የሚሰማቸው ስለ ክርስቲያናዊ ልምድ ትክክለኛ ግንዛቤ ስለሌላቸው ነው። ብዙዎች ስለ ክርስቲያናዊ ልምድ ባሕርይ የተረፉ አይመስሉም፤ አንዳንዶች ደግሞ በቅዱሳት መጻሕፍት ያልተደገፈ ልምድን እንዲጠብቁ የተሳሳተ ውረጃ ተሰጥቶአቸዋል።

በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ እምነት የሚሰው ቃል ከደግነት ጋር በተያያዘ መልኩ ከሦስት መቶ ጊዜ በላይ ተጠቅሶአል። የዕብራውያን መልእክት ጸሐፊ፡- «ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው እግዚአብሔር መኖሩንና እርሱን ለሚፈልጉት ሰዎችም ሽልማት የሚሰጥ መሆኑን ማመን አለበት» ይላል። እንደገና ደግሞ፡- «ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለፍት አይቻልም» ብሏል (ዕብ. 11፡6)።

ብዙዎች የሚጠራጠሩትና እርግጠኝነት የሚያጡት እምነትና ስሜት ስለተወታተባቸው ነው። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ ክርስቲያኖች ነን የሚሉት እንኳ ከዚህ ችግር ነጻ አለመሆናቸው ነው።

ምንጊዜም ቢሆን እምነት ግብ አለው። ሰናምን በአንድ ነገር ማመን አለብን። እርሱንም እውነት ልንሰው እንችላለን። እስቲ ያለ ምንም መዛባት ቅደም ተከተላቸውን ጠብቀው መሄድ ስላለባቸው ሦስት ቃላት ልንገራችሁ።

እነዚህ ሦስት ቃላት ከጥርጥርና እርግጠኝነት ከማጣት እውጥተው አስተማማኝ የክርስትና ሕይወት መሠረት እንዲኖራችሁ ይረዱዋችኋል። እነዚህ ሦስት ቃላት፡- እውነት፣ እምነትና ስሜት ናቸው። ምንጊዜም ቢሆን በዚህ ቅደም ተከተል መሠረት መቀመጥ ይኖርባቸዋል። ቅደም ተከተላቸው በጣም አስፈላጊ ነው። ከእነዚህ አንዱ ከገደብ ወይም ደግሞ ሌላ ነገር ከተጨመረ ውጤት በደንግዝግዝ ጨለማ መደናበር ወይም ጥርጥርና እርግጠኝነት ማጣት ይሆናል። «ያመንኩትን ዐውቃለሁና» (2ጢ. 1፡12) በማለት የተናገረው ሰው የተስማሚውን ዓይነት ደስታና እርግጠኝነት ሊኖራቸው አይችልም።

እውነት (ሐቅ)

ከጋጢአት የዳንህ ሰው ከሆንህ የዳንከው በቅዱሳት መጻሕፍት ለተገሰጠው መሠረት በሊየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በማመንህ ነው ማለት ነው። ምንም እንኳን በአንድ ወቅት ጠባብነትና ግትርነት መስሎ ቢታይህም እውነቱ ግን ምንም ዓይነት ሌላ አማራጭ መንገድ አለመኖሩ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እኔ የተቀበልሁትን በመጀመሪያ ደረጃ ያለውን ነገር ለእናንተ አስተላልፍሁላችሁ፤ ያስተላልፍሁላችሁም ነገር በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተዘፈነው ክርስቶስ ስለ ጋጢአተኞች ሞተ፤ ተቀበረ፤ በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተዘፈነውም በሦስተኛው ቀን ከሞት ተነሣ የሚል ነው» ይላል (1ቀ. 15፡3-4)። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን የምንድነው እምነታችን በዚህ ከስሜታችን ውጪ በሆነው እውነት ላይ በመመሥረቱ ነው። የክርስቶስ ቢዛነት ሥራ ሐቅ ነው፤ የክርስቶስ መስቀል ሐቅ ነው፤ መታብሩ ሐቅ ነው፤ ትንሣኤውም ሐቅ ነው።

ለላመንንበት ብቻ አንድ ነገር ሕልውና ሊያገኝ አይችልም። ወንጌል የተገኘው ሰዎች ለላመኑበት አይደለም። የክርስቶስ መታብር ባዶ ሊሆን የቻለው አንዳንድ ተከታዮቹ ለላመኑበት አይደለም። ምንጊዜም ቢሆን ሐቅ እምነትን ይቀድማል። በሥነ-ልቦና ጥናት እንደተረጋገጠው እምነታችን የሚያርፍበት ነገር ላይኖር እምነት ሊኖረን አይችልም።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደናምን ጥሪ የሚያቀርብልን ከታሪካዊ እውነት በላይ በሆነ ቃሪካዊ ሐቅ እንጂ ሊታመን በማይቻል ነገር አይደለም።

እምነት

በሦስቱ ቃላት ቅደም ተከተል መሠረት እምነት ሁለተኛውን ስፍራ ይይዛል። የሚታመንበት ነገር ከሌለ እምነት ሊኖር አይችልም። እምነት የሚያርፍበት ነገር ይፈልጋል። የክርስትና እምነት ደግሞ በሊየሱስ ክርስቶስ ላይ የተመሠረተ ነው። እምነት ሲባል የክርስቶስን ማንነት አስተምህሮ በእምሮ ዕውቀት ከመረዳት በላይ ነው። እምነት ፈቃድና ድርጊትን ይጠይቃል። በእምነታችን መሠረት መኖር አለብን። ያለ ሥራ እምነት የሞተ ነው። እምነት ለክርስቶስ ማንነትና ትምህርት መገዛትና መመስሰ ማለት ነው። ክርስቶስን የምናውቀው በእምስቱ የስሜት ክፍሎቻችን አይደለም፤ ክርስቶስን

የምናውቀው እግዚአብሔር በሰጠን ክስሜቶቻችን በላይ በሆነ ነገር ነው። ያም እምነት ነው።

የእምነት ልምምድ

አዲስ ኪዳንን በጥንቃቄ ስናነብ ሊኖረን የሚችለው አንድ ልምምድ ብቻ እንደሆነ እንረዳለን፤ ያም የእምነት ልምምድ ነው። እምነት እንደግንኛውም እውነተኛ ልምምድ ሁሉ አንድ ዓይነት ልምምድ ነው። አንዳንዶች ግን ስሜታቸውን የሚነካና የሚያነሣውን እንደ ዓይነት አስደናቂ ልምምድ ይጠብቃሉ። ብዙዎች እንደዚህ ዓይነት አስደናቂ ልምምዶች እንደሚኖሯቸው ተነግሮአቸዋል፤ መጽሐፍ ቅዱስ «በእድነት ጸድቃችኋል» ይላል። እንጂ በአስደናቂ ልምምዶቻችሁ ትጸድቃላችሁ አይልም። ሰው የሚድነው ከርስተኩስ መስቀል ላይ በፈጸመው የቤዛነት ሥራ በማመን እንጂ አንድ ዓይነት ረቂቅ ወይም አስደናቂ ስሜት ሊኖረው አይደለም።

ምናልባትም «ስለ ስሜቶቻችንስ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል? ለደኅንነት የሚያበቃን እምነት ለስሜቶቻችን ምንም ስፍራ የለውም?» የሚል ጥያቄ ታርብሮ ይሆናል። እርግጥ ነው፤ ለደኅንነት የሚያበቃ እምነት ለስሜቶቻችንም ስፍራ ይሰጣል፤ ይሁን እንጂ የሚያድነን እርሱ አይደለም። ሊኖረን የሚችለው ልዩ ዓይነት ስሜት የእምነታችን ውጤት ብቻ ነው፤ ስሜት ብቻውን ግን ማንንም ማዳን አይችልም።

ስሜት

በቃላቱ ቅደም ተከተል ውስጥ ስሜት ሦስተኛው ነው፤ አስፈላጊነቱም ዝቅተኛ ነው። አንዳንዶች ደኅንነትን ስናገኝ አንድ ልዩ ስሜታዊ ልምምድ ይኖረናል ብለው ገምተዋል፤ ልዩ ዓይነት ስሜት እንደሚኖራቸውም ተነግሮአቸዋል፤ ብዙ ጊዜ ጥርጥርና እርግጠኛ ያለመሆን ችግር የሚያጠቃውም እንደነዚህ ዓይነቶቹን ሰዎች ነው። በክርስቶስ ሊያምኑ አንድ ልዩ ዓይነት ስሜት እንዲኖራቸው ይጠበቃሉ፤ የጠበቁት ዓይነት ስሜት ሳይሰማቸው ሊቀር ደግሞ ችግር ውስጥ ይወድቃሉ።

ቅዱሳን መጽሐፍት በሚያስተምሩት መሠረት ደኅንነትን የሚፈልጉ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ እንዲጠብቁ የሚመራቸውን ልምምድ ብቻ ነው የሚጠብቁት። ብዙ ጊዜ ክርስቶስን ለመቀበል ውላጅ ከሚያደርጉ ሰዎች ጋር እነጋገራለሁ። መልእክቱ ሲነገር ስምተናል፤ እዳኝ የሚያስፈልገን ኃጢአተኞች እንደሆንንም ተቀብለናል፤ ሕይወታችን መንፈሳዊ ችግር እንዳለበት ተረድተናል፤ ራሳችንን ስመለወጥ ወይም ለማሻሻል ማንኛውንም ሰው ሠራሽ ዘዴ ሞክረናል፤ ሆኖም አንዳችም ውጤት አላስገኘንም። በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እያለን ነበር እንዲያድነን ወደ ክርስቶስ የመጣነው ሊያድነን እንደሚችልና ፈቃደኛም እንደሆነ እምነናል። «ከከማችሁ የከበደባችሁ እናንተ ደካሞች ሁሉ ወደ እኔ ኑ! እኔም እረፍት እሰጣችኋለሁ» (ማቴ. 11:28) በማለት ለኃጢአተኞች ያቀረበውን ጥረት ብዙ ጊዜ እንብበናል። «ወደ እኔ

የሚመጣውንም ወደ ውጪ አላባርረውም» (ዮሐ. 6:37) የሚሰውን ተስፋውን አንብበናል። «ውሃ የጠጣው ቢኖር ወደ እኔ መጥቶ ይጠጣ» (ዮሐ. 7:37) ማስቀንም ተመልከተናል።

ስሜት ከእምነት በኋላ ይመጣል

ኃጢአተኛ መሆኔን ሳውቅና ክርስቶስ ግን እንደሚወደኝ ስረዳ ለእርሱ ፍቅር ይኖረኛል፤ ፍቅር ደግሞ ስሜት አለው። ምንም እንኳ ተመሳሳይ ቢሆንም ለክርስቶስ የሚኖረኝ ፍቅር ከሰብዓዊ ፍቅር በላይ መሆን አለበት። ከእኔነት ነጻ የሚያወጣ ፍቅር ነው። በጋብቻ ውስጥ ስትዳር ዳደኞችን ራሳችንን እንሰጣለን። ስሜትም ይኖረናል። ስሜት ሊሞቅና ሊቀዘቅዝ ይችላል፤ ስሜት ይመጣል ይሄዳል። ራስን መስጠት ግን ዘላቂ ነው። እኛ ራሳችንን ለክርስቶስ የስጠነውም ደስታ፤ ፍቅርና ምስጋና ወዘተ ይኖሩናል፤ እነዚህ ስሜቶቻችን ከፍና ዝቅ ሊሉ ይችላሉ። ራሳችንን መስጠታችን ግን ምንጊዜም እንደተጠበቀ ነው፤ አይሰዋወጥም። ስሜቶቻችን ጠቃሚ ናቸው፤ ሆኖም ይህን ያህል የግድ መኖር ያለባቸው ነገሮች አይደሉም። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን አውጥቶ ይጥላል» ይላል (ዮሐ. 4:18)። ክርስቶስን የሚወዱ ከፍርሃት በላይ የሚያደርጋቸው ድፍረት አላቸው። የሥነ ልቦና ምሁራን ጤነኛና ጤነኛ ያልሆነ ፍርሃት እንዳለ ይነግሩናል። ጤናማ ፍርሃት ለአካላችንና የእኛ ለሆኑት ሁሉ ጥንቃቄ እንድናደርግ ያሳስበናል።

በክርስቶስ መሥዋዕትነት ሞትና ኃጢአት ድል እንደተደረጉ ስረዳ ከሞት ፍርሃት ነጻ እሆናለሁ። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «... ሊየሱስም እንደ እነርሱ ሰው ሆነ፤ ይህን ያደረገውም በሞቱ አማካይነት በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን ዲያብሎስን ለመሻር ነው። እንዲሁም ሞትን በመፍራት ምክንያት ዕድሜ ልካቸውን በባርነት ይገዙ የነበሩትን ለመዋጀት ነው» ይላል (ዕብ. 2:14-16)። ይህም ቢሆን ስሜት ነው። ፍርሃት አንድ ዓይነት ስሜት ነው፤ ሞትን በድፍረት መጋፈጥና ማሸነፍም አንድ ዓይነት ስሜት ነው፤ አንድ ዓይነት ልምምድ ነው። ይሁን እንጂ የሚያድነን ስሜታችን ወይም ድፍረታችን አይደለም፤ የሚያድነን እምነት ነው፤ ድፍረታችን በክርስቶስ የማመናችን ውጤት ነው። ከዘፍጥረት አንሥቅ እስከ ዮሐንስ ራዕይ ድረስ እግዚአብሔርን እንድንፈራ ተነግሮናል። ሌሎች ፍርሃቶች በሙሉ ተገቢ ስፍራቸውን የሚይዙት ጌታን ስንፈራ ነው።

የበደለኝነት ስሜት ያለው ድርሻ

በደለኛ ሕሊና ሲኖረን አንድ ዓይነት ስሜት ነው። የሥነልቦና ምሁራን ለበደለኝነት ስሜት የተስያዩ ገበጻ ይሰጡታል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ቃል ተግባራዊ ስማድረግ አንድ ጊዜ ሕሊናችን ከፋና ደጉን ከለየ ምንም ዓይነት ገበጻ የሕሊናችንን ከስ ጸጥ ሊያሰኘው አይችልም። አንዳንድ ወንጀለኞች እኛቸውን ለፖሊስ የሚሰጡት ከእስራቱ ይልቅ የሕሊናቸው ከስ ስለሚያሠቃያቸው ነው።

በ1983 ዓ.ም. ኅዳር 29 በወጣው ታይም መጽሔት ላይ የዩኔስኮርቲ የሥነልቦና ምሁር የሆኑት ዶክተር ሒለን ብሉክ ሲዊስ በለበደለኝነት ሰሜት ባቀረቡት መጣጥፍ፡- «የበደለኝነት ሰሜት ለዎች ከለዎች ጋር ተስማምተው እንዲኖሩ የሚያደርግ ነው» ብለው ነበር። ገለጻቸውንም በመቀጠል «ሳብዓዊነት እንዲሰማን የሚያደርግና በአንድነት የሚያላተላለፈን ነው፤ ሌላውን ሰው የሚጎዳ ነገር ካደረግን የበደለኝነት ሰሜት ይኖረናል፤ ያ የበደለኝነት ሰሜት ደግሞ ነገሮችን እንድናስተካከል ያደርገናል» ብለዋል።

ሳሙኤል ራዘርፈርድ፡- «ኃጢአታችን እንዲሰማን እንዳልታዩ ኃጢአታችን የሚሰማንና የሚቀጠቀጠን ከሆነ ደግሞ ኃጢአትን ለማድረግ እንዳፈርም» ብለዋል። የበደለኝነት ሰሜትና ኃጢአት ተመሳሳይ ነገሮች ናቸው። አንድ ነገር የሚያሳምመን ከሆነ ከዚያ ነገር እንርቃለን፤ የበደለኝነት ሰሜትም ችግር ውስጥ መሆናችንን ማመልከት ብቻ ሳይሆን ችግር ከፈጠረብን ነገር እንድንገርቅ ያደርገናል። የሕመም ሰሜት ባይሰማን ኖር፤ ምንም ሳይሰማን በአሳት ተቃጥለን እናልቅ ነበር። ሕመም ጤናችንን በመጠበቅ ረገድ ሰላሳው አስተዋጽኦ ፓል ብራንድ እና ፊልፕ ያንሊ የተባሉ ሰዎች በጻፉት «ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥራለሁ» በሚሰው መጽሐፋቸው እንደሚገባ ተገልጿል። የሥጋ ደዌ ያለባቸው ሰዎች ይበልጥ የሚጎዱት በሕመሙ ብቻ ሳይሆን አካላቸውን የሚጎዳ ነገር ቢነኩም ምንም የሕመም ሰሜት ለስማይሰማቸው እንደሆነ በዚሁ መጽሐፋቸው ገልጸውታል። ለምሳሌ ያህል በእጃቸው አሳት ቢነኩ ሰሜታቸው በለደንዘዘ አያግኛቸውም፤ በስማያማቸው ከአሳቱ አይርቁም፤ በዚህም ምክንያት እጃቸው ወይም ለአደጋው የተጋለጠው ሌላው አካላቸው ከቶኛ ይገዳል።

ክርስቶስ ሕሊናን እንደሚያነሳ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «የፍየሎችና የክርማዎች ደም ለመሥዋዕት የተቃጠለች ጊደር ዐመድ በረከሉ ሰዎች ላይ ሊረጭ ከሥጋዊ ርኩስት አንጽተ የሚቀድሳቸው ከሆነ በዘላለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር የሌበበት መሥዋዕት እድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድናገለግል ሕሊናችንን ከሞተ ሥራ እንዴት ይበልጥ ያነሳ!» (ዕብ. 9:13-14)።

ሕሊናችን ከበደለኝነት ሰሜት ሊነጻጽ ከሕሊና ክስ ነላ ሊሆን፤ አንድ ዓይነት ልምምድ ነው። ይሁን እንጂ የምንድነው ሕሊናችን ለላንላ አይደለም፤ የምንድነው በክርስቶስ በማመናችን ነው። ሕሊናችን ሊነሳ የቻለው ከእግዚአብሔር ጋር ያሰንን ግንኙነት ለሳስተካከልን ነው። ደስታ ሰሜት ነው። ውስጣዊ ሰላም ሰሜት ነው። ሌሎችን መውደድ ሰሜት ነው። ምናልባትም እንዳንዶች «ወንጌል ታሪካዊ ሐቅ መሆኑን አምናሁ፤ ሆኖም ደገንነትን አሳገኘሁም» ይሉ ይሆናል። ምናልባትም ትክክል ይሆኑ ይሆናል፤ ምክንያቱም በደገንነት የሚያበቃ እምነት ለእግዚአብሔር እንድንታዘዝ የሚያደርግ እምነት ነው። የቀድሞ መንገዳችንን፤ አደኗችንን የሚያበሰውጥ እምነት ነው። ራሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥና መንፈሳዊ እንድንሆን የሚያደርግ ኃይል ነው። በክርስቶስ ማመናችን ራሳችንን ሰእርሱ እንድናሰገዝ ያድርገን። ያንጊዜ ደገንነትን እናገኛለን፤ የእግዚአብሔር ልጆች የምንሆንው በቃሉ ሥልጣን ነው። «ለተቀበሉትና በሰሙ ሳመኑ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን መብት (ሥልጣን) ሰጣቸው» (ዮሐ. 1:12)።

ከፍል ሦስት መፍትሔውን ተግባራዊ ማድረግ

14 የክርስቲያን ጠላቶች

«የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን ከባለሥልጣናችና ከዓለም ኃይሎች ይህም ግለት በሰማይ ካሉት የርኩሳን መናፍቅት ሠራዊት ጋር ነው»

(ኢሊ. 6:12)

በአሁኑ ጊዜ ውሳኔ አድርገሃል፤ በክርስቶስ አምነሃል፤ ዳግም ተወልደሃል፤ ጻድቀሃል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ሆነሃል። ቀጥሎህ? በዚሁ «ያከትማል?» ወይስ ሌላ ኅላፊነት ይኖርብኝ ይሆን?» በግለት ትጠይቅ ይሆናል።

እርግጥ ነው፤ በአሁኑ ጊዜ የክርስቶስ ሕይወትን ጀምረሃል፤ በአዲሱ ግለትም በመንፈሳዊው ዓለም ዳግም ተወልደሃል። ሁሉም ነገር አዲስ ሆኖአል። በአሁኑ ጊዜ መንፈሳዊ ሕፃን ነህ። እንክብካቤ፤ ፍቅር፤ ጥበቃና ለግደግ የሚረዳህ ምግብ ያስፈልገሃል። ለግደግ መመገብ ይኖርብሃል። ጥበቃም ያስፈልገሃል። ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን ከመሠረተበት ምክንያት አንዱም ይኸው ነው። የክርስቶስ ሕይወት ብቻህን የምትኖረው ሕይወት አይደለም። አብዛኞቻችን የሌሎች እርዳታና ፍቅር ያስፈልገናል።

አዲስ የተወለደ ክርስቲያን እንደማንኛውም ሕፃን ሁሉ ፍቅርን ይፈልጋል። ይህን መጽሐፍ በማርምበት ጊዜ እኔና ባበቢቲ ለዕረፍት እንዲት ደሴት ሳይ ነበርን። ትልጽ ሌት ልጄ፤ ባበቢትዋ፤ ሰባተኛ ልጃቸው ሕፃኑ አንቶጊ ለእኛ ግን ዐሥራ ስድስተኛው የልጅ ልጃችን አብረውን ነበሩ። አብረን ባሳለፍነው ሳምንት ውስጥ ይህ ሕፃን ያለቀሰው ሁለት ጊዜ ብቻ ነበር። ለምን? ምክንያቱም ሕፃኑ የሚያስፈልገውን ፍቅርና እንክብካቤ እንዲሁም ምግብ አግኝተዋል። ይበላል፤ ይጠጣል፤ ይጫወታል፤ ይተኛል። በተመሳሳይ ሁኔታም ክርስቲያኖች የዚህ ዓይነት ፍቅርና እንክብካቤ እንዲሁም መንፈሳዊ ምግብ ያስፈልጋቸዋል። በጣም የሚያሳዝነው ግን ብዙዎች የክርስቶስ ሕይወትን የሚጀምሩት በዚህ ሁኔታ አይደለም። በእግዚአብሔር ዕቅድና ዓላማ መሠረት የክርስቶስ ሕይወት የሚጀምረው በቤተ ክርስቲያን ነው።

ምናልባትም በአሁኑ ወቅት አንዳንድ ጠላቶች እንዳሉህ ተገንዝበህ ይሆናል። እነዚህ ጠላቶችህ የክርስቶስ ሕይወትህን ድል ለማድረግ ባላቸው ኃይል ሁሉ ይጠቀማሉ። ምናልባትም ጌታን ለመከተል ውሳኔ ካደረግህ ጥቂት ጊዜ በጃሳ እነዚህ ጠላቶችህ የማጥቃት ሥራቸውን እንደጀመሩ አስተውሰህ ይሆናል። ምናልባትም አንድን ኃጢአት እንድታደርግ ተፈትነህ ይሆናል። ወይም ደግሞ መደበኛና ተስፋ መቀረጥ ተሰምቶህ ይሆናል። እንደ እውነቱ ከሆነ ክርስቶስን ለመከተል የመጀመሪያውን ውሳኔ በታደርግ ሁሉም ነገር ደስ

የሚያስኝና ብሩህ ነበር። ያም ሆኖ ጥርጥር፣ ጥያቄዎች፣ ችግሮችና ተለፋ መቀረጥም እንግዳ ነገሮች አልነበሩም።

በሕይወት እስካለህ ድረስ ከሦስት ጠላተችህ ጋር ውጊያ እንደምትገጥም መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ለሰሊህም አለፈላጊውን ጥንቃቄና ዝግጅት ማድረግ ይኖርብሃል።

እስከ በመጀመሪያ ልትጋፈጣቸው የሚገባህን እነዚህን ጠላተች እንመልከት። እስከ ግልጽ ለናድርግና ምንነታቸውን፣ ማንነታቸውንና እንዴት ሥራቸውን እንደሚሠሩ ለመረዳት እንሞክር።

ዲያብሎስ

በመጀመሪያ የምንመለከተው ለስ ዲያብሎስ ይሆናል። ቀደም ሌላ ዲያብሎስ እግዚአብሔርንና የእርሱን ሕዝብ የሚቃወም ታላቅ ኃይል ያለው ፍጡር እንደሆነ አይተናል። ምንም እንኳ መስቀል ላይ ከርሱ ቀስ ድል ሲያደርገውም ዛሬም ሲሆን ኃይል እንዳለውና ሰዎችን ለክፉ ነገር እንደሚያነሣ አይተናል። መጽሐፍ ቅዱስ፦ «ክፉ» «ዲያብሎስ» «ፍሰ ገዳይ» «ሐሰተኛና የሐሰት አባት» «ጠላት» «የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመዋጥ እንደሚያገላ እንበላ» «የቀደመው ዘንዶ» እና «የወንድሞቻችን ከሳሽ» የሚሉ ስያሜዎችን ሰጥታል (ማቴ. 13፡19፤ ሉቃ. 4፡38፤ ዮሐ. 8፡44፤ 1ኢፒ. 8፡51፤ ራእ. 12፡8-10)።

ከርሱ ቀስን ለመከተል ውላጌ ባደረግህበት ጊዜ ዲያብሎስ ትልቅ ኪላራ ደርሶበታል። በጣም ተናዶአል። ከእንግዲህ ወዲህ የተለያየ ፈተና ያመጣብሃል፤ ወደ ኃጢአት ሕይወት ሊመልሰህም ይደክማል። በሲህ ሁሉ አትደናገጥ፤ በፍጹም ደኅንነትህን ሊነጥቅህ አይችልም፤ በክርስቶስ ያለህን ዋስትናና ድል ሊነጥቅህ አይችልም። እምነትህ ከልብ መሆን አለመሆኑን ለማረጋገጥ የተስያዩ ጥርጥሮችን ወደ እእምርህ ያመጣል። በክርስቶስ ስለሚበልጥህ ከእርሱ ጋር መከራከር አትችልም።

ስሜተችህ እንደ እየሩ ሁኔታ ሁሉ ተለዋዋጭ ስለሆኑ በፍጹም በለሜተችህ መታመን እንደሌለብህ አትዘንጋ። ምናልባትም ቀጥሎ የሚያመጣው ፈተና በኃይልህ፣ ባስህ ዓላማና ምኞት፣ እንድትታበዩ፣ እንዲሁም በጣም አስፈላጊ ሰው እንደሆንክ እንድትሰብ ማድረግ ሊሆን ይችላል። በሌላ ወቅት ደግሞ በልብህ ውስጥ ጥላቻን ይዘራ ይሆናል። ስለሌሎች ክፉ እንድትሰብና እንድትናገር ያነሣህ ይሆናል። በልብህ ውስጥ ቅንዓትና ምቀኝነትን፣ አስመርካትና ሐሜትን ያኖራል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ስትዋሽ ራሱን ታገኘዋለህ፤ ዓብዝነት ሊያጠቃህም ይችላል። ውሸት በጣም ክፉ ከሆኑ ኃጢአተች አንዱ ነው፤ በእንደበትህ፣ በእሳብህና በሥራህ ልትዋሽ ትችላለህ። ሌላውን ሰው ስመሸንገል የምታደርገው ነገር ሁሉ ውሸት ነው። ቀስ በቀስ ዲያብሎስ ትልቅ ውሸታም ሊያደርግህ ይፈልጋል። ሌሎችን በኃጢአት እንድትፈታተናቸው፣ ከርሱ ይኖሩት ወደ ስሕተት እንድትመራ እንደሠራተኛው ሊጠቀምብህም ይችላል። ጥንቃቄ ካላደረግህ በቀር የዲያብሎስ ጉዳይ አስፈጻሚው ሊያደርግህ ይችላል። በጣም ኃይለኛ፣ መሰረና

ተንኮለኛ ነው። «የዚህ ዓለም አምላክ» «የዚህ ዓለም ገዢ» «በእየር ላይ ሥልጣን ያለው አለቃ» ተብሎ ተጠርቶአል (2ኛ. 4፡4፤ ዮሐ. 12፡31፤ ኤፌ. 2፡2)።

ዲያብሎስ ተስፋ ሊያስቆርጥህ፣ ምስክርነትህን ሊያበላሽ፣ ከክርስቶስ ጋር ያለህን ኅብረትና፣ በሌሎች ዘንድ ያለህን ተስሚነት ሊያሳጣህ ባለው ኃይል ሁሉ ይጠቀማል።

«ታዲያ፣ እንዴት ነው ላሸንፈው የምትሰው? ምን ላድርግ? በየትኛው መንገድ ልሂድ? ስመሆኑ ማምሰሜ መንገድ ይኖራል?» የሚሉ ጥያቄዎችን ታቀርብ ይሆናል።

«በሰው ከሚደርስው ፈተና በቀር ሌላ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ምክንያቱም ከእቅማችሁ በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርስባችሁ አይፈቅድም፤ በምትፈተኑበትም ጊዜ የምትታገሡበትን ኃይል በመስጠት ከፈተናው የምትወጡበትን መንገድ ያዘጋጃላችኋል» (1ኛ. 10፡13)።

የቅርብ ወዳጅ የሆኑት ጂ ኤድዊን ኦር ለይጣን በክርስቲያን የሚያደርስው ጥቃት በመጥረጊያ እንጂት እይጥን ለማጥቃት ከምትፈልግ ሴት ጋር ተመሳሳይነት እንዳለው ሲናገሩ ሰምቼአለሁ። አይጧ የምታለበው ለስ ሴትየጥ ወይም ስለመጥረጊያው እንጂት ሳይሆን ስለምታመልጥበት ጉድጓድ ነው። እኛ ከክርስቲያኖችም በዲያብሎስ ጥቃት ሊደርስብን ወደ ማምሰሜው መንገድ መሄድ አለብን።

እላይ የተመለከትነው ጥቅስ እግዚአብሔር ከፈተና የምንወጣበትን መንገድ እንደሚያዘጋጅልን ይናገራል። እዚህ ላይ ማወቅ ያለብን በዲያብሎስ የሚመጣብን ፈተና ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ሕብረት ትክክል አለመሆኑን አይደለም። እንዲያውም የሚያሳየው ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ኅብረት ትክክል መሆኑን ነው። መፈተን ኃጢአት አይደለም። ከዚህም በተጨማሪ እግዚአብሔር ልጆቹን እንደማይፈትን ማስታወስ አለብን። ልጆቹ እንዲጠራጠሩት አያደርግም። ማንኛውም ጥርጥርና ፈተና የሚመጣው ከዲያብሎስ ነው። ለይጣን መፈተን እንጂ ሌላ ምንም ማድረግ እንደማይችል መዘንጋት የለብንም። ፈተናውን እንድናስተናግድ ሊያስገድድን አይችልም። ለይጣን በክርስቶስ ድል መነሣትን አትርላ። ፈተናው በእግዚአብሔር በሚታመንና ለእግዚአብሔር በሚገዛ ክርስቲያን ላይ ውጤት ሊኖረው አይችልም።

ቅዱሳት መጻሕፍትን ስናነብ ወይም ስንጠቅስ እንደ ድንጉጥ ውሻ ዲያብሎስ ይሸካል ብሎ ማሰብ ጉዳዩን ከሚገባ በላይ ማቅለል ነው። ለይጣን ሲያጠቃን በክርስቶስ ደም መታመን እንችላለን። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ በክርስቶስ ማንነት ውስጥ ራሳችንን እንሸሽግና ችግሮቻችንን ለእርሱ እንተውሰታለን። ሐዋርያው ይሁዳ፦ «የመላእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ለስ ሙሉ አስከፈን ከዲያብሎስ ጋር በብርቅ በተከራከረ ጊዜ እግዚአብሔር ይገሥጽህ! እለው እንጂ የስድብ ቃል በመናገር ሊፈርድበት አልደፈረም» ይላል (ይሁ. 9)። እኛም እንዲሁ እግዚአብሔርን መጥራት ይኖርብናል።

መጽሐፍ ቅዱስ፦ «ዲያብሎስን ተቃውሞት ከእናንተም ይሸካል» ይላል። ከዚያ በፊት ግን «ለእግዚአብሔር ተገዝ» ማለቱን እንዘንጋ። ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ከተገዛን፣ ወይም እኛነታችንን ለእግዚአብሔር ካስገዛን ያንጊዜ ዲያብሎስን መቃወም እንችላለን፤ በተሰጠን ተስፋ መሠረትም ዲያብሎስ ከእኛ ይሸካል። ስንጻልይ ሲያይ ዲያብሎስ ይርዳል ይንቀጠቀጣል።

ቅዱሳት መጻሕፍትን ለናንብ፡ ከቅዱሳት መጻሕፍትን በመጥቀስ ለንቃወመውም ከእኛ ይሸሻል።

ዓለም

ሁለተኛው ጠላታችን ዓለም ነው። ዓለም ለንል ገረከኛው «ቀለሞለ» የሚለውን የዚህን ዓለም ሥርዓት ማለታችን ነው። ዓለም እኛን ወደ ጋጢአት፣ ወደ ከፋ ጓደኞች፣ ወደ ጊዜያዊ ደስታ፣ ወደ አንገራል አለተሳሰብና ዓላማ እንዲሁም ወደ ብልጭልጭ ነገሮች የመምራት ዝንባሌ አለው።

ዳግም የተወለደ እኛነታችንን ደግሞ ደስ የሚያሰኙት ለማያዊ ነገሮች ናቸው። ብዙ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች የክርስትና ሕይወት «ይህን አድርግ ያንን አታድርግ ይህ መጥፎ ነው፤ ያኛው ጥሩ ነው» በሚሉ ሕጎች የተተበተበ እንደሆነ ያለባሉ። ወግ አጥባቂዎች ናቸው። በማለትም ክርስቲያኖችን ሊከሰሱዋቸው ይሰማል። ይህ ግን ሌላው የዲያብሎስ ውሸት ነው። እውነተኛ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ሥራ የተጠመዱ ለሌሎች የሚያረካቸው የክርስቶስ የሆነ ነገር ነው፤ ለሰዚህም ለዓለማዊ ነገሮች ጊዜ የላቸውም።

ለምሳሌ ያህል ጥሩ ምሳ ከበላሁ በኋላ አንድ ሰው ቂጣ ቢሰጠኝ «አመለግናለሁ፤ ምሳ ለሰበላሁ ሌላ ተጨማሪ ምግብ አያስፈልገኝም» እለዋለሁ።

ወጣት ክርስቲያኖች፣ ምሥጢሩ ያለው እዚህ ላይ እንደሆነ ለንግራችሁ እፈልጋለሁ። በክርስቶስ ከተሞላችሁ፣ የእግዚአብሔር በሆኑ ነገሮች ከረካችሁ፣ የዚህ ዓለም ነገሮችን አትከድሱም። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «በምትጠግብበት ጊዜ የማር ወለላ እንኳ ያስጠላሃል፤ በሚርብህ ጊዜ ግን መራራ ምግብ እንኳ ይጣፍጥሃል» ይላል (ዮሐ. 27:7)።

ዓለማዊነት ቢባል ምን ማለት እንደሆነ ብዙ ክርስቲያኖች የተሳሳተ ግምት ነው ያላቸው። ይህ ብዙ ክርስቲያኖችን የሚገጥማቸው ችግር ለሌሆነ ሰፋ ያለ ማብራሪያ ያሻዋል።

ዶክተር ድብልቶ ኤች ቶማስ እንደሚሉት፡ «በየዕለቱ የምንጠቀምባቸው አንዳንድ ነገሮች በራሳቸው መጥፎ ወይም ከፋ አይደሉም፤ በተሳሳተ ሁኔታ ከተጠቀሙባቸው ግን ወደ ጋጢአት የመምራት ዝንባሌ አላቸው። ተገቢ በሆነ ነገር አለአግባብ ከተጠቀሙበት ጋጢአት ይሆናል። በመሠረቱ ደስታ አስፈላጊ ነው፤ ሁልጊዜ ደስታን ይሰጡናል የምንላቸውን ነገሮች የምናሳድድ ከሆነ ግን ጋጢአት ነው። ምኞት ወይም ፍላጎት አስፈላጊ ነው፤ ምኞታችንና ፍላጎታችን በተገቢው መጠን ካልሆነ መልካም፣ ግብ ወይም ዓላማ ከሌለው ግን ትክክል አይደለም። በየዕለቱ የምናደርጋቸው እንደ መሥራት፣ ማንበብ፣ መልበስ፣ ከጓደኞቻችን ጋር ጊዜ ማሳለፍ ትክክልና አስፈላጊ ናቸው። ይሁን እንጂ ለተሳሳተ ዓላማ ለንጠቀምባቸውም እንችላለን፤ እንደዚያ ከሆነ ደግሞ ጋጢአት ነው። ለሕይወት ለሰሚያስፈልጉት ነገሮች ማሰብ ትክክልና ተገቢ ነው፤ መጨነቅ ግን ትክክል አይደለም። ሥጋትና መጨነቅ በልባቸው የተዘራውን መንፈሳዊ ዘር እንደሚያንቅባቸው ክርስቶስ በምሳሌው የተናገረውም ለእንደዚህ ዓይነት ሰዎች ነው። ለየዕለቱ ሕይወታችን

ንገዝብ ያስፈልገናል፤ ንገዝብ ለማግኘት ለንል ሌሎችን ማታበል ወይም ማጭበርበር ግን ትክክል አይደለም። በአንገራል መንገድ ባለጸጋ ለመሆን የምናደርገው መከራ መንፈሳዊ ሕይወታችንን ያጎድፋል። ዓለማዊነት በደረጃችን፣ በአኗኗራችን ወይም በአካባቢያችን የሚወለን አይደለም፤ ነገሮችን ሥጋዊና መንፈሳዊ በማለት ለንከፋፍላቸው አንችልም። ዓለማዊነት መንፈሳ ነው፤ ጠቅላላውን ሕይወታችንን ወይም ማገባረብሳችንን የሚያበላሽ ተጽዕኖ ነው። ለሰዚህም ነቅተን ለንከላከለው ይገባል።»

መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ዓለምን ወይም የዓለምን ነገሮች አትውደዱ» ይላል (1ዮሐ. 2:16)። በተጨማሪም «ዓለምና ምኞቱም ያልፋሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ግን ለዘላለም ይኖራል» በማለት ያስጠነቅቃል (1ዮሐ. 2:17)።

ይሁን እንጂ፣ በዚህ ባለንበት ዘመናዊ አኗኗር ሥርዓት እነዚህ ነገሮችን በተመለከተ ግራ የሚያጋባ ሁኔታ ሊገጥመን እንደሚችል መዘንጋት የለብንም። ብዙ ሰዎች ወደ እኔ እየመጡ፡ «እንዲህ ማድረግ ትክክል አይደለም?» ወይም «እንደዚያ ቢሆን ልክ ነው?» «ይህ ጋጢአት ነው?» «ያ ጋጢአት ነው?» በማለት ይጠይቁኛል። ይህንና ይህን የመሳሰሉ ጥያቄዎችን በተመለከተ በጸሎትና ከልባችን ሆነን ራሳችንን አንድ ቀላል ጥያቄ ብንጠይቅ አብዛኞቹ ችግሮቻችን መፍትሔ እንደሚያገኙ እርግጠኛ ነኝ። «ክርስቶስ ምን እንዳደርግ ይጠይቀኝ ነበር?» በማለት ራሳችንን እንጠይቅ። ራሳችንን መጠየቅ ያለብን ሌላው ጥያቄ ደግሞ «ይህን ነገር ክርስቶስ እንዲባርክልኝ ልጠይቀው ድፍረት ይኖረኛል?» «ሰለምዝናናባቸው ነገሮች፣ ሰለምላተፍባቸው ቀልዶች፣ ሰለማንባቸው መጻሕፍት፣ ሰለ ጓደኞቼ፣ ሰለማዘወትራቸው የቴሌቪዥን ፕሮግራሞች ክርስቶስ ምን ይላል? ክርስቶስ በአካል አብሮኝ ቢሆን ኖሮ ወደማዘወትራቸው ቦታዎች አብሮኝ እንዲሄድ እጠይቀው ነበር?» የሚሉ ጥያቄዎች ለራሳችን እናቅርብ።

እኛ ክርስቲያኖች ከሌሎች የበለጥን ነን ብለን ማሰብ የለብንም፤ ሌሎችን ዝቅ አድርገን መመልከትም የለብንም። እንደዚያ ማድረግ ትዕቢት ነው፤ ትዕቢት ደግሞ ከማንኛውም ዓለማዊ ነገሮች ይልቅ የከፋ ነው። በጣም የሚያሳዝነው ደግሞ በክርስቲያንና በማያምን ሰው መካከል ያለውን ልዩነት ማጣት እለከሚሳን ድረስ ብዙ ክርስቲያኖች ከዓለም ጋር ተመሳሰለው መኖርን ዐውቀውበታል። በፍጹም እንደዚህ መሆን የለበትም።

ክርስቲያን በማገባረብ ውስጥ እንደ ዕንቁ ደምቆ መታየት አለበት። በተቻለው መጠን በሁሉም መለክ ከሌሎች ልቆ መታየት ይኖርበታል። ረጋ ያለ፣ አለተዋይ፣ ጨዋና ቁጥብ መሆን አለበት፤ ለሚያደርገውም ሆነ ለማያደርገው ነገር ጽኑ አጽዋ ሊኖረው ይገባል። ባቂታና ፈገግታ የማይለየው መሆን አለበት፤ ይሁን እንጂ ዓለም ቁልቁል እንድትጎትተው መፍቀድ አይኖርበትም።

መጽሐፍ ቅዱስ፡ «በእምነት ያልተደረገ ነገር ሁሉ ጋጢአት ነው» ይላል (1ዮሐ. 2:23)። ከዚህም ሌላ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ እየተጠራጠርን የምናደርገው ነገር ሁሉ ጋጢአት እንደሆነ ይናገራል። በሌላ አነጋገር ማንኛውንም ነገር ከማድረጋችን በፊት እርግጠኛ መሆን አለብን ማለቱ ነው። በአንድ ነገር ላይ ጥርጥር ካለን ባናደርገው ይመረጣል።

ክርስቲያን ከሆንህ በኋላ ወዲያውኑ የምትጋፈጠው ጠላት ደግሞ የሥጋ ምቹት ነው። ሥጋ በንል ከእኛው ከራሳችን የሚመነጭ ከፋ ዝንባሌ ማለታችን ነው። ካመንህና የዘላለምን ሕይወት ካገኘህ በኋላ እንዳንድ የቀድሞ ምቹቶችህ ብቅ ማለታችው አይቀርም። በፍጹም ያልጠበቅሽው ለለሆነም ሊያስደነግጥህና ሊያስገርምህ ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን አርጌው ባሕርይ ከነከፋቱ ከአንተው አንጂ ከሌላ የሚመጣ አስመሆኑን ነው የሚያስተምረው። በሌላ አነጋገር ያ የምት የመሰለህ ጠላት አሁንም አብርህ ነው ማለት ነው። ወደ ኃጢአት የሚጎትትህ ባሕርይ በውስጥህ አለ። ውጊያውን ጀምር አል፤ እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ በማለት ሁሰት ባሕርያት በውስጥህ እየተዋጉ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን «መንፈሳና ሥጋ እርሶ በርሶቸው ይቃረናሉ» ገላ. 5:17። የክርስቶስ ባሕርይና የእኔነት ባሕርይ እየተዋጉ ነው። አርጌው ባሕርይ በፍጹም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይችልም። በፍጹም እርሱን ማሠልጠን አይቻልም። ነገር ግን እግዚአብሔር ይመስገን፤ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ በእርሱ ውለጥ ነበርህ፤ አርጌውን ባሕርይ አትም ዘልባ አድርጎታል። ሐዋርያው ጳውሎስም ይህን አስመልክቶ፡- «እንግዲህ በእናንተ ላይ ኃጢአት ሥልጣን እንደሌለውና በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ለእግዚአብሔር በሕይወት እንደምትኖሩ አበቡ» ብሏል (1ኛ 15:10)። ይህም የሚሆነው በእምነት ነው።

በነገሮች በአግባቡ መጠቀም አለመጠቀማችንን ማረጋገጥ አለብን፤ ትክክል የሆነውንና ትክክል ያልሆነውን ነገር በጥንቃቄ መለየት አለብን። ከእነዚህ ለማደግ ከሚያቆጠቁጡት መካከል አንዳንዶቹ የሥጋ ምቹት ሊሆኑ ይችላሉ።

ጾክተር ደብልዩ ኤች ቶማስ እንደሚሉት፡- «በመጀመሪያው ትርጉም የሥጋ ምቹት ሊባል ሰአንድ ነገር ያለን ጽኑ ፍላጎት ማለት አንጂ የግድ ኃጢአተኛ ምቹት ወይም ፍላጎት ማለት አልነበረም። መሬብን ወይም መጠጣትን የመሳሰሉ ከእንበሳት ጋር የምንጋፈቸው ለሕይወት አስፈላጊ የሆኑ ፍላጎቶች ናቸው፤ እነዚህ ነገሮች በተፈጥሮ የምናገኛቸው ሊሆኑ በፈላጊው ኃጢአት አይደሉም። ኃጢአት የሚሆኑት አለአግባቡ በንጠቅምባቸው ነው። ረሃብ ተፈጥሮአዊ ነገር ነው። ሆኖም ግን ኃጢአት ነው። መጠጣት ተፈጥሮአዊ ነገር ነው። መጠንን አለማወቅ ግን ኃጢአት ነው። ዕረፍት አስፈላጊ ነው፤ ስንፍና ወይም ሥራፈትነት ግን ኃጢአት ነው። ጋብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ ዝሙት ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ተቃራኒ ነው። እንደ ጥላቻና በቆል የመሳሰሉ በባህርያቸው ከፋ የሆኑ የሥጋ ፍላጎቶችም አሉ። በሰዚህም መልካም የሆኑና ያልሆኑ ምቹቶችና ፍላጎቶችን ለመለየት ጥንቃቄ ማድረግ አለብን። ዲያብሎስም ሆነ ዓለም እንዲሁም ሥጋ ኃጢአትን እንድናደርግ ሊያስገድዱን አይችሉም። አርጌው ባሕርያችን ኃጢአት እንድናደርግ ምክንያት የሚሆንን ለንፈቅድለትና ራሳችንን በናስገዛለት ነው።

በሥጋው ምንም እምነት እንደሌለው ጳውሎስ ይናገራል። በሌላ ጊዜ ደግሞ «የሥጋችሁን ምቹት ለማርካት አታበቡ» ብሏል (1ኛ 13:14)። እንዲሁም «ሳውነቲን እየተቆጣጠርሁ እንዲታዘዝልኝ አደርገዋለሁ» ብሏል (1ኛ. 9:27)። አርጌው ባሕርያችን ኃጢአትን ለማድረግ እንደምት በእምነት እንድንቀበል በየጊዜው ራሳችንን ማለገዛት አለብን፤ በየጊዜው ራሳችንን መበጠት አለብን።

ጠላትን መዋጋት

እንግዲህ ሦስቱ ጠላቶቻችን ዲያብሎስ፣ ዓለምና ሥጋ ናቸው ማለት ነው። ክርስቲያኖች እንደመሆናችን እነዚህን ነገሮች መተው ወይም መካድ ይኖርብናል። ምንም ዓይነት አድርጎት ምንም ዓይነት ተመሳሳሪ መኖር ወይም ማመንታት ሊኖረን አይገባም። ክርስቲያን ሊከተለው የሚገባው ብቸኛው መንገድ በዮሐ. 15 መሠረት በክርስቶስ መኖር ብቻ ነው። ያን ጊዜ ብቻ ነው በዓለም ውስጥ ብንኖርም ከዓለም እንዳይደለን የሚረጋገጠው። አንድ ሰው እንዳለው ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ክርስቲያኖች፡- «የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ . . . በኢየሱስ ክርስቶስ ታማኝነት ለሆኑት በኤፌሶን ለሚገኙ ቅዱሳን» (ኤፌ. 1:1) በማለት የጳፈላቸው ይህንን በተመለከተ እንደሆነ ተናግሮአል። ኤፌሶን ለሥራ ያሉበት አድራሻ ሲሆን «በክርስቶስ» ግን የመኖሪያ አድራሻቸው ነው። ዲያብሎስን መቃወም የምንችለው አስቀድመን እኛ ራሳችን ለእግዚአብሔር የተገዛን ስንሆን ብቻ ነው። ዓለምን በተመለከተ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ዓለምን የምናሸንፈው በእምነታችን ነው» ይላል (1ኛ. 5:4)። ሥጋን በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ፡- «በመንፈስ ኑሩ የሥጋንም ምቹት አትፈጽሙ» ነው የሚለው (ገላ. 5:18)።

እነዚህን ፈተናዎችና ውጊያዎች ለምትጋፈጡ ሁሉ አንድ አስደላች የምሥራች አላች። ውጊያውን የምትዋጉት ብቻችሁን አይደለም። በ1ኛ 8:13 መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ አማካይነት የሥጋን ሥራ መግደል እንደሚቻል ይናገራል። እንደማይተወንና እንደማይጥለን ኢየሱስ የተናገረውን ተለፋ አትዘንጋ። ከዚህ ዓለም ከሄደ በኋላ በውስጣችን ለዘላለም እንዲኖር አጽናኙን መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክልን ኢየሱስ የሰጠንን ተለፋ አለታውስ (ዮሐ. 14:18)። አጽናኝ ማለት ከጎናችን ሆኖ የሚረዳን፤ የሚያገዝን ማለት ነው። ኢየሱስ፡- «በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ወደ እናንተ እመጣለሁ» ብሎአል። ኢየሱስ የወይኑ ግንድ ሊሆን አማኞች ደግሞ ቅርንጫፎች ናቸው። ይህንን የተናገረው እርሱ ራሱ ነው።

መንፈስ ቅዱስ በዓለም ካሉ ነገሮች ሁሉ በላይ ኃያል ነው። የብሉይ ኪዳን ጊዜ የእግዚአብሔር አብ ዘመን ነበር። ኢየሱስ በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔር ወልድ ዘመን ነበር። ከኢንጠቆጦሌ ማለትም መንፈስ ቅዱስ ከወረደበት ጊዜ ወዲህ ደግሞ በእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ዘመን ነው ያለው። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «መንፈስ ይመላባችሁ» ይላል (ኤፌ. 5:18)። በመንፈስ መሞላት አንድ ደረጃ ላይ የሚያቆም ላይሆን ቀጣይነት ያለው ነው። ኢየሱስ እግዚአብሔርን ለመግሰጥና ሰዎችን ለማዳን እንደመጣ ሁሉ

መንፈስ ቅዱስ ደግሞ በአማኞች ሕይወት ውስጥ ክርስቶስን ስመግለጥና በኃጢአት ስጠፋውና እየሞተ ላለው ዓለም ደኅንነትን ስመስጠት መጥቶአል።

ክርስቶስን አዳኝህ አድርገህ ስትቀበል መንፈስ ቅዱስ በልብህ ውስጥ እንደሚኖር መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «ሰውነታችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁትና በውስጥችሁም የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ነው» (1ቀ. 6:19)። የክርስቶስ መንፈስ የሌለው የክርስቶስ ሊሆን እንደማይችል ጳውሎስ በጥብቅ ይናገራል።

ምናልባትም «በልቤ ውስጥ ምንም ነገር አይሰማኝም፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ውስጥ ስለሌለ ይሆን?» ብለህ ትጠይቅ ይሆናል።

እምነት ሐቅ ነው

ስለሜቶችህ ይህን ያህል ግምት አትስጣቸው። የዳንከው በስሜት እይደለም፤ መንፈሳዊ ስሜት ሊኖርህም ላይኖርህም ይችላል። ደህንነት የተፈጸመ ጉዳይ መሆኑን ተገንዝበህ በእምነት ተቀበለው። የክርስቶስ ሕይወትን ስመኖር እንዲረዳህ አሁን እንኳ በውስጥህ አለ። ደስተኛ፤ አሸናፊና ክርስቶስን የሚያለከብር ሕይወት እንዲኖርህ ሊረዳህ በልብህ ውስጥ ይኖራል።

መጽሐፍ ቅዱስ፡- «መንፈስ ይመላባችሁ» በማለት ያዛል (ኤፌ. 5:18)። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላህ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎችን ታፈራለህ። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች የሚባሉትም፡- «ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ደግነት፣ በገንት፣ ታማኝነት፣ ገርነት፣ ራስን መግዛት» ናቸው (ገላ. 5:22-23)። በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ምንም አማራጭ የሌለው ነው። ትእዛዝ ነው፤ መሆን ያስበት ነው።

በመንፈስ ቅዱስ መሞላትህን እንዴት ነው የምታውቀው? እንዴት መሞላት ይቻላል? አንድ ዓይነት ስሜታዊ ልምምድ ነው? በመንፈስ መሞላት የግድ ለሜትህን የሚነካ ልምምድ መሆን የለበትም። ራስህን ሙሉ በሙሉ ለክርስቶስ ስትስጥ በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላህ በእምነት ትቀበላለህ። ያም ማለት ሁለንተናህን ይቆጣጠራል ማለት ነው። ራስን ማስገዛት ማለት ምንም ነገር ሳናስቀር ሁለንተናችንን ማስረከብ ማለት ነው። «እንግዲህ ወንድሞች ሆይ! ሁለንተናችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝ ሕያውና የተቀደሰ መሥዋዕት አድርጋችሁ እንድታቀርቡ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ» (ሮሜ 12:1)።

ዲያብሎስን፣ ዓለምንና ሥጋን ማሸነፍ የሚችለው ሁለንተናውን የሰጠና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ክርስቲያን ነው። ውጊያውን የሚዋጋልን መንፈስ ቅዱስ ነው። «የእኛ ውጊያ ከሰዎች ጋር ሳይሆን በዚህ በጫማ ዘመን ከሚሠሩት ገዢዎች፣ ከባለሥልጣናችና ከዓለም ኃይሎች ይህም ማለት በሰማይ ካሉት የርኩሳን መናፍስት ሠራዊት ጋር ነው» (ኤፌ. 8:12)። ይህ መንፈሳዊ ውጊያ ነው። በሥጋዊ መሣሪያ ከእነዚህ ሦስት ጠላቶች ጋር መዋጋት አይቻልም። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ሆኖ ሲዋጋልን ብቻ ነው የተሟላ ድል ማግኘት የምንችለው። ከክርስቶስ ምንም ወደ ጳላ የምትሰው

ነገር አይኑርህ። ሙሉ በሙሉ የሕይወትህ ጌታና እዳኝ ይሁን። «እናንተ መምህርና ጌታ ትሉኛላችሁ፤ እኔ መምህርና ጌታ ስለሆንሁ ያላችሁት ትክክል ነው» (ዮሐ. 13:13)።

በለ ራስ አለማለብ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ባሕርይ እንደሆነ አምናለሁ። «በመንፈስ ተሞልቻለሁ» የሚል ሰው ራሱን ለትግር ሊያጋልጥ ይችላል። ማንኛውም ሐዋርያ ወይም ደቀ መዝሙር «በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቻለሁን?» በማለት አልጠየቀም። ይሁን እንጂ ብዙዎቹ በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞሉ ተነግሮናል። ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም እንዲሰማው የሚፈልግ ሰው ገና ከእኔነት ስሜት አልተላቀቀም ማለት ነው።

በጣም ውድ ዋጋ ባለው የእበባ ማስቀመጫ ሲሜወት የነበረ አንድ ሕፃን እጁን ውስጡ ከተተና ማውጣት አቃተው። ወላጆቹ እጁን ስማውጣት ብዙ ቢጥሩም ጨርሶ አቃታቸው። ያለው ብቸኛ አማራጭ የእበባ ማስቀመጫውን ስብር የልጁ እጅ እንዲወጣ ማድረግ ነበር። በዚህ ጊዜ ግን አባትየው፣ ልጁን «እኔ ሳደርግ እንደምታየኝ ጥቶችህን በሙሉ ዘርጋቸው» አለው። ልጁ ግን «አባባ በፍጹም ጥቶቼን መዘርጋት አልችልም፤ ጥቶቼን ከዘረጋሁ የያዝኳት ሳንቲም ታመልጠኛለች» አለ።

ብዙዎቻችን እንደዚያ ልጅ ነን። ዋጋ የሌለው የዚህ ዓለምን ሳንቲም ለለያዝን ንፃነትን መቀበል አቅቶናል። በልባችሁ የያዛችሁትን የማይረባ ነገር አውጥታችሁ እንድትጥሉ እለምናችኋለሁ። ሙሉ በሙሉ ራሳችሁን ስጡ። እግዚአብሔር በልባችሁ የራሱን ፈቃድ እንዲፈጽም ፍቀዱለት።

ሙሉ በሙሉ ራሳችሁን በእግዚአብሔር ከለጣችሁ፣ ራሳችሁን ለእርሱ ከስያችሁ፣ የሰጣችሁትን እግዚአብሔር እንደሚቀበል አትርሱ። «ወደ እኔ የሚመጣውንም ወደ ውጪ አላባርረውም» (ዮሐ. 6:37)። ወደ እርሱ መጥተሃል። እርሱም ተቀብሎሃል፤ ስለዚህም በፍጹም አይሞልህም!

የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ

ድፍረት ብቻ ሳይሆን የመንፈስ ፍሬ ታፈራለህ። እነዚህ ፍሬዎች የመንፈስ እንጂ የእንተ እንዳልሆኑ አትዘንጋ። በባሕርያቸው መለኮታዊ ናቸው። በገላ. 5 መሠረት ፍቅር የመጀመሪያው ፍሬ ሊሆን ሌሎች ፍሬዎች ሁሉ የሚገኙት ከዚህ ነው። ኢየሱስ፡- «የእኔ ትእዛዝ እኔ እንደወድድሁአችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ነው . . . እናንተም የእኔን ትእዛዝ ብትፈጽሙ በፍቅሪ ትኖራላችሁ» አለ (ዮሐ. 15:10-12)። በመንፈስ ለጦታና በመንፈስ ፍሬ መካከል ያለውን ልዩነት መረዳት አስብን። ለጦታ የሚሰጠን ሊሆን ፍሬ ግን የሚያድግ ነው። አንድ ወይን እንዲያፈራ ከተፈለገ በወይን ግንዱና በቅርንጫፍ መካከል የጠበቀ ግንኙነት ሊኖር ይገባል። አንድ ክርስቲያን በክርስቶስ ሥር መለደድ አለበት።

ቀደም ብለን ይህን ያህል ለስ ራስ አለማለብ ከመንፈስ ፍሬ ባሕርያት አንዱ እንደሆነ ተመልከተናል። አንድ ክርስቲያን ይህን ያህል ተጨንቆ ለለ መንፈስ ፍሬዎች የሚያለብ ከሆነ ገና ከእኔነት ስሜት አልተላቀቀም ማለት ነው።

ሌላው የመንፈስ ፍሬ ደስታ ነው። ከክርስቲያን ባሕርያት አንዱ በሁኔታዎች የማይደገፍ ውስጣዊ ሰላም ነው። ነህምያ፡- «የእግዚአብሔር ደስታ ኃይላችሁ ነው» አለ (ነህ. 8:12)። ኢሲ. ዲ. ጎርደን የተባሉ አንድ ታዋቂ የጥንት ጸሐፊ ደስታን አስመልክተው ሲጽፉ «ደስታ ክርስቲያናዊ ባሕርይ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገርለት ደስታ በውጫዊ ሁኔታዎች ላይ የሚደገፍ ሳይሆን ከውስጥ የሚመነጭ ነው። ምንም ይሁን ምን ያ ምንጭ በፍጹም አይደርሰውም። እንዲህ ያለውን ደስታ የሚሰጠን ኢየሱስ ብቻ ነው። እርሱ በውስጣችን ከሌለ በቀር እንዲህ ዓይነቱ ደስታ አይኖረንም» ብለዋል።

ሚስቶናዊው ስር ዊልፍሬድ ግሬንፊል ደግሞ፡- «ሀብት፣ ምችት፣ ወይም ከሰዎች የምናገኘው ሙገሳ ደስታን አያስገኝም፤ ደስታ የሚገኘው ዋጋ ያለው ነገር በማድረግ ነው» ብለዋል። አሌክሳንደር ማክላሪን ደግሞ፡- «ደስታን ማሳደድ ደስታን ማጣት ነው፤ ልናገኘው የምንችለው ለደስታ ብስን ሳይሆን ቅዱስ ተግባር ስናከናውን ነው፤ ያኔ እኛ ሳንሆን ደስታ ራሱ ያገኘናል» አሉ።

ሌላው የመንፈስ ፍሬ ሰላም ነው። ጳውሎስ፡- «በየአቅጣጫው መከራ ይደርስብናል፤ ግን አንሸነፍም፤ ብዙ ጊዜ ግራ ይገባናል፤ ግን ተስፋ አንቆርጥም፤ ጠላቶች ያሳድዱናል፤ ግን ወዳጆች አጥተን አናውቅም፤ ተመትተን እንወድቃለን፤ ግን አንሞትም» ይላል (2ቀር. 4:8-9)። ትዕግሥትን፣ ጨዋነትን፣ እምነትን፣ ራስን መግዛትን የመሳሰሉ መስኮታዊ ፍሬዎች የሚገኙት በእውነት ራሳቸውን በእግዚአብሔር በስጡና በመንፈስ በተሞሉ ክርስቲያኖች ሕይወት ነው።

ድሉ የአንተ ነው። የልጅነት መብትህ ነውና ተቀበለው፤ እንዲህም ሊባል ክርስቲያን አይሸነፍም፤ አይከፋውም ማለት አይደለም። ይሁን እንጂ ችግሩ ምንም ይሁን ምን አዳኞችን ከእኛ ጋር ነው። ሰላም ያለው በችግሮች መካከል ነው።

15 የክርስቲያናዊ አኗኗር መመሪያዎች

«ሰዎች ስለናንተ ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን እናንተም እንዲሁ ስለነርሱ አድርጉላቸው» ሉቃ. 6:31

እግር ኳስ ስንጫወት፣ መኪና ስንነዳ ወይም ሌላ ሥራ ስንሠራ ስደገንነታችንም ሆነ እንዲሳካልን ልንከተላቸው የሚገቡ ሕጎች ይኖራሉ።

በአንድ ወቅት በቤታችን አካባቢ እንድ አሰቃቂ የመኪና አደጋ ተፈጥሮ ነበር። በዙዎች ቆስለዋል፤ አምስት ሰዎች ሞተዋል። ስአደጋ ምክንያት የሆነው ነጂዎቹ ሰዚያ መንገድ የሚገባውን የትራፊክ ሕግ አስመክተላቸው ነበር።

የክርስትና ሕይወት በየጊዜው የሚያድግ መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ዳግም የተወለድኸው በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ነው። በአሁኑ ጊዜ እኔና ባበቤቲ ሩት አሥራ ስድስት የልጅ ልጆች አሉን።

እያንዳንዱን በጣም እንወዳቸዋለን። እያንዳንዳቸው ውድ የቤተሰባችን አባሎች ናቸው። እግዚአብሔር አንተን የሚያስብህም በዚያ ዓይነት ሁኔታ ነው። እንድታድግና በክርስቶስ የተሟላህ ክርስቲያን እንድትሆን የእግዚአብሔር ዓላማ ነው። ሁልጊዜ በልጅነት መኖር ወይም መንፈሳዊ ሕፃንነት ከእግዚአብሔርም ሆነ ከተፈጥሮ ሕግ ተቃራኒ ነው። በ2ኢጥ. 3:18 መጽሐፍ ቅዱስ ማደግ እንዳስብን ይናገራል። ይህም ማለት በአካል፣ በአእምሮና በሌላውም አቅጣጫ ሁሉ ጭምር ነው።

መጽሐፍ ቅዱስን በየዕለቱ አንብብ

አንድ ሰው በሚገባ እንዲያድግ ከተፈለገ ለመንፈሳዊ ጤንነቱ የሚረዱ ሊከተላቸው የሚገቡ ደንቦች አሉ። በመጀመሪያ ደረጃ መጽሐፍ ቅዱስን በየዕለቱ አንብብ። ይህ ከታላላቅ መብተቻችንና ጥቅምቻችን አንዱ ነው። መንፈሳዊ ሕይወትህ መንፈሳዊ ምግብ ይፈልጋል። መንፈሳዊ ምግብን የምናገኘው የእግዚአብሔር ቃል ከሆነው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ለተራሲች ነፍስህ የሕይወት እንጀራ፣ ለተጠማች ነፍስህ ደግሞ የሕይወት ውሃ የሆነውን ክርስቶስን ይገልጻል። በየዕለቱ መንፈሳዊ ምግብ የማታገኝ ከሆነ ትራባስህ፣ መንፈሳዊ ጥንካሬም አይኖርህም። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «አዲስ የተወሰዱ ሕፃናት ወተት እንደሚመኙ እናንተም በደግንነታችሁ እያደጋችሁ የምትሄዱበትን ንጹሑን መንፈሳዊ ምግብ ተመኙ» ይላል (1ኢጥ. 2:2)። አንብበው፣ አጥናው፣ አሰሳለው፣ በቃልህ ያዘው። በክርስትና ሕይወት ውስጥ ከሚገጥሙ መንፈሳዊ ችግሮች ዘጠና አምስት ከመቶ የሚሆኑት መጽሐፍ ቅዱስን በሚገባ ካስማንሰብህና ካስማጥናትህ ጋር የተያያዙ ናቸው ማለት ይቻላል።

የሥነ ምድር ጠበብት (አርኪዎሎጂስቶች) የጀንጂስካንን ወይም የታላቁ እስክንድርን ዜና መዋዕል ወይም ደግሞ የክሌዎፓትራን የፍቅር ደብዳቤ ልውውጥ ቢያገኙ ምን እንደሚሆን እስቲ አስቡ። ወይም ደግሞ ጨረቃ ላይ የተረማመዱት የጠፈር ሰዎችን አንድ ዓይነት ምሥጢራዊ ጽሑፍ ቢያገኙ ምን ያህል አስገራሚ እንደሚሆን ይታያችሁ። ዛሬ በአሜሪካ ያሉ አሳታሚ ድርጅቶች እንዲህ ያሉ ጽሑፎችን አግኝተው ለማሳተም ከፍተኛ ጥረት እያደረጉ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር መንፈስ በተመሩ ሰዎች የተጻፈ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ይሁን እንጂ ሠለጠንን የሚሉ ሰዎች ይንቁታል ወይም ደግሞ ይቃወሙታል።

አንዳንድ የዓለማችን አገሮች መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብና ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ሆነው ለማጥናት እኛ ያለን ነጻነት የላቸውም። በአንዳንድ አገሮችም ከፍተኛ የእግዚአብሔር ቃል ረሃብ አለ። ስለ አንድ ቻይናዊ የሙዚቃ ሰው ያነበብኩት ታሪክ ትዝ ይሰኛል። ይህ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነውና በመንፈሳዊ ሕይወቱም ማደግ የቻለው የማያውቀው አንድ ሰው በድብቅ የሰጠውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ተቀድደው የተወሰዱ ጥቂት ገጾች አንብቦ ነበር። አንዳንድ ለረጅም ጊዜ በእስር ቤት የቆዩ፣ ሥቃይ የደረሰባቸውና ከአቅማቸው በላይ እንዲሠሩ ሲገደዱ የነበሩ ሰዎች ከእስርቤት

የተፈቱት ጤነኛ አእምሮ ይዘውና ባሠቃዩዋቸው ሰዎች ላይ ምንም ምራት ሳይዙ ወይም ቂም ሳይኖራቸው ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰላለው ኃይል የሚያመለክተን ሌላው ታሪክ ደግሞ በዚሁ አገር ከሚገኝ አንድ የአእምሮ ሐኪም ቤት ያገኘው ነው። እዚያ ሐኪም ቤቱ ይታከም የነበረ አንድ ወጣት መጽሐፍ ቅዱስ እንድንልክለት ሰድርጅታችን ጻፈ። ከሆሰፒታሉ ያገኘው መረጃ እንደሚያመለክተው እየተሻሰው የመጣው የላክንሰትን መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ ከጀመረበት ቀን እንሥቶ ነበር። ዛሬ ያ ወጣት ከሐኪም ቤት ወጥቶ ራሱን መርዳት በሚችልበት ሥራ ከመሰማራቱም በላይ ትዳር መሥርቶአል!

ሕሊናህን ለማርካት ስትል ብቻ እንዲሁ ላይ ላዩን አታንብብ። የእግዚአብሔር ቃል ወደ ልብህ ዘልቆ ይግባ። በችኮላ ከምታነባቸው ብዙ ምዕራፎች ይልቅ ረጋ ብለህና እያሰተዋለህ የምታነበው ጥቂት ክፍል ለመንፈሳዊ ሕይወትህ ከፍተኛ ጠቀሜታ አለው። አንዳንዶች፦ «ለመረዳት ይከብዳል» የሚል ምክንያት ያቀርባሉ። ካላነበብከው በቀር ማንኛውንም መጽሐፍ ለመረዳት ከባድ ነው! በመጀመሪያ ቀለል የሚሉ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎችን አንብብ። አንድን ሕፃን ወተት ትመግበዋለህ እንጂ ሌላ ጠንካራ ምግብ አትመግበውም። በበኩሌ በመጀመሪያ የየሐንሰ ወንጌልን በማንበብ እንድትጀምር እመከርሃለሁ። እያነበብህ እያለ መንፈስ ቅዱስ የምታነበውን ክፍል ያበራልሃል። የሚከብዱህን ቃላትና ትርጉሙ አልገባ ያለህን ሐሳብ ግልጥ ያደርግልሃል። ያነበብከውን በሙሉ ባታስታውሰውም ወይም ባትረዳውም ማንበብህን ቀጥል። ሰማንበብ የምታደርገው ልምድ ራሱ እንኳ አእምሮህንና ልቦናህን ያነጸዋል! ያጠራዋል። ይህን ዕለታዊ ልምድ በፍጹም አታዳርግ፤ ምንም ነገር እንቅፋት እንዲሆንብህ አትፍቀድለት።

በቃልህ ያጠናኸው የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል መጽሐፍ ቅዱሱን አብሮህ በሌለ ጊዜ፣ እንቅልፍ አልወሰድ ባለህ ሌሊት፣ መኪና በመንዳት ላይ እያሰህ፣ በመንገድ ላይ እየሄድህ፣ ወይም በጣም አስፈላጊና አስቸኳይ ውሳኔ ማድረግ በሚገባህ ጊዜ ወደ አእምሮህ ይመጣል። ያጽናናሃል፣ ይመራሃል፣ ይገሥጽሃል፣ ያበረታታሃል። የሚያስፈልግህ ሁሉ በቃሉ ውስጥ አለ። ለለዚህም የሚቻለህን ያህል የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በቃልህ አጥና።

መጸለይን ተማር

በሁለተኛ ደረጃ፣ የጸሎትን ምሥጢር ተማር። ምናልባትም ሰመጀመሪያ ጊዜ ግር ይልህ ይሆናል። ምናልባትም ትደናገጥና ከአንደበትህ የሚወጡ ቃላት ይዘበራረቁብህ ይሆናል። ይሁን እንጂ በውለቱህ የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ይረዳሃል! ያስተምርሃል። የምትጸልየው ጸሎት ሁሉ መልስ ያገኛል። ምናልባትም መልሱ «እሺ» አንዳንድ ጊዜ ደግሞ «አይሆንም» ሌላ ጊዜ ደግሞ «ቆይ» የሚል ይሆናል። ያም ይሁን ይህ ጸሎት መልስ ያገኛል።

ጸሎት ግንኙነት ነው። አንድ ሕፃን በመጀመሪያ ምላሽ የሚለጠው ለወላጆቹ ነው። ምንም የሚጠይቀው የለም። የሚያደርገው ነገር ቢኖር ወላጆቹ ፈገግ ሲሉ ፈገግ ማለት፣ ቢኖሩት እርሱ ደግሞ መንተባተብ ብቻ ነው። ያም ሆኖ ግን በመጀመሪያ እንደዚያ ማድረግ ሲጀምር ጠቅላላ ቤተሰቡ

ይገረማል! በተመሳሳይ ሁኔታ በተንተባተብ ቋንቋ እንኳ ቢሆን የመጀመሪያው ጸሎታችን እግዚአብሔርን ደስ እንደሚያለኘው አታለቡም? ምንጊዜም ቢሆን ጸሎትህ ውንደፈቃድህ ይሁን? የሚል መሆን አለበት። «በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ የልብህን መሻት ይሰጥሃል» (መዝ. 87:4)። ይሁን እንጂ የምታታችንን ከማግኘት የሚቀድመው በእርሱ ደስ መሰኘት ነው። በእግዚአብሔር ደስ ስንለኝ ምታታችንን ሁሉ እርሱ ይመራል! ለለዚህም እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ ይሰጣል።

በየትኛውም ጊዜና በታ መጸለይ እንደሚቻል አትዘንጋ። እግዚአብሔር እንደሚለግህ እርግጠኛ ከሆንህ በመንገድ እየሄድህ፣ አንድ በታ ሆነህ የተቃጠርከውን በው እየጠበቅህ፣ ሥራህን እየሠራህ ሌላው ቀርቶ በእለር ቤት ውስጥ እንኳ መጸለይ ትችላለህ።

ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጋር የተጣመረ ጸሎት ለጤናማ ክርስትና ሕይወት ከፍተኛ አስተዋጽዖ አለው። መጽሐፍ ቅዱሱ፦ «ሳታዳርጡ ጸልዩ» ይላል። ከተት ውለጥ የተወሰነውን ክፍል ለጸሎት መድበኸው ከሆነ ያ ጊዜ እስኪደርስ ድረስ ልብህ በጸሎት መንፈስ ይዋላል። በየግለዳው ከአልጋህ ወርደህ መንበርከከና ጥቂት ቃላትን ማነብብ ብቻ በቂ አይደለም። ለብቻህ ከእግዚአብሔር ጋር ለመሆን ሆን ብለህ ለጸሎት የምትመድበው ጊዜ ሊኖርህ ይገባል። ምናልባትም ቀኑን በሙሉ ሊደከሙ ለሚውሉ የቤት እመቤቶች ወይም ሥራ ለሚበዛባቸው ሰዎች ይህን ማድረግ አስቸጋሪ ሊሆን ይችላል። እዚህ ላይ ነው እንግዲህ «ያለ ማድረጥ ጸልዩ» የሚለው ተግባራዊ የሚሆነው። እየሠራን መጸለይ እንችላለን። ቀደም ብስን እንዳልነው የትም ቦታ፣ በየትኛውም ጊዜ መጸለይ ይቻላል።

በእያንዳንዱ እርምጃ ዲያብሎስ ሊዋጋን ይችላል። ሕፃኑ ያለቅላል፣ ሰዎች ይመጣሉ ይሄዳሉ፣ ስልኩ ይደውላል፣ ጸሎትን እንድናዳርጥ የሚያደርጉ ብዙ ምክንያቶች ይመጣሉ። ያም ሆኖ በጸሎት እንቀጥል! በፍጹም ተስፋ መተረጥ የለብንም። ብዙም ሳይቆይ፣ በሕይወታችን ውስጥ የጸሎት ጊዜ በጣም አለደሳች እንደሆነ እንረዳለን። ከማንኛውም ነገር ይልቅ በናፍቆት የምትጠብቀው ጊዜ ይሆናል። በሥርዓት የሚመራ ዕለታዊ የጸሎት ጊዜ ከሌለህ ሕይወት ባዶ፣ ተለፋ አለቆራጭና ፍራየለሽ ይሆንብሃል። ያለ ጸሎት እግዚአብሔር የሚሰጥህን ውስጣዊ በሳም መለማመድ አትችልም።

በመንፈስ ቅዱስ ተማመን

በሦስተኛ ደረጃ፣ በየጊዜው በመንፈስ ቅዱስ መተማመን ይኖርብሃል። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ በውስጥህ እንደሚኖር አትዘንጋ። አሁን በውስጥህ ከሥላሴ አንዱ የሆነው የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ ሆኖአል። ሙሉ በሙሉ ሕይወትህን እንዲገዛ ለምነው። ምን ያህል ደካማና አቅሙብለ በራስህ መተማመን የማትችል እንደሆንህና እንዲረዳህም ንገረው። የሕይወትህን ምርጫዎችና ውሳኔዎች ሁሉ እርሱ ያደርግላህ። መንፈስ ቅዱስ እንደሚጸልድልንም ተነግርናል (ሮጪ 8)። ይህ እውነት እኛን ደካሞችን ሊያጽናናን ይገባል።

በክርስቲና ሕይወት መጽናት አትችልም፤ የሚያጸናህ እርሱ ነው። የምትታገልፍ፣ የምትወራሃ ከሆነ ግን ሊረዳህ ያስቸግረዋል። ዘና ብለህ በእርሱ ተደገፍ፤ ውስጣዊ ውጥረትና ግራ መጋባት አይኑርህ፤ ሙሉ በሙሉ ተግመንበት። ስለ ውሳኔዎችህና ምርጫዎችህ እትጨነቅ፤ ምርጫዎችህንና ውሳኔዎችህን ስለእርሱ ተዋቸው። ስነ አትጨነቅ፤ እርሱ የነገረውን ለምሳሌ ነው፤ ሁሉንም ነገር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያውቃል። አሸናፊ ክርስቲያን በሕይወት ውጣውረድ ሁሉ እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ እንደሚቀጣጠርና በመጨረሻም ድሉ የእርሱ እንደሚሆን የሚያምን ክርስቲያን ነው። በመንፈስ ቅዱስ ስትተግመን አካላዊና አእምሮአዊ ጤንነትህ መስተካከሉ ብቻ ሳይሆን፣ አብዛኞቹ የሚያስጉህና የሚያስጨንቁህ ነገሮች ሁሉ ይወገዳሉ። ችግራችን ምንም ይሁን፣ ያስገበት ሁኔታ ምንም ይሁን ኮሪ ቲን ቡም «ኢየሱስ ያሸንፋል» በግሰት የተናገረችውን ግስታወስ አስብን።

በየጊዜው ወደ ቤተክርስቲያን ሂድ

በአራተኛ ደረጃ፣ በየጊዜው ወደ ቤተክርስቲያን ሂድ። ክርስቲና የኅብረት ሃይማኖት ነው። ክርስቶስን መከተል ግሰት ፍቅር፣ ጽድቅና አገልግሎት ግሰት ነው። እነዚህ ነገሮች የሚታዩት ከሌሎች ጋር በሚኖርህ ግንባራዊ ግንኙነት ነው። ይህ ግንባራዊ ግንኙነት ያስው ደግሞ በቤተክርስቲያን ውስጥ ነው።

የሚታይ ቤተክርስቲያን አለ፤ የማይታይና ረቂቅ ቤተክርስቲያንም አለ። የማይታየው ወይም ረቂቅ ቤተክርስቲያን የተገነባው በዘመናት ሁሉ በዓለም ዙሪያ በነበሩ እውነተኛ አማኞች ኅብረት ነው። የሚታየው ቤተክርስቲያን ደግሞ በዘመናችን በዓለም ዙሪያ ያሉ አብያተ ክርስቲያናት ናቸው። ቅዱሳት መጻሕፍት «መስብስባችንን እንተው» በግሰት ይመክሩናል (ዕብ. 10:25)። ክርስቲያኖች ከሌሎች አማኞች ጋር ኅብረት ማድረግ ይኖርባቸዋል። ቤተክርስቲያን እግዚአብሔርን ስማምስክ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስመግርና ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ኅብረት የምናደርግበት ቦታ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፦ «ቅዱስ ሕዝብ»፣ «የእግዚአብሔር ሕዝብ»፣ «የእግዚአብሔር ቤተሰብ»፣ «ቤተ መቅደስ»፣ «የመንፈስ ቅዱስ መኖሪያ» እና «የክርስቶስ አካል» እያለ የሚጠራት ቤተ ክርስቲያን ነው። እነዚህ ሁሉ የቤተክርስቲያንን መንፈሳዊ እውነታ ስመግስጽ የሚጠቀሙባቸው ምሳሌዎች ናቸው።

ወደ ቤተክርስቲያን መሄድን በምንም ነገር ልንተካው አንችልም። እውነተኛ ክርስቲያን ከቤተ ክርስቲያን እንዲቀር የሚያደርጉትን ማናቸውንም ምክንያቶች አይቀበልም። አንዳንድ ሰዎች ሰምን ወደ ቤተክርስቲያን እንደማይሄዱ ሲጠየቁ «ባይታችን ሆነን እግዚአብሔርን በአእምሮአችን እናመልካለን» ይላሉ። ይህን የሚሉ ሰዎች እግዚአብሔርን በተገዢው መንገድ እያመሰከሩት አይደሉም፤ እግዚአብሔር የአእምሮአችን ብቻ ሳይሆን የአካላችንም ፈጣሪ ነው፤ ስለዚህም አካላችንም አእምሮአችንም እርሱን ግምስክ አለበት።

በአንዳንድ አገሮች በቤተክርስቲያን መስብስብ አይደገፍም። ስብዙ ዓመታት አማኞች የሚስበስቡት በየቦታቸው ነበር። አንዳንድ ጊዜ በአንዲህ ዓይነት ስብስባ የሚካፈለው አንድ ቤተሰብ ብቻ ሊሆን ይችላል፤ አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ጥቂት ክርስቲያን ዳደሮች ወይም ጎረቤቶች በአንድነት ተሰብስበው ያመልካሉ። ስምባሌ ያህል ሕዝባዊት ቻይናን በመሳሰሉ አገሮች መንግሥት ጥቂት ጥንታዊ አብያተ ክርስቲያናትን እንደገና ከፍቶአል። ዘወትር በሕዝብ የሚጨናነቁባቸው አብያተ ክርስቲያናት እላይ ያልኩት እውነት መሆኑን ያረጋግጣሉ። እኛ ክርስቲያኖች አንዳችን ስሌላችን እናስፈልጋለን፤ እግዚአብሔርን ስማምስክ በአንድነት እንስበስባለን። በቤተ ክርስቲያን መስብስብ ምንም ነገር ሊተካልን አይችልም።

ቴሌቪዥንና ራዲዮ በመሳሰሉ ነገሮች የቤተክርስቲያን አምልኮ መተላለፍ በመቻሉ ደስተኞች ነን። በሐኪም ቤት ውስጥ፣ በዕድሜ የገፉ አረጋውያን በሚጠሩበት ቦታ ያሉ ሰዎች፣ እስረኞች፣ የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ሥርዓት መካፈል የሚችሉት በእነዚህ መገናኛ ብዙኀን ብቻ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ አንዳንዶች እቤት ሆነው በራዲዮና በቴሌቪዥን አማካይነት የወንጌል ስብከቶችን መስማት እንደሚችሉ ይህም የቤተክርስቲያን አምልኮ ሥርዓትን ሊተካላቸው እንደሚችል ይናገራሉ። ይህ ሁሉ በቂ አይደለም። ወደ ቤተ ክርስቲያን የምንሄደው ስብከት ስመስማት አይደለም። ወደ ቤተ ክርስቲያን የምንሄደው እግዚአብሔርን ስማምስክና ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር ሆነን ልናገስግስው ነው።

የምትመስክር ክርስቲያን ሁን

በአምስተኛ ደረጃ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የምትመስክር ክርስቲያን መሆን አለብህ። ቀደም ሲል የተዘረዘሩትን መመሪያዎች በታማኝነት ተግባር ላይ የምታውል ከሆነ አንድ ብርጭቆ ያለማድረግ ቢሞላ እንደማያፈስሰ ሁሉ መመስከርም እንዲሁ እንግዳ ነገር አይሆንብህም።

ከጥቂት ጊዜ በፊት፦ «መመስከር ቢባል በሕይወት መመስከር ግሰት ነው ወይስ በቃል መመስከር?» የሚል ጥያቄ ቀርቦልኝ ነበር። መልሱ «ከቀኝና ከግራ የአይሮፕላን ክንፍ የትኛው ይሻላል?» የሚል ነው። በአንድ ወቅት ከጥቂት ሚሲዮናውያን ጋር አብረን በነበርንበት ወቅት ይህንን አባባል ነገርኳቸው። ከሚሲዮናውያኑ አንዲቱ፦ «አባባሉ የብልሃት አነጋገር ነው፤ ሆኖም እውነት አይደለም» አሉት። በመገረም ምን ግሰትዋ እንደሆነ ላቀረብኩላት ጥያቄ ስትመልስ «ከቅዱሳት መጻሕፍት እንደምንመስከተው እግዚአብሔር እባርካለሁ ያለው ቃሉን እንጂ ሕይወታችንን አይደለም፤ ቃሉ ያለው በታማኝነት ቃሉን ይሰበክ፤ እንከርዳድ ከስንዴ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ይላል ጌታ» አነጋገርዋ ትክክል ነበር። እንዴት እንደምንኖር ኅላፊነት አስብን ይሁን እንጂ እግዚአብሔር እባርካለሁ ያለው ቃሉን ነው፤ ያ ባይሆን ሃላፊነት የረቀቀው የተመስከትነው በኮሚኒስት አገር የሚኖር ሙዚቀኛ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተቀድደው የተወሰዱ ጥቂት ገጾችን በማንሰብ በክርስቶስ ባለመነም ነበር።

እኛ ክርስቲያኖች የነገሥታት ንጉሥ አምባሳደሮች ነን። በኤምባሊው ላይ ባንዲራው ከፍ ብሎ መውሰዝብ አለበት። አምባሌ ያህል በአንድ አገር ያለ የአገራችን አምባሳደር በኤምባሊው ላይ ባንዲራ ባይሰቅል ወዲያውኑ ከአምባሳደርነቱ እንዲሻር ይደረጋል። አገራችንን ለመወከል በፍጹም ብቃት አይኖረውም።

በየቤታችን፣ በየቢሮአችን፣ በየመደብራችንና በየትምህርት ቤታችን ባንዲራችንን ለማውሰዝብ ፈቃደኛ ካልሆንን፣ የክርስቶስ አምባሳደሮች ስመባል የበቃን አይደለንም። አቋማችንን መስየት አለብን፤ ክርስቲያን መሆናችንን ሰዎች ሁሉ ይወቁ። የክርስቶስ ምስክሮች መሆን አለብን።

በሁለት መንገዶች መመስከር ይቻላል፤ በሕይወትና በቃል። ሁኔታው በፈቀደበት ጊዜና ቦታ ሁሉ ሁለቱ በፍጹም አይነጣጠሉም። ከዳንን በኋላ እግዚአብሔር ለእኔና ለእናንተ ያለው ዓላማ የአዳኝ ጸጋውና ኃይሉ ምስክሮች እንድንሆን ነው።

ክርስቶስ፡ «በሰው ፊት ለሚመስክርልኝ ሁሉ እኔም በሰማይ ባለው አባቴ ፊት እመስክርሁለሁ» አለ (ማቴ. 10:32)። በየሐዋ. 28:23 ደግሞ አስደናቂ ታሪክ እንመስክታለን። ጳውሎስ በሮም ውስጥ እስረኛ ነበር፤ ይሁን እንጂ ከጥዋት ጀምሮ እስከጥታ ድረስ ለሰ ክርስቶስ ይመስክር ነበር። እኔና እናንተን በተመስከተም «እነሆ፣ ዘሪ ዘሩን ለመዝራት ወጣ» መባል አለበት።

የእኔና የእናንተ ሥራ ከፖስታ ቤት የአደራ ደብዳቤዎችን ለሚመስክታቸው ሁሉ የሚያደርስ ሰው የሚያከናውነውን ሥራ ይመስላል። ሥራውን ላይወደው ይችላል ይሆናል። መልእክቱ አላሣኝ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ የእርሱ ሥራ መልእክቱን ማድረስ ነው። መልእክቱን መለወጥም ሆነ ቃሉን ማስተካከል አይችልም፤ አድርሶ የተባለውን ብቻ ማድረስ አለበት።

እኛ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቃል አለን። ታላቁ አዛዦችን «በኃጢአት እየጠፋ ላለው ዓለም ይህን መልእክት አድርሱ» ብሎናል። እኛ ግን ችላ ብለንዋል። እንዳንዶች መልእክቱን እየቀነሱ እየጨመሩ ነው። አንዳንዶች ደግሞ ጌታ እንዲህ አለ እንጂ እንደዚያ አባለም በማለት የራሳቸውን መልእክት እያቀረቡ ነው። ሌሎች ደግሞ ጌታ መልእክቱን አልጻፈም የጻፉት የትክክለኛውን መልእክት ትርጉም ያሳባቱ ሰዎች ናቸው ይሉናል።

ቃሉን ብቻ እንዲያስተምሩ ከምዕተ ዓመታት በፊት ጳውሎስ ለክርስቲያኖች የተናገረውን መዘንጋት የለብንም። ዘር እየዘራን እንደሆነ አትርሱ። እንዳንድ ዘር በደረቅ መሬት ላይ ሊወድቅ ይችላል፤ ሌላው ደግሞ በእሾህ መካከል ይበቅል ይሆናል። የእኛ ሥራ ዘርን መዝራት ብቻ ነው። እንዳንዱ አፈር የማያበቅል ቢመስለን እንኳ በፍጹም ከመዝራት መታቀብ የለብንም።

ብርሃን ይዘናል። በግ ብሎ እንዲያበራ ማድረግ አለብን። በዚህ ድቅድቅ ጨለማ በየጣው ዓለም ውስጥ ብርሃናችን የጭላንጭላ ያህል መስሎ ቢታየንም፣ የእኛ ሥራ ማብራት ብቻ ነው።

መስከት እየነፋን ነው። ጩኸትና የጦርነት ሁካታ በበዛበት ዓለም ውስጥ ድምፁ ይዋጥ ይሆናል። ይሁን እንጂ አደጋ ውስጥ ያሉትን ሰዎች ማበጠንቀቅ ይኖርብናል።

እሳት እያንደድን ነው። በዚህ ጥላቻና ራስ ወዳድነት በበዛበት ዓለም፣ የእሳቱ ወላፊን ላይዋቅ ይችላል ይሆናል። እኛ ግን እሳቱን እናንድድ።

በመደባችን እየቀጠቀጥን ነው። አልፎ አልፎ መደባው እጃችንን ይመታ ይሆናል። የሕንዱ አሜ ካርሜካኤል አንድ ጊዜ ድንጋይ ፈላጩን ድንጋዩን የሚሰነጥቀው ስንተኛው ምት ነው? ብላ ጠየቀች። ድንጋይ ፈላጩም «የመጀመሪያውና የመጨረሻው፤ እንዲሁም በመካከል ያሉት ምቶች ናቸው ድንጋዩን የሚፈልጡት» በማለት መሰለሳት።

ስተራረው ዓለም ምግብ አለን። ሰዎች ሌላ ዓይነት ምግብን በሰለመዱ የሕይወት እንጀራን አይቀበሉን ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ያስመለሉቸው እንስሳቸው።

ስተጠማው ዓለም የሕይወት ውሃ አለን። «የተጠማ ሁሉ ይምጣና ይጠጣ» በማለት ጥሪ ማቅረብ አለብን።

እንጽና፤ በፍጹም ተስፋ እንቀረጥ፤ ቃሉን እንናገር።

ኢየሱስ ከምንዘራው ዘር አብዛኛው መልካም መሬት ላይ እንደሚወድቅና ፍሬ እንደሚያፈራ ተናግሮአል። ታማኝ ምስክሮች መሆን አለብን። በሕይወት በመናገን በጣም ደስ የሚያለኝን ነገር ቢኖር ሰዎችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ማምጣት መሆን አለበት። ብዙዎች ጌታን እንዲያውቁና በእርሱም አምነው እንዲድኑ እግዚአብሔር ስለተጠቀመብኝ እንደታላቅ ደስታ እቆጥረዋለሁ። ሰዎች ወንጌልን ስምተው ክርስቶስን እንደተቀበሉ፣ በእግዚአብሔር ጸጋም ሕይወታቸው እንደተሰወጠ ስለማ እጅግ በጣም ደስ ይለኛል። ይህ ከዚህ ዓለም ህብት ሁሉ ይበልጣል። ሌሎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣትን የመለሰ ደስታ ወይም ልምምድ በፍጹም ሊኖር አይችልም።

መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ብዙ ሰዎችን በማስተማር ከከፉ መንገድ ወደ ደግ ሥራ የመለሱ ሁሉ ለዘላለም እንደ በማይ ከዋክብት ያበፈሱ» ይላል (ዳገ. 12:13)። «እናንተ የዓለም ጩ ያችሁ» (ማቴ. 5:13)። ጩ ውሃ ያስጠግል። ሕይወትህ ሌሎች የሕይወት ውሃን እንዲጠሙ ያደርጋልን?

ፍቅር ይኑረን

በበድበተኛ ደረጃ፣ ፍቅር የሕይወታችን መመሪያ ሊሆን ይገባል። ፍቅር ይግዛን። ኢየሱስ ስተከታዮቹ፡ «እርስ በርሳችሁ ስትዋደዱ ሰዎች ተከታዮቼ እንደሆናችሁ ያውቃሉ» አለ። በሌላ ቦታ ደግሞ «ወዳጆቼ ሆይ! ፍቅር ከእግዚአብሔር በሰሆነ እርስ በርሳችን እንፋቀር፤ እግዚአብሔርንና ሰውን የሚያፈቅር ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። እግዚአብሔርንም ያውቃል። እግዚአብሔር ፍቅር በሰሆነ እግዚአብሔርንና ሰውን የማያፈቅር ሁሉ እግዚአብሔርን አያውቅም። በልጁ አማካይነት ሕይወት እንድናገኝ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታል፤ በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅር ምን ያህል እንደሆነ ለእኛ ተገልጦአል። ፍቅር ማለት እንዲህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን በሰወደድነው ባይሆን እርሱ በሰወደደንና ኃጢአታችንን እንዲያመሰሰልን ልጁን በሰላክልን ነው» ይላል (1ዮሐ. 4:7-10)። ፍቅር የግድ መልካም ነገርን አይጠብቅም። እኛ ደኅና ሰዎች እበከንሆን ድረስ

እግዚአብሔር ቢጠብቅና እንዲያድነን ልጁን ባይልከልን ኖሮ በታችን የት ይሆን ነበር?

እግዚአብሔር ለልጆቹ ከሰጠው መልካም ሰጦታ ሁሉ ከፍተኛው ፍቅር ነው። ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ሁሉ የመጀመሪያው ፍቅር ነው።

እግዚአብሔር እንደወደደንና ልጁ በመስቀል ላይ እንዲሞት እንደላከው ሁሉ እኛም እርሱ በርሳችን መዋደድ እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ወደ ክርስቶስ ስንመጣ እግዚአብሔር መለኮታዊ ፍቅርን ይሰጠናል፤ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነትም ፍቅሩ በልባችን እንደሚፈስ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ክርስቲያኖች ለመሆናችን ጥናው ማረጋገጫ እርሱ በርሱ መዋደዳችን ነው። በክርስትና ሕይወታችን ቀደም ብለን ይህን ምሥጢር ብናውቅ ኖሮ በመንፈሳዊ ነገር ያደግንና ደስተኛ ክርስቲያኖች በሆንን ነበር።

ታዛዥ ክርስቲያኖች እንሁን

በሰባተኛ ደረጃ፡ የምንታዘዝ ክርስቲያኖች መሆን አለብን። ክርስቶስ የመጀመሪያው የሕይወት ምርጫችን ይሁን። የሁሉም ነገራችን ጌታና አዛዥ እርሱ ይሁን።

ፈተናን እንዴት እንደምትቋቋም ተማር

በስምንተኛ ደረጃ፡ እንዴት ፈተናን መቋቋም እንደምትችል መማር ይኖርብሃል። ቀደም ብለን እንደተረዳነው ፈተና በሁሉም ላይ መድረሱ አይቀርም። መፈተን ርጢአት አይደለም። መሸነፍና መረታት ነው ርጢአት የሚሆንብን። እግዚአብሔር ፈተና እንዲደርሰብን ይፈቅዳል እንጂ ፈተና አያመጣብንም። ፈተና የሚመጣው ከለይጣን ነው። በዚህ መልኩ ተረዳው። ፈተናን የምንቋቋምበት አንዱ መንገድ በፈታኝ ላይ የእግዚአብሔርን ቃል መጥቀስ ነው፤ የእግዚአብሔርን ቃል መቋቋም ስለማይችል ብዙ ጊዜ ይሸካል።

ኢየሱስ በምድረ በዳ በተፈተነበት ጊዜ የነበረው ብቸኛ ፈተናን የመቋቋሚያ መንገድ የእግዚአብሔር ቃል ነበር። ምስት ጊዜ «ተጽፎአል» እያለ ነበር የመለሰለት። አንተም ሰይጣን ሲፈትንህ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል» በለው፤ እርሱም ይሸካል። ፈተና ሲደርሰብህ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት እንዲጥጋልህ ፍቀድለት።

ማንም ቢሆን ይፈተናል፤ አንዳንዶች ግን ፈተናን ያስተናግዳሉ። መፈተን ደስ የሚያስኖቸው ይመስላል። አንድን ዓይጥ በመጥረጊያ ብታሳድሩት የሚመለከተው ማምለጫውን ጉድዳድ እንጂ እናንተን ወይም መጥረጊያውን አይደለም። ዓይንህን ከፈተናው ላይ አንሥተህ ክርስቶስ ላይ እድርግ።

አንድ ጊዜ አንዱን ከፍተኛ ወታደራዊ ባለሥልጣን «ጦር ሚዳ ውስጥ የሚበልጠው የትኛው ነው? ወኔ ወይስ መታዘዝ?» በማለት ጠየቅሁት። እርሱም በቅጽበት «መታዘዝ» ቢል መለሰልኝ።

እግዚአብሔር ከምንም ነገር ይልቅ መታዘዛችንን ይፈልገዋል። ለመታዘዝ ደግሞ ትእዛዙን ማወቅ ያስፈልጋል። መጽሐፍ ቅዱስ የማንበብና የማጥናት ሌላው ጥቅም ይህ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ መመሪያችን ነው፤ እግዚአብሔር የሚያዝዝህን እድርግ።

የተግላህ ክርስቲያን ሁን

በዘጠነኛ ደረጃ፡ በሁሉም መስክ የተግላህ ክርስቲያን መሆን አለብህ። የአንዳንድ ሰዎች እለምሮ በሰማያዊ ነገሮች ብቻ ስለተያዘ ምድራዊ ጠቀሜታ የላቸውም።

እርግጥ ነው መጽሐፍ ቅዱስ ከጋጢአት እንድንለይ ያስተምረናል፤ ይሁን እንጂ ከሰብዓዊ ተፈጥሮአችን እንድንወጣ ወይም ልዩ ፍጡር እንድንሆን ግን በፍጹም አያስተምርም። ሳቂታና ፈገግተኛ መሆን አለብን። ንጹሕ አካል፤ ንጹሕ አእምሮ ይኑረን፤ የጣፈጠ ሰላምና ጸጋ ያለን እንሁን። አታላይነትና ሐሜት፤ እንዲሁም ለጋጢአት የሚያነሣሁ መዝናኛዎችን ግን የተናጻፈ እባብን ያህል ልናስወግዳቸው ይገባል። በአለባበሳችንም ሆነ በአነጋገራችን የምንወደድ መሆን አለብን። በማንኛውም ነገር መጠን ይኑረን። ሕይወታችንና ገጽታችን ሰዎች ወደ ክርስቶስ ወንጌል እንዲሳቡ የሚያደርግ መሆን አለበት። ዶክተር ባረን ሐውሴ የተባሉ ታላቅ ሰው። «ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ አይፈልጉ ይሆናል፤ ሕይወታችንን ግን ያንባሉ» ብለው ነበር።

ከሁኔታዎች በላይ ኑር

በዐሥረኛ ደረጃ፡ ከማንኛውም ሁኔታ በላይ መኖር አለብን። አሁን ባለህበት ሁኔታ የፈጠረህ እግዚአብሔር ነው። ስለዚህም አሁን ያለህበትን ሁኔታ ብትቀበል በተሻለ መንገድ ልታገለግለው ትችላለህ። ብዙዎች ራሳቸውን ሳይሆን ሌላውን ለመሆን ይፈልጋሉ። ነገሮች የተለየ መልክ እንዲይዙ ይመኛሉ፤ ያልሆኑትን ሆነው ለመገኘት ይሞክራሉ፤ ስለዚህም ባላቸው መልካም ነገር ሳይጠቀሙበት ይቀራሉ።

ሐዋርያው እውሎስ «በምንም አልናወጥም» አለ (ዮሐ. 20:24)። አንተም እርሱን ምሳል። እውሎስ መብዛትን ሆነ ማነስን አውቃለሁ አለ። በእስር ቤት ውስጥ እንኳ ከክርስትና ሕይወት አልተናወጠም። በሁኔታዎች አትሸነፍ። ጌታ አብሮህ እንዳለ ተረዳ፤ ስለዚህም ሁኔታዎችን ተቀበል።

እነዚህ መመሪያዎች ተላልፍ ተራ ሊመስሉህ ይችላሉ፤ ሆኖም ተግባራዊ ብታደርጋቸው ውጤት ሲያስገኙ ታያለህ። በብዙ ጄህ የሚቆጠሩ ሰዎች ተጠቅመውበቸዋል፤ እውነተኛነታቸውን በራሴም ሕይወት አረጋ ግጭለሁ። በተገቢው ሁኔታ በታማኝነት ብትጠቀምባቸው የአእምሮ ሰላምንና ደስታን ይሰጡሃል፤ እርካታ ያለው ሕይወትንም ምሥጢር ትማራለህ።

16 አማኝና ቤተ ክርስቲያን

«አናንተም እግዚአብሔር በመንፈሱ የሚያድርሰት ሕንጻ ስሙን በክርስቶስ ትታነጻላችሁ» ኤፌ. 2:22

ሰው ሰሜቱንና ዝንባሌውን ከሚጋራለት ሌሎች ሰዎች ጋር ሊሆን ደግንነትና እርካታ ይሰማዋል። ሰው ማኅበራዊ ወይም በኅብረት የሚኖር እንስሳ ነው የተባለውም በዚህ ምክንያት ነው። ሰዎች በኅብረት ከሚሰባለቡበት ከነገድ፣ ከጎሳ፣ ከድርጅትና ከማኅበር ይልቅ የቤተ ክርስቲያን ያህል ብርቱተኝ ሁሉን የሚያቅፍና ዓለም አቀፋዊ ባሕርይ ያለው ተቋም የለም።

ጥንታዊው ሰው ራሱን ከማንኛውም ከአጥቂ ለመከላከል ቢል በአንድነት ይኖር ነበር፤ የጳላ ጳላ ደግሞ ሰጋራ ጥቅምና ደስታ በአንድነት መሰባሰብ ጀመረ። በሥልጣኔ እየገፋ ቢመጣ አባል የሆኑ ብቻ የሚገኙበት እንዳንድ ማኅበረሰባዊ የሥራ ለብሰባዎች ተቋቋሙ። የእነዚህ ማኅበሮች አባላት ለየት ያሉ መሐለፎችና አምልኮአዊ ሥርዓቶችን መሠረቱ ልዩ የመግባቢያ ምልክት እንዲኖራቸው ተደረገ፤ ወይም ደግሞ ለእንደዚህ ዓይነት ነገሮች ልዩ ከበሬታ ይሰጣቸው ጀመር።

አንድ ዓይነት ዘር የሆኑና ከአንድ አካባቢ የተገኙ ሁሉ በአባልነት የሚደረጁበት ተቋም ተመሠረተ። ከዚህ ጋር አብሮ ስዚያ ዘር ወይም ሕዝብ ዓርማ የሚሆን ባንዲራ አሰፈላጊነትም ታመነበት። ከበዞች፣ የፖለቲካ ፓርቲዎች፣ ወታደራዊ ተቋማትና ሌሎችም ከብጢዎቻቸውና ከሚመሳሰሉዋቸው ጋር መሰባሰብ ጀመሩ። ሰው በሐሳብና በእድገት ከሚመሳሰሉት ጋር ሲሰባሰብ መረጋጋት ይሰማዋል፤ ምክንያቱም አብረውት ያሉት ሰዎች የእርሱ ዓይነት አስተሳሰብና እድገት እንዳላቸው ስለሚረዳ ነው።

ይሁን እንጂ የትኛውም ድርጅት ወይም ማኅበረሰባዊ ተቋም የቤተ ክርስቲያንን ያህል ሰላምና ዋስትና ሊሰጠው አይችልም፤ ምክንያቱም እነዚያ ቡድኖች ሰው ሠራሽ በመሆናቸው ነው። ሰው ሠራሽ ድንበሮችን ያበጃሉ፤ ጥበቃና ዋስትናን እንደሚሰጡም ይናገራሉ። ቤተ ክርስቲያን ግን ሕያው ድርጅት ናት፤ ቤተ ክርስቲያን የምትታመነው ስሕልውናዋ ትርጉምና ሕይወትን በሚሰጣት በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ፣ በማንኛውም ሰው ሠራሽ ድርጅት አይደለም።

የቤተ ክርስቲያን ጅማራ

ቤተ ክርስቲያን የሚለው ቃል «ኤክስቢያ» የሚለው የግሪክ ቃል ትርጉም ቢሆን «ተጠርተው የተሰበሰቡ» ወይም «የሰዎች ሰብሰብ» ማለት ነው። ምንም እንኳን ቃሉ ከክርስትና ጋር የተያያዘ ቢሆንም፣ ከክርስትና የቀደመ ታሪክም አለው። ከግሪኮች ታሪክ መመልከት እንደሚቻለው የአንድ ነጻ አገር ዜጎች የሚያደርጉት ሰብሰባ ቤተ ክርስቲያን የሚል ስያሜ ነበረው። አገርን በተመለከተ የሚወያዩና ውሳኔ የሚያሳልፉ በሕዝብ የተመረጡ ሰዎች

ቡድን ቤተ ክርስቲያን በመባል ይታወቃል። ብሉይ ኪዳንም ለዚህ አቻ ቃል አለው፤ ይህም «ጥባኤ» ወይም «ማኅበር» የሚለው ነው። በሐዋርያት ሥራ እስጢፋኖስ «በበረሐ ተለብለበ ከነበረው ሕዝብ» (ዮሐዋ. 7:38) ሲል ቤተ ክርስቲያን ወይም «ኤክስቢያ» ስሚለው ቃል ነበር የተጠቀመው።

ከክርስቲያን ማኅበረሰብ ጋር በተያያዘ ሁኔታ ቤተ ክርስቲያን የሚለውን ቃል ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀመበት ኢየሱስ ራሱ ነበር። ጌታ ለኢፕሮስ፡- «እኔም እንዲህ እልሃለሁ፤ ኢፕሮስ፣ አንተ ዓለት ነህ፤ በዚህችም የመሠረት ድንጋይ ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ ይህችንም ቤተ ክርስቲያን የሞት ኃይል እንኳ አያሸንፋትም» (ማቴ. 16:18) አለው። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያንን የመሠረተው ራሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ማለት ነው። እርሱ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችበት የማዕዘን ራሳ ነው። የክርስትና ሕይወት መሠረቱ እርሱ ነው፤ ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው በእርሱ ላይ ነው። «አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ማንም ሌላ መሠረት መጣል አይችልም፤ ይህም መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» (1ቀር. 8:11)። ኢየሱስ ራሱ የቤተ ክርስቲያን መሥራች እንደሆነ ተናግሮአል፤ ቤተ ክርስቲያን የእርሱና የእርሱ ብቻ ናት። የቤተ ክርስቲያን አካል ከሆኑ ሁሉ ጋር እንደሚሆንና በውለጣቸውም እንደሚኖር ተሰፋ ሰጥቶአል። ቤተክርስቲያን ድርጅት ብቻ ሳትሆን ከማንኛውም ድርጅት የተለየች ሕያው ድርጅት ናት። የቤተክርስቲያን አባል በሆኑ ተራ ሰዎች ውስጥ እግዚአብሔር ይኖራል፤ አብሮአቸውም ይሆናል።

ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ነው

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን፣ ምንም እንኳን አንዲት ዓለም አቀፋዊት ቤተ ክርስቲያን ብትኖርም በየአገሩና በየአጥቢያው ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ሊኖሩ ይችላሉ። እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት እንደየአባላቸው እምነትና ፍላጎት የተለያዩ ሥነ-መለኮታዊ አመለካከቶችን ሊከተሉ ይችላሉ። ይሁን እንጂ፣ አዲስ ኪዳን እንደሚያስተምረው በቤተ ክርስቲያን መዋቅር ውስጥ የተለያዩ ድርጅቶች ሊኖሩ ቢችሉም «አንድ ጌታ» ብቻ አለ።

ኢየሱስ ክርስቶስ የታላቂቷ ዓለም አቀፋዊት ቤተ ክርስቲያን ራሳ ነው። እርሱ የክርስቲያናዊ ልምድ ሁሉ ምንጭ ለሌሊት የቤተ ክርስቲያን ትምህርትና እንቅስቃሴ ሁሉ ከእርሱ የተገኘ መሆን ይኖርበታል።

በዚህ የኤሌክትሪክ ዘመን እያንዳንዳችን ብርሃን የሚሰጡ እምቸሎች አሉን። የኤሌክትሪክን ኃይል ለተለያዩ አገልግሎት እናውለዋለን፤ ምንም እንኳን የተለያዩ ማከፋፈያ ቢኖራቸውም ሁሉም ኃይልን የሚያገኙት ከዋናው ጣቢያ ነው። የባቡር ሐዲዶች ወደተለያዩ አትጣጫ ተዘርግተዋል፤ መመሪያ የሚያገኙት ግን ከዋናው ጣቢያ ነው። በጦር ሠራዊት ውስጥ የተለያዩ ሹሞችና ብዛት ያላቸው ወታደሮች ቢኖሩም ሁሉም ወሳኝ መመሪያ የሚያገኙት ግን ከዋናው ጽሕፈት ቤት ነው።

የቤተ ክርስቲያን እዛኝና መሪ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። የቤተ ክርስቲያን ሕልውና የተመሠረተው በእርሱ ትእዛዝና መመሪያ ነው። ቤተ ክርስቲያን ኃይልን የምታገኘው በቀጥታ ከእርሱ ስለሆነ፣ እያንዳንዱ

ቤተክርስቲያን በተቻለ መጠን ከእርሱ ትእዛዝ ጋር መጣበቅ ይኖርበታል። እያንዳንዱ አዛዥ የሚሰጠው መመሪያ በታማኝነት እንዲፈጸምለት እንደሚፈልግ ሁሉ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን ትምህርቱን እንዲከተልለት ይፈልጋል።

በውስጥዋ ባለው አስመግባባትና መስያቦት ምክንያት ቤተ ክርስቲያን ለዘመናት በትንቀፍ ኖራለች። ይህን ችግር ያመጣው የአንዱ መሪዳትና አተረጓጎም በመጠኑም ቢሆን ከሌላው ሰበሚሰይ ነው። አብያተ ክርስቲያናት በጥቃትነት ነገር ተከፋፍለዋል፤ ይህ ልዩነት ግን መሠረታዊ አይደለም። ያም ቢሆን፤ የአዛዦቹን ጥበብና ሥልጣን ጥያቄ ውስጥ የሚከትተው ሊሆን አይችልም።

የተለያዩ አብያተ ክርስቲያናትን ማይዝ አስተምህሮ ብትመረምሩ ታሪካዊ አመጣጣቸውና መሠረታቸው እንድ እንደሆነ ትረዳላችሁ። በአምልኮ ሥርዓታቸው፤ በእንዳንድ ሥነ መስኮታዊ ጉዳዮች አተረጓጎም ላይ መጠነኛ ልዩነት ይኖራቸው ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ የተገሰጠ አምባክ እንደሆነ፤ የሰው ልጅ ደኅንነት እንዲያገኝ በመስቀል ላይ እንደሞተና ሞትንም አሸንፎ እንደተነሣ በመሠረታዊ አሳቡ ሁሉም ይሰማማሉ። ዋናውና ትልቁ ነገር ያሰው እዚህ ላይ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ወይስ አብያተ ክርስቲያናት

በአሁኑ ጊዜ ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝህ አድርገህ ተቀብለሃል፤ እምነትህንም በእርሱ ላይ አድርገሃል። የረቂቁና ዓለም አቀፋዊቷ ቤተ ክርስቲያንም አባል ሆነሃል። ከእምነት ቤተሰቦች አንዱ ሆነሃል። የክርስቶስ እካል ብልት ነህ። ሰከርበቶስ እንድትታዘዝ ጥሪ ደርሶሃል፤ ለእርሱ ሰመታዘዝ ደግሞ እግዚአብሔርን በማምሰክ ረገድ ከሌሎች ጋር ሰሚኖርህ ጎብረት የእርሱን ምሳሌነት መከተል ይኖርብሃል። «እንዳንዶች ማድረግ እንደሰመዱት መስብሰባችንን አንተው» (ዕብ. 10፡28)።

አሁን እየተነጋገርን ያሰነው በአካባቢህ ሰላላቸውና አንተም አባል በለሆንክባት የአጥቢያ ቤተክርስቲያን ነው። እያንዳንዱ የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የራሱ ደካማ ጎን ይኖረዋል። ይህንንም በሚገባ ተረድተህ ይሆናል። ይሁን እንጂ ማወቅ ያለብህ ማንም ሰው ፍጹም አስመሆኑን ነው። እግዚአብሔርን ለማምሰክ በአንድነት በሚሰበሰቡበት ጊዜ ይኸው የፍጽምና ጉድለት በተለያየ መልኩ ሊከሰት ይችላል። በዚህ ምድር ከኖሩት ሁሉ ፍጹም የሆነ ኢየሱስ ብቻ ነው። እያንዳንዳችን ግን በንስሐ ይቅርታ ያገኘን ጋጢአተኞች ነን። ቤተ ክርስቲያን ፍጹም አይደለችም፤ ከአባሎችዋም ፍጽምናን መጠበቅ የሰብንም።

ባሙኤል ረዘረፈና የተባለ የእግዚአብሔር ሰው በቤተ ክርስቲያናቸው መጋቢና ቤተ ክርስቲያናቸው በላሰችበት ሁኔታ ከሚያት ረመርሙ ሰዎች በሞታ ደርሶት ነበር። እርሱ ግን ሰመጋቢው ሕይወት ተጠያቂ እንዳልሆኑና የእነርሱ ጎሳፊነት ሰመጋቢያቸው መጸበይ ብቻ እንደሆነ፤ በቤተ ክርስቲያን አባልነትና በጌታ ሥራ መትጋት እንደሆነ

ጽፎላቸዋል። ይህን ቢያደርጉ እግዚአብሔር እንደሚከብርና እነርሱንም እንደሚባርካቸው አስታውቋቸዋል።

በዔሊ ሊቀ ካህንነት ዘመን የመገናኛው ድንኳን ረከሰ ነበር፤ የሊቀ ካህኑ ልጅ ሥራ ክፉ በሊነበርና እርሱም ደግሞ በሰማይገሥዳቸው ሰዎች በዚህ ተከፍተው ነበር (ነሳ. 13፡3)። ከዚህም የተነሣ እንዳንዶች የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ያቃልሉ ነበር። ትንሹ ሳሙኤል ግን ከአካባቢው አልፎታም፤ አድጎም ታላቅ ነቢይ ለመሆን በቅቶአል።

በአዲስ ኪዳን ዘመንም ክርስቶስን የሰቀሉት የመቅደሱ መሪዎች ነበሩ፤ ከትንሣኤውና ከዕርገቱ በኋላ ግን ሐዋርያት፡- «እግዚአብሔርን እያመሰገን ዘወትር ከቤተ መቅደስ አይሰዩም ነበር» (ሉቃ. 24፡53)።

ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያንን ሲመሠርት ዓላማው ተከታዮቹ ለቤተ ክርስቲያን ታማኞች እንዲሆኑ ነበር። ምናልባትም የየትኛውም ቤተ ክርስቲያን አባል ሳትሆን ትችላለህ። ብዙ አብያተ ክርስቲያናትም አባላቸው እንድትሆን ጥሪ አቅርበውልህ ይሆናል፤ የየትኛው ቤተ ክርስቲያን አባል እንደሞትሆንም ግራ ተጋብተህ ይሆናል። አባል የምትሆንበትን ቤተ ክርስቲያን በትመርጥ ምናልባት ወደ አእምሮህ የሚመጣው በአካባቢህ ያሰውና የልጅነት ጊዜህን ያሳለፍክበት ቤተ ክርስቲያን ሊሆን ይችላል፤ ይህ ማንም ሰው በተፈጥሮው የሚያደርገው ምርጫ ነው። ወይም ደግሞ በመንፈሳዊ አእምሮህ ብዙ ካለብህና ከመረመርህ በኋላ የአንዱ ቤተ ክርስቲያን አባል ለመሆን ውሳኔ አድርገህ ይሆናል። የቤተ ክርስቲያን አባልነት በቀላሉ የምንመለከተው ጉዳይ አይደለም፤ የምትገለገልበትና አንተ ራስህም እግዚአብሔርንና ሌሎችን የምትገለግልበት እንዲሆን መጸለይ ይኖርብናል።

ቤተ ክርስቲያን ለሁሉም

እንዳንድ ሰዎች ለየት የሚል የአምልኮ ሥርዓት ባሰበትና በትልልቅ ሕንጻዎች ሲያመልኩ ይበልጥ ወደ እግዚአብሔር እንደቀረቡ ይሰማቸዋል። እንዳንዶች ደግሞ ለሕንጻዎቹ ደንታ የሰቸውም፤ ከጥቂት ሰዎች ጋር እግዚአብሔርን ማምለክ ይፈልጋሉ። እያንዳንዳችን የሚሰማማንና የሚመቸንን ቤተክርስቲያን የመምረጥ መብት አለን።

ጉዳይህ ከዚህ ወይም ከዚያኛው አገልጋይ ጋር ሳይሆን የክርስቶስ እካል ከሆነችው ቤተ ክርስቲያን ጋር መሆን አለበት። አገልግሎት ሊለዋወጥ ይችላል፤ መሠረታዊ ክርስቲያናዊ አስተምህሮ ግን እንደጊዜው ሁኔታ አይለዋወጥም። ትምህርትዋ ጤነኛና መጽሐፍ ቅዱሳዊ እስከሆነ ድረስ ታማኝነትህ ለክርስቶስና ለቤተ ክርስቲያን መሆን ይገባዋል።

እውነተኛ ክርስቲያን ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄደው ለመቀበል ብቻ ሳይሆን የራሱንም አለተዋጽዖ ለማድረግ ነው። በሌሎች ጸሎት የራሱን አለተዋጽዖ ያደርጋል፤ እግዚአብሔርን ለማመስገን ሌሎች በሚያስሙት ዝማሬ የራሱን አለተዋጽዖ ያደርጋል፤ የጌታን ባርኮት በመሻትና ሌሎች ደኅንነትን እንዲያገኙ የራሱን ድርሻ ይወጣል። ከሌሎች ጋር በአንድነት እግዚአብሔርን ያመልካል፤ ወሰን የሌለው ምሕረቱንና ፍቅሩንም ያስባል። ከዚህም በላይ ወደ

ቤተ ክርስቲያን የሚሄደው የሌሎች ወዳጅነትና ባልገደርነት ስለሚያስፈልገው ነው።

በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተሳትፎ የማያደርጉ ክርስቲያኖች ስብቻው ያስ የክስል ፍጥን ያስታውሱኛል። ምን እንደሚሆን ብዙዎቻችን አይተናል፤ ፍጹ ቀስ በቀስ ይጠፋል።

ተኩላዎች በጎችን ለማጥቃት ሊፈልጉ መጀመሪያ ይበቃሉት አቸዋል፤ ከቢያ በኋላ ደግሞ የተበቃተኑትን አንድ በአንድ ይበሉአቸዋል።

ቤተ ክርስቲያን አሸንፋ ናት

ቤተ ክርስቲያን ገንዘባችንን ስክርስቲያናዊ ሥራና ስለንዳንድ ክርስቲያኖች ችግር ማቃሰም እንዲውል የምናደርግበት አሸንፋ ናት። መጽሐፍ ቅዱስ ዐሥራትን በስመስጠት ይናገራል። ዐሥራት ማስት የዋናው ገቢያችን አንድ ዐሥረኛው እጅ ነው። የደመወዛችን ወይም የገቢያችን አንድ ዐሥረኛው የጌታ ነው። ከዐሥራታችን በተዉማሪ ደግሞ ጌታ ባበስጸገን መጠን እንስጣለን። መስጠት ከሌሎች በጎ ምግባራት በፍጹም የማይላይ ክርስቲያናዊ ጸጋ ነው። በማንኛውም ነገራችን ልግስና መታየት ይኖርበታል።

ክርስቶስ፡- «ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ የተባረከ ነው» ብሎአል። (ዮሐ. 20:35)። መስጠት ምን ያህል ልብን እንደሚያጥቅና ነፍስንም እንደሚያረክ ያውቃል። ይህ በረከት እንዲያመልጥ አይፈልግም። ስግብግብነት ወይም ራስ ወዳድነት የሚመጣው ከፍርሃት ነው፤ ክርስቲያን ደግሞ ከፍርሃት ነፃ የሆነ ሕይወት መኖር አስፈላጊ። የኢየሱስ እጃችን ስመስጠት የተዘረጉ ናቸው። በተቻለ መጠን በልግስና መስጠት አለብን። ኢየሱስ፡- «... ቀኝ እጅህ የሚሰጠውን ግራ እጅህ እንኳ አይወት» አለ (ማቴ. 8:3)።

ስጦታ በብር ወይም በሳንቲም አይሰጥም። አንዳንድ ጊዜ ጥሩ ዓደኛ ወይም ጥሩ ወዳጅ መሆን ከስጦታዎች ሁሉ የሚበልጥ ስጦታ ሊሆን ይችላል። በጎ ቃል፣ የወዳጅነት ሰላምታ፣ ወይም ደግሞ ብቸኝነት ከሚሰጣው ሰው ጋር አንድ ምሽት አብሮ ማሳሰፍ ስለግዚአብሔር መንግሥት ከፍተኛ ፍሬ የሚያስገኝ ስጦታ ሊሆን ይችላል። የራስህን አስተዋጽዖ ካልተወጣህ በቀር ነፍሳትን ወደ ጌታ ማምጣት አይቻልም። ገንዘብህን ብቻ ሳይሆን ጊዜህን፣ ችሎታህን፣ ሌላው ቀርቶ ራስህን እንኳ ስክርስቲያን አገልግሎት መስጠት አለብህ።

ከምትሰጠው ዐሥራት በላይ የሆነው መባ ባወጣኸው ሕግ ወይም ደንብ መሠረት መከናወን የስበትም። ወደ ልብህ በሚመጣው ጉዳይና በማቴ. 6:1-4 ክርስቶስ ባዘዘው ሕግ መመራት አስፈላጊ። ልግስና የምታደርግሰት ሰው ጎረቤትህ ሊሆን፣ በአፍሪካ ወይም በደቡብ አሜሪካ ያለ ሰው ሊሆን ይችላል። የምናደርገው ስጦታ ስጌታ ያስገን ፍቅር ያንጸባርቃል። እርሱ ስእኛ ታላት ፍቅርን ሰጥቶናል። ስዚህ ምላሽ እንዲሆን ያስገንና ራሳችንን እንስጠዋለን። በዚህ መልክ የእርሱን ፍቅር ስለሌሎች እናሳያለን።

ጊዜና ገንዘብ በፈቀደ መጠን ክርስቲያን ማግበረሰባዊ ጎሳፊነትም አስፈላጊ። ስጦታህን የሚቀበሉ ሰዎች በክርስቶስ ስም እንዳደረግኸው ይወቁ።

ስምሳሌ ያህል ስለንድ ማግበራዊ ጉዳይ ወይም ተራድሎ ድርጅት ከምትሰጠው ገንዘብ ጋር፡- «ጌታ እንደረዳኝ መጠን እንደ ክርስቲያንነቴ ይህን አነስተኛ ስጦታ ሳቀርብ ከደስታ ጋር ነው። እግዚአብሔር ጥረትዎንና ድካምዎን ይባርክ» የሚል ማሳሰቢያ እያይዘህ መስጠት ትችላለህ።

ከእግዚአብሔር የመስረቅ ኃጢአት እንዳትፈጽም ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብሃል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «በቤተ መቅደሴ ቢላይ ይበዛ ዘንድ ዐሥራቲን በሙሉ ወደ ጎተራ አግቡ፤ እናንተ ይህን ብታደርጉ እኔ ደግሞ የሰማይን መስኮቶች ከፍቼ መልካም የሆነውን በረከት ሁሉ አብዝቼ ባለስጣችሁ በዚህ ልትፈትኑኝ ትችላላችሁ» ይላል (ሚል. 3:10)።

ዶክተር ሉዊስ ኢቫንስ የተባሉ ሰው፡- «ወንጌል በነጻ የሚሰጥ ነው፤ የደኅንነትን ውሃ እየቀዳን የምንሰጥበት ባልዲ የሚገዛው ግን በገንዘብ ነው» በማለት መናገራቸው ይጠቀሳል። መስጠት የጸሎትን ወይም የዝማራን ያህል አምላክ ነው።

ቤተ ክርስቲያን የምሥራቹን ቃል ታስፋፋለች

ኢየሱስ «ወደ ዓለም ሁሉ» እንድንሄድ፣ ወንጌልን እንድንሰብክና ያመኑትንም እንድናጠቃቅ አዝዞናል። ስለዚህም የምሥራቹን ቃል ስለዎች ሁሉ ማዳረስ የቤተ ክርስቲያን ሥራ ነው ማለት ነው። በኃጢአት ምክንያት ስጠፋው ዓለም ክርስቶስን መስበክ የቤተ ክርስቲያን ዋነኛ ተግባር ነው። ዓለም «አድኑኝ» የሚል ጥሪ እያቀረበች ነው፤ ቤተ ክርስቲያን ስጥረው ምላሽ መስጠት ይጠበቅባታል። ዓለም በማግበራዊ፣ በግብረ ገባዊና ምጣኔ ሀብታዊ ችግር ውስጥ ናት። ዓመፅና ወንጀል ከምንጊዜውም ይልቅ ተስፋፋተዋል።

ኢየሱስ፡- «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ጎይልን ትቀበላላችሁ፤ ምስክርቼም ትሆናላችሁ» አለ (ዮሐ. 14:26)። ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር እጅ ስእጅ ተያይዘን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣት እንችላለን። ስድሳ አምስት ከመቶ የሚሆነው የዓለማችን ሕዝብ ገና የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል አልሰማም። በዚህ ዘመን ያስን ክርስቲያኖች ኢየሱስ የሰጠንን ተልዕኮ በሚገባ አልተወጣንም። ዊክሊፍ ተርጓሚዎች በመባል የሚታወቀው ድርጅት ያወጣው የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ ሪፖርት እንደሚያመለክተው በአሁኑ ጊዜ ወንጌል ያልተተረ ጎመባቸው ሦስት ሺህ ቋንቋዎች አሉ።

የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ አልነበራትም፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት፣ የጎትመት መሣሪያ አልነበራትም፤ ራዲዮ፣ ስቴሌቪዥን፣ አውቶኖኒልና አይሮፕላን አልነበራትም፤ ይሁን እንጂ በአንድ ትውልድ ዘመን ብቻ በጊዜው ይታወቅ የነበረውን አብዛኛውን የዓለም ክፍል በወንጌል ስመድረስ ችላለች። ይህን በሚመስል ፍጥነት ወንጌል የተስፋፋበትም ምክንያት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው። ምንም እንኳ ብዙ የተሻሻሉ ወንጌልን የማስፋፊያ ዘዴዎች ቢኖሩንም፣ ዛሬም ቢሆን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ያስፈልገናል። በራሳችን ብርታትና ኃይል ወንጌልን ስማስፋፋት መምከር የሰብንም፤ እንደዚያ ካደረግን አይከናወንልንም።

ዛሬ የክርስቶስ እግሮችና እጆች እኛ ነን፤ የክርስቶስ አንደኛዎች እኛ ነን። ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ሰማዎባት ባለን ትሎታና አመቺ ሆኖ ባገኘነው ዘዴ ሁሉ መጠቀም አለብን። ይህ ታላቁ የቤተ ክርስቲያን ሥራ ነው። በራዲዮ፣ በቴሌቪዥን፣ በሥነጽሑፍ፣ በተንቀሳቃሽ ፊልሞችና በታላላቅ የጀግ ወንጌል ሰብከቀች ሁሉ የምሥራቅን ቃል ማዳረስ ይኖርብናል።

በአንዳንድ የዓለማችን ክፍሎች ቤተ ክርስቲያን እንደታገደች፣ ከዚያም አልፎ ክርስቲያናዊ እንቅስቃሴ እንደ ሕገወጥ ተግባር እንደሚቀጠር ዐውቃለሁ። ይሁን እንጂ፣ «የሰማዕታት ደም የቤተ ክርስቲያን ዘር» እንደሆነ ደግሞ ተደጋግሞ የታየ ሐቅ ነው። የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን በመጽሐፍ ቅዱስ የተማከለች ቤተ ክርስቲያን ናት። በሰደት ውስጥ እንኳ ታድጋለች፤ ትጠነክራለች። «ሁለት ወይም ሦስት ሆኖችሁ በምትሰበሰቡበት ለፍራ ሁሉ በመካከላችሁ እገኛለሁ» የሚለው የተሰሩ ቃል በአንዳንድ አገሮች ቃል በቃል እውነትነቱ ተረጋግጦአል። ድህነት በተሰፋፋባቸው አገሮች ያሉ ክርስቲያኖች ዐሥራታቸውን በታማኝነት መሰጠታቸው ሊያለደንቁን ይገባል። አንድ ክርስቲያን ችግር ሲደርሰበት ሌሎች ክርስቲያኖች ከነኑ ሆነው ያጽናኑታል፤ ያበረታቅታል። በግልጽ ወንጌልን መሰበክ ለሰማይችሉ በሕይወታቸው ምስክርነት መሰበክ የሚችሉበትን አጋጣሚ ሁሉ ይጠብቃሉ። ለምሳሌ ያህል ክርስቲያን ያለ አግባብ ሲቀጣ፣ በደስታ መከራ ሲቀበል የሚያዩ ሰዎች «የደረሰብህን አይተናል፤ ሆኖም በትዕግሥት መከራ ለመቀበል ብርታት ከየት አገኘህ?» በማለት ቢጠይቁት ይችላሉ፤ በዚህ አጋጣሚ በመጠቀምም ሰለ እምነቱ ሊመሰክርላቸው ይችላል።

ቤተ ክርስቲያን መከራ በምትቀበልበት ለፍራ እንኳ ታድጋለች። ይህ ምንኛ ሊያበረታታንና ሊያደራፍረን ይገባ ይሆን!

17 የወንድሜ ጠባቂ ነኝን?

«እኛ የበደሉንን ይቅር እንደምንል በደላችንን ይቅር በልልን» (ግቴ. 8:12)

ክርስቶስን ለመከተልና መጽሐፍ ቅዱስን ለማጥናት ውላጌ ካደረግህ በኋላ የተለያዩ ማንበረሰባዊ ግዴታዎችና ችግሮች ይገጥሙሃል። ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አድርገሃል። ከእንግዲህ ወዲህ የእግዚአብሔር ተቃዋሚ ወይም ጠላት አይደለህም። ጋጢአትህ ይቅር ተብሎሃል። ለሕይወት አዲስ አመለካከትና ዕይታ አለህ። ሁለንተናህ ተለውጦአል። አሁን ሌሎች ሰዎችን የምታያቸው በኢየሱስ ዓይን ነው። አርጌው እላብህና ዓላግህ ተለውጦአል። ቀድሞ የነበረህ ቅሬታና ነቀፊታ ቀስ በቀስ እየተወገደ ነው። ራስ ወዳድነት የተለያየ የሕይወት ገጽታህ ባሕርይ ነበር፤ አሁን ግን እየጠፋ ነው። አንድ ጊዜ እንዲሁ፦ «የወንድሜ ጠባቂ ነኝን?» በማለት ጠየቀ። ራሱ ላቀረበው ጥያቄ መልስ ቢሰጥም «የወንድሜ ወንድም እንጂ ጠባቂ አይደለሁም» አለ።

ብዙዎች የክርስትና ሕይወትን ለመቀበል የማይፈልጉት በአዎንታዊ ሳይሆን፣ በአሉታዊ ገጽታ ለሰሚጀምር ነው። ክርስትና ማንኛውንም ጠቃሚና አስደላች ነገር ይቃወማል ይላሉ። ለክርስቲያኖች በዚህ ምድር ያለ ነገር በሙሉ ከፋ፣ ነጂና የማይረባ ይመስላቸዋል በማለት ይናገራሉ።

እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ክርስትና ማንኛውንም እውነተኛ ደስታ ወይም ጥቅም አይቃወምም። የሚመክረን እግዚአብሔር ከማይወደው ከጋጢአት ከሚገኝ ደስታ እንድንርቅ ነው። ክርስቶስን በሙላት መቀበልና በእግዚአብሔር ፈቃድ ለመመራት ያደረግሽው ውላጌ ወደ እውነተኛ ደስታ ምንጭ ግለትም ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ወደማድረግ የሚያቀርብህ ውላጌ ነው። ዳግም ላልተወለዱ ሰዎች ይህ በፍጹም የማይቻል ከንቱ ምኞት ይመስላቸዋል፤ በየዕለቱ ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ማድረግ ለተለማመዱ ግን ከማንኛውም ምድራዊ ነገር እንደሚበልጥ በሚገባ ያውቃሉ።

ለጆርጅ ማክዶናልድ ለብሰብ ሥራዎች ባቀረበው መግቢያ ላይ ሲ. ኤስ. ልዊስ ሲጽፍ «... ተዉዋች ነው፤ ገንዘብ ሊገዝ የሚችለውን ማንኛውንም ውብ ነገር የማድነቅ ትሎት አለው፤ ያለ እንርሱ ሙኖርንም የሚያውቅ ነው እርካታውን አይቀንሰበትም» ብሎታል።

ራሱ ማክዶናልድም ቢሆን «የሚቻል ከሆነ ሙሉንም ውብ ነገሮች ቢኖሩኝ እፈልጋለሁ፤ ካልሆነ ግን ለሥራዬ እንጂ ለእነዚህ ነገሮች ደንታ የለኝም» ብሎአል።

ዘግሪው «አንተ አብዝተህ በምትሰጠን ምግብ እንጠግባለን፤ እንደ ጅረት ውሃ ከሚወርደው ቸርነትህ ጠጥተን እንረካለን» አለ (መዝ. 38:8)። ከዚህም ሌላ «ደግ ለሚሠሩ ሰዎች ማንኛውንም ነገር አይከለክላቸውም» ተብሎአል (መዝ. 84:11)። ዳውሎስ ደግሞ «ደስ እንዲለን ሁሉን ነገር አትረፍር፤ በሚለጠን በእግዚአብሔር...» ብሎአል (1ጢዋ. 6:17)።

ከክርስቶስ ጋር እውነተኛ ኅብረት ቢኖረን ከሐቅ አንሸሽም። ምንም እንኳ ክርስቶስ በማንኛውም ጊዜ ተመልሶ እንደሚመጣ መጽሐፍ ቅዱስ ቢያስተምርም፣ የየዕለት ሥራችንን በትጋት እንድናከናውንም ይመክራል።

ለምሳሌ ያህል በኖገ ዘመን የነበሩ ሰዎች መብላታቸው፣ መጠጣታቸውና መጋባታቸው ጋጢአት አልነበረም፤ ጋጢአት የሆነው ለሕይወት መንፈሳዊ ገጽታ ደንታ ሳይኖራቸው በእነዚህ ነገሮች ላይ ብቻ ማተኮራቸው ነው (ሉቃ. 17:28)። የሱጥ ዘመን ሰዎችም መሸጣቸው፣ መግዛታቸው ማቆላቸውና መገንባታቸው ጋጢአት አልነበረም፤ ጋጢአት ያደረገው በጋጢአተኛ ዘዴ መጠቀማቸው ነው (ሉቃ. 17:28)። በኖገም ሆነ በሱጥ ዘመን የነበሩ ሰዎች መሠረታዊ ችግራቸው እነዚህን ነገሮች የሕይወታቸው ግብ ማድረጋቸው ነበር ለማለት ይቻላል። ስለ ግል ደስታቸው፣ ስለ ግል ንብረታቸውና ከቀላላ ትርፍ በስተቀር ለሌላ አያለቡም። በዚህ ዓለም ነገሮች ስለተያዙ ለእግዚአብሔር ጊዜ የላቸውም። ይህ እግዚአብሔርን ደስ አላለኝውም፤ ለሌሊትም ፈረደባቸው።

አንድ ለው እንደተናገረው፦ «ሰዎች በዚህ ዓለም ነገር እንዲያተኩሩ መጽሐፍ ቅዱስ አያበረታታም፤ ምክንያቱም፣ የለው ልጆች ከሚገባቸው በላይ ልባቸውን በዓለማዊ ነገሮች ላይ አድርገዋል። ይልቁንም የዚህ ዓለምን ነገር

ከመንፈሳዊ ጠቀሜታው አንጻር እንዲመሰከቱት ነው የሚያበረታታው በማለት ተናግሮአል።

ደስ እያለን ዕለታዊ ጉዳዮቻችንን እንድናከናውን መጽሐፍ ቅዱስ ይመከራል። አንዳንድ ነገሮችን እንድንሠራ በዚህ ዓለም እንኖራለን፤ ስለዚህም ከርሱቲያናት መሥራት ብቻ ባይሆን በሙሉ ልባችንና በተሻለ ጥራት መሥራት ይጠበቅብናል።

ባለልኤል በብረት፣ በድንጋይና በእንጨት ሥራዎች ላይ ያለ ሙያ እንደነበረው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ለዚህም ሥራው ጥበብን ከመንፈሳዊ ቅዱስ ተቀብሎአል። «ማንኛውንም የእጅ ጥበብ መሥራት እንዲችል ማለተዋልና ብልሃት የማወቅም ችሎታ ይኖረው ዘንድ በመንፈሴ እንዲሞላ አድርጌአለሁ፤ ስለዚህም በብልሃት፣ የሥራ እቅድ እያወጣ ከወርቅ ከብርና ከነሐስ ልዩ ልዩ ነገሮችን ይሠራል» (ዘጸ. 31፡2-5)። ያዕቆብና ልጆቹ ከብት አርቢዎች ነበሩ። የሴፍ ጠቅላይ ሚኒስትር ነበር። ዳንኤል የመንግሥት ባለሥልጣን ነበር፤ የሴፍና ኢየሱስ አናጢዎች ነበሩ፤ ከኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ እንዳንዶቹ ዓሣ እጥማጆች ነበሩ። ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ የመንግሥት ግምጃ ቤት ሥራ ነበር። ሊድያ ቀይ ሐር ሻጭ ነበረች። ጳውሎስ፣ አቲላና ጽርሰቅላ ድንኳን ሰፊዎች ነበሩ። ሉቃስ ደግሞ ሐኪም ነበር።

እኛ ክርስቲያኖች ያለምንም ሥራ በዚህ ዓለም መኖር የለብንም፤ ይልቁንም በእግዚአብሔር ምሪት ባለን ችሎታና ዕውቀት መጠቀም አለብን፤ ምንጊዜም ቢሆን ዓላማችንም ሆነ ሥራችን ጌታን የሚያስመለግን መሆን አለበት። ለሰዚህም ክርስቶስ በዚህ ዓለም በምንሠራው ሥራ ሁሉ ይረዳናል ማለት ነው። በለጠቃዎቻችን ያነሣሣናል፤ በሥራችን ይረዳናል፤ ደስ በሚያሰኝ ነገር ሁሉ ይባርከናል።

ኤፍ ደብልዩ በርሐም ከመጣጥፍ ሰብሰብ ሥራዎቹ በአንዱ ከትንቢተ ኢባይያስ ጠቅላላ ሊጽፍ በዘመናት ሁሉ የተነሡ አንጥረኞች በናዝሬቱ ኢየሱስ ምሪት እንዴት እንደተነሣሡ ጽፎአል። ታላላቅ ሰዓሊዎች፣ መዚቀኞችና የቅርጻቅርጽ ሞያተኞች በእርሱ መንፈስ ተነሣሥተው ዕውቀት ድንቅ ሥራዎቻቸውን ለዓለም አበርክተዋል።

በየዕለቱ በሚገጥሙን ማኅበራዊ ችግሮችም ይረዳናል፤ በዕለታዊ ሥራዎቻችንና በዙሪያችን ላሉት ማኅበራዊ ችግሮች መፍትሔ ስንሆን፣ ዓለም በእኛ ውስጥ ክርስቶስን ያያል።

የባለቤቱ አባት ዶክተር ኤል ኔልሰን ቤል በአንድ መንፈሳዊ መጽሐት ላይ፦ «በየእሱዱ ቤት ክርስቲያን እንደምትሄዱ የሚያውቁ ሰዎች ክርስቲያን እንደሆናችሁ ያሰባሉ። በየዕለቱ በመሥሪያ ቤታችሁ፣ በትምህርት ቤታችሁና በየአጋጣሚው ለለምታገኙዋቸው ሰዎች ምን ታለባላችሁ? ትክክለኛው ክርስቲያናዊ የሥራ ድርሻችን ራሱን የቻለ ለፍራ አለው። ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄዳችንና በቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴ ያለን ተሳትፎ መተኪያ የሌለው የክርስትና ሕይወት ገጽታ ነው። ይሁን እንጂ በዕለታዊ አድኔራችንና ሥራችን፣ እምነታችንና ክርስቲያናዊ ልምዳችን መንገዳባረቅ አለበት። በየዕለቱ በሚኖረን ማኅበራዊ ግንኙነት ሰዎች የሚያዩት ምንድንነው? በዚህ ላምንት ያገኘናቸው ሰዎች ክርስቲያንነታችንን ዐውቀው

ይሆን? ክርስቲያናዊ ባሕርያችን ከማንኛውም ነገር ይልቅ በዕለታዊ ሕይወታችን ጎልቶ ይታያል።

«የክርስትና እምነታችን በምንኖረው፣ በማንኖረው፣ በምናደርገውና በማናደርገው ነገር ሁሉ ይንጸባረቃል። ክርስትና ውጫዊ ነገር ባይሆንም በንግግራችን፣ በልማዳችን፣ በምናዘወትረው መዝናኛ፣ ትኩረት በምንለጠው ጉዳይና በየዕለቱ በምንኖረው ኑሮ ይታያል። አነጋገራችን ክርስቶስን የሚያስከብር ነው? ልማዶቻችን እርሱ የሚወዳቸው እንደሆኑ እርግጠኞች ነን? በሚኖረን መዝናኛ ክርስቶስ በሥጋ አብሮን ቢኖር ኖሮ ምንም አንላቅቅም? ሕዝብ መካከል ሆነን ስንመገብ እግዚአብሔርን አመለግንን ነው የምንመገበው? ለሐላዊ ነገሮች ያለን አመለካከት ትኩረታችን በሰማያዊ ነገሮች ላይ እንደሆነ ይመለከራል? ወይስ ከዚህ ዓለም ነገሮች ጋር እንደተቆራኘን ነው የሚመለከረው? ራሳችንን እነዚህና ሌሎች እነዚህን የመሳሰሉ ጥያቄዎችን ለምን ያህል ይገባል? ምክንያቱም ክርስቲያን መሆን አለመሆናችንን ለዎች የሚያውቁት እነዚህን በመባባሉ ነገሮች ነው» ብለዋል።

እኒህ ታላቅ የእግዚአብሔር ሰው ከሞቱ ጥቂት ዓመታት በኋላ በተፈራግው አካባቢ ባለን ቦታ መንገድ እያሠራን ነበር። አንድ ቀን ባለቤቷ ይህን መንገድ ከሚሠራው ሰው ጋር ስትነጋገር «እርሰዎ፣ የዶክተር ቤል ልጅ ነዎት እንዴት? በማለት ጠየቃት። «አዎን፣ ነኝ» የሚል መልስ ከሰጠችው በኋላ «እንደ አርሳቸው ዓይነት ክርስቲያን በፍጹም አይቼ አላውቅም» አለ።

ከዘራችንና ከገባችን ውጪ ላሉ ሰዎች ምን ዓይነት አመለካከት አለን? ለተቃራኒ ጾታለ ያለን አመለካከት ምን ዓይነት ነው? ጽንሰን ለሰማለወረድ፣ ለሰልቅ ወሊባዊ ግንኙነት፣ ለሰ አልኮልና አደገኛ ዕያች፣ ከእነርሱ ጋር ለስተያዘው ችግር ምን ዓይነት አመለካከት አለን? እነዚህ ጥያቄዎች ምላሽ የሚያሻቸው ናቸው።

«ሰዎች ለእናንተ ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን እናንተም እንዲሁ ለእነርሱ አድርጉላቸው» (ሉቃ. 6፡31) የሚለው የክርስቶስ ትምህርት ለየዕለቱ ሕይወታችን መመሪያ ሊሆንን ይገባል።

ብዙዎች «ማኅበራዊ ወንጌልን» ይነቅፋሉ፤ ይሁን እንጂ ኢየሱስ ያለተማረን ወንጌልን ለዓለም እንድናደርስ ነው። በመሠረቱ «ማኅበራዊ ወንጌል» የሚባል ነገር የለም፤ ትክክለኛ ለያሚም አይደለም፤ ወንጌል አንድ ብቻ ነው። «እናንተ ከተቀበላችሁት የተለየ ሌላ ወንጌል ማንም ቢሰብከላችሁ የተረገመ ይሁን» (ገላ. 1፡9)። በሌላ በኩል ደግሞ 1ጢሞ. 5፡8 «ለራሱ ዘመዶች ይልቁንም ለቅርብ ቤተሰቦቹ የማያስብ ሃይማኖቱን የካደ ነው፤ እንዲያውም ከማያምን ሰው እንኳ የከፋ ነው» ይላል። ክርስቲያኖች ሁሉ ዘመዶቻቸውን ቢረዱ ኖሮ ለችግራችን መቀረፍ ምንኛ ትልቅ አስተዋጽኦ ባደረገ ነበር!

ልጄ ፍራንክሊን በክርስቲያን እርዳታ ሥራ ከፍተኛ ተሳትፎ አለው። አንድ ጊዜ ለቀረበለት መጠይቅ ቢመልስ «ተቀዳሚ/ተግባራችን ወንጌልን መስበክ ነው፤ ክርስቲያናዊ ተልእኮአችን ወንጌል እንጂ ልማት አይደለም» ብሎ ነበር።

እርዳታም ሆነ ልማት ከወንጌል መስበክ ሥራ ጋር እብሮ መሄድ አለበት። ማኅበራዊ ችግሮችና የፍትሕ መጓደል ክርስቲያኖችን ሊያሳለባቸው

ይገባል። በዘመናት ሁሉ ክርስቲያኖች በዚህ ጉዳይ ያደረጉት አስተዋጽኦም ከፍተኛ ከበራታ የሚሰጠው ነው። የሕፃናት ጉልበት ብዝበዛ ተከልክሎአል። ባርነት ከብሪታንያ፣ ከአሜሪካና ከሌሎችም አገሮች በሕገመጥነት ታግዶአል። በታሪክ ውስጥ ታይቶ በማይታወቅ ሁኔታ የሴቶች መብት ተከብሮአል። ሌሎች ማኅበራዊ ችግሮችንም ለማስወገድ ታላላቅ እርምጃዎች ተወስደዋል። ይህ ሁሉ ሊሆን የቻለው ከኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት የተነሣ ነበር። ክርስቲያኖች ሰፍተሱና በእኩልነት አቋም መውሰድ አስባቸው።

መልካም ዜጋ መሆን

በመጀመሪያ ደረጃ፣ ክርስቲያን መልካም ዜጋ መሆን አለበት። ሕግ አከባሪዎች እንድንሆን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። ለሀገራችን ታማኝ እንድንሆንም መጽሐፍ ቅዱስ ያዝዛል። ለሀገራችን ታማኝ መሆን አስብን ወይም ደግሞ ሀገራችንን መውደድ አስብን ሲባል ግን ትክክል ያልሆኑ ሕጎችን ወይም ሥርዓቶችን መንቀፍ የሰብንም ማለት አይደለም። እግዚአብሔር ሰሰዎች እንደማያዳል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እያንዳንዱ ሰው የተመጣጠነ አኩልነት ሊኖረው ይገባል። የእግዚአብሔር መንግሥት ምሳሌያችን መሆን አለበት።

ከአገራችን መንግሥት ጋር መረዳዳት ይኖርብናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢዋቲዎስ ሊጽፍሰት፡- «በመንፈሳዊነትና በመልካም ጠባይ እየተመራን በሰላምና በጸጥታ እንድንኖር በተለይ ስንገሥታትና በሥልጣን ላሉ ሁሉ ጸልዩ» ብሏል (1ጢዋ. 2፡2)። አንድ ጊዜ ኢየሱስን «ግብር መክፈል ይገባልን?» በማለት ጠየቁት። ግብር መክፈል እንደሚኖርብንም ራሱ ምሳሌ ሆኖ አሳይቶናል። ሕግና ሥርዓትን ለማስከበር መንግሥት ገንዘብ ያስፈልገዋል። ክርስቶስ «የቋሣርን ሰቋሣር» (ማር. 12፡17) እንድንሰጥ አስተምሮአል። ግብርን የማይከፍል ሰው እንደሌለ ወይም ቀማኛ ይቆጠራል። ክርስቲያን በዚህ ሁኔታ መገኘት በፍጹም የሰበትም። እንዲሁ ብቻ ሕግ አከባሪ መሆን በቂ አይደለም። ለሀገራችን በገውንና መልካሙን ሁሉ መሥራት ይኖርብናል። አንዳንድ ጊዜ ለሀገራችን እንድንሞት እንኳ ጥረ ሊቀርብልን ይችላል። እንደ መልካም ዜጋ በምናደርገው ሁሉ ታታሪዎችና ትጉሆች መሆን አለብን።

የተቸገሩትን በታማኝነት ለሚረዱ ምግባረ ሠናይ ድርጅቶች እንደየአቅማችን መስጠት ይኖርብናል። በተለያዩ ማኅበራዊና በገ አድራጊ ድርጅቶች ውስጥ ተሳትፎ እናድርግ። ተገቢው እርዳታ በተገቢው ቦታ መዋሉንም መቆጣጠር አለብን። ኢየሱስ «ሰውን ሁሉ እንደራሱ አድርገህ ውደድ» አሰ (ማቴ. 22፡39)። በገ አድራጊና ሰውን ወዳድ ማኅበራት ባይኖሩ ኖሮ አገራችን ምን ትመስል እንደነበር እስቲ አሰቡ። ሰው ከሰው ጋር በማይረዳዳበት አገር ውስጥ መኖርን ማንም አይፈልግም።

በአንድ አገር ውስጥ ረዳት የሌላቸው አረጋውያን የሚጠሩባቸው ሁለት ቦታዎችን የመጎብኘት ዕድል አግኝቼ ነበር። በክርስቲያኖች በሚመራው ድርጅት ፍቅርን በተግባር አይቻሉም። በመንግሥት በሚመራው ድርጅት ግን ግዴታን ወይም ኅላፊነትን ሳመወጣት የሚደረግ የሥራ እንቅስቃሴን ነበር

የተመሰከትኩት። ከሁለቱም ድርጅቶች ጋር የሚሠራ ዶክተር እንደነገረኝ በክርስቲያኖች መጠሪያ ቤት ውስጥ ያሉ አረጋውያን ደስተኞች ከመሆናቸውም በላይ፣ ዕድሜያቸውም ረጅም ነው። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ባለበት ቦታ መኖርን ማንኛችንም እንመርጣለን። ማኅበራዊ ተሳትፎ እናድርግ። በኅላፊነት ላይ ያሉ ሰዎችን ማክበር፣ መደገፍና በጎ ፈቃድ ያላቸው ሊሆኑ ይገባል። «ማንኛውም ሥልጣን የሚገኘው በእግዚአብሔር ፈቃድ ስለሆነና አሁን ያሉትም ባለሥልጣናት የተሾሙት በእግዚአብሔር ስለሆነ ሰው ሁሉ ለመንግሥት ባለሥልጣናት መታዘዝ አለበት» (ሮሜ 13፡1)።

እንግዶችን መቀበል

በሁለተኛ ደረጃ፣ ክርስቲያን እንግዳ ተቀባይ መሆን አለበት። ወደቤታችን የሚመጡና የሚሄዱ ሁሉ በቤታችን ውስጥ የክርስቶስ ፍቅር ሊሰማቸው ይገባል። ደስተኛ ሕይወት እንዳላቸው በእርግጠኝነት የምናገርላቸው የክርስቲያን ቤተሰቦች ሰዎች ፍቅር የሚያገኙባቸው፣ አረጋውያን የሚከበሩባቸው፣ ወጣቶች ተቀባይነትን የሚያገኙባቸው፣ ሕፃናት የሚፈቀሩባቸው በጠቅላላው እንግዳ ተቀባይ ቤተሰቦችን ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን ክሌሎች ጋር እንካፈል። እንደዚያ ሰናደርግ እግዚአብሔር ቤተሰባችንን ይባርካል። ያበሰጽጋል።

ስለወሊብ ያለን ትክክለኛ አመለካከት

በሦስተኛ ደረጃ፣ ስለወሊብ ትክክለኛ አመለካከት ሊኖረን ይገባል። ምንም እንኳ አንዳንድ ተርዳሚዎች እንደዚያ ሊገልጹት መከራ ቢያደርጉም መጽሐፍ ቅዱስ አንድም ቦታ ወሊብ ኃጢአት እንደሆነ አያስተምርም። ኃጢአት የሚሆነው ትክክል ባልሆነ ሁኔታ ስንጠቀምበት ነው። ሰዎች ሁሉ በዚህ ዓለም መኖር የቻሉት ወንድና ሴት በሚያደርጉት ወሊባዊ ግንኙነት ነው። ሰላዚህም ወሊብ የሚያረካ፣ አስደሳችና ትርጉም ያሰው ሊሆን ይገባል።

በሁለት ፍቅረኞች ሊደረግ የሚገባውን እንዲህ ያሰውን ክቡር ነገር የሰው ልጅ ለረከሰና አጥፊ ሰሆነ ዓላማ ሊያውቀው ይታያል። የጋራ ፍቅር፣ መከባበርና መተሳሰብ የሌለበት ወሊብ አንዱ የሌላውን ፍላጎት የማያረካበት ከመሆን አልፎ ወደ እንሰሳነት ደረጃ ዝቅ የሚያደርግ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ከእንዲህ ዓይነቱ ተግባር እንድንርቅ በጥብቅ ያስጠነቅቃል።

መጽሐፍ ቅዱስ ሰባዊባዊ ግንኙነት ብዙ የሚሰው አሰው። ይሁን እንጂ ሰብ ትክክለኛውም ሆነ ትክክል ሰላላሆነው ወሊባዊ አጠቃቀም ዝርዝር ውስጥ አይገባም።

ቀደም ባሉት ዓመታት ስለወሊብ ሲነሣ «ሰላዚህ ጉዳይ አንነጋገር ኃጢአት ነው» ይባል ነበር። አሁን ደግሞ በተቃራኒው ሰባዊባዊ ብዙ ይወራል። ብዙ ይጻፋል። በጣም የሚያላዝነው ግን የፍቅር ሁሉ ምንጭ መሆን ሰባዊባዊ መንፈሳዊ ይዘቱ ግን ሲነገር የምንሰማው በጣም በጥቂቱ ነው።

ለመንፈሳዊ መሠረቱና አሊቱ ተገቢ ትኩረት ካልተሰጠው በቀር በወንድና በሴት መካከል የሚደረገው ግንኙነት ዘለቃና ጣፊም እንደሚኖረው በየዕለቱ በፍቺ የሚለያዩ ፍቅረኞችና ፍርድ ቤቶች ምስክርናቸው።

ወሲብ የሕይወታችን ክፍል ነው፤ እናለወጣዊው ብንል እንኳ ለናለወጣዊው አንቸልም፤ ያለ ወሲባዊ ግንኙነት ሕይወት ያከትማል። በዚህ ምድር ላይ ሕይወት ቀጣይነት የሚኖረው በወሲብ ስለሆነ ተገቢውን ህብረታና ትርጉም ለንሰጠው ይገባል። በተገቢው መንገድ ከተጠቀምንበት ለደህንነት ሕይወት ምክንያት ነው። ያለአግባብ ከተጠቀምንበት ግን ገንገም ነው። በትክክለኛው መንገድ ከተጠቀምንበት መልካም አገልጋይ ነው። በተባላት መንገድ ከተጠቀምንበት ደግሞ ጫካና አደገኛ ገዢ ነው።

ወሲባዊ ግንኙነት ለጋዜጦች የፊት ለፊት ሽፋን ሲውል፤ ለማለታዊያና ርካሽ ስሆን ጥቅም ማለገኛ ሲውል ሲመለከቱ አውነተኛ ክርስቲያኖች በጣም ያዝናሉ። አግቢአብሔር የሰጠን ክቡር ነገር የርኩለት አገልጋይ ሲሆን እፍረት ይሰጣቸዋል።

ክርስቲያን ስለጋብቻ ያለው አመለካከት

በአራተኛ ደረጃ፣ በለወሲብ ትክክለኛ አመለካከት ያላቸው ክርስቲያኖች ስለጋብቻም ትክክለኛ አመለካከት ይኖራቸዋል። ወደ ጋብቻ ሕይወት ከመግባትህ በፊት መንፈሳዊ አንደምታውንም ረጋ ብለህ ማሰብ ይኖርብዋል። በምድር የምንፈጽመው ጋብቻ በሰማይም የጸና ነው። ቀለ በቀለ አያደግን ስንሄድ በመጀመሪያ ወላጆቻችንንና ዳደሮቻችንን ከሲያ በኋላ ደግሞ ቀሪው ሕይወታችንን የሚጋራውን ለው ማፍቀር እንጀምራለን። ይህ ሂደት ምን ያህል አዳጋች እንደሆነ ተመልከተናል፤ ምክንያቱም ዳግም ሳልተወለደ ለው ቶሎ ወደ አእምሮው የሚመጣለት ፍትወት እንጂ ማፍቀር አይደለም። ስለዚህም ብዙዎች የትዳር ዳደሮቻቸውን የመረጡት የዓለም፣ የሰይጣንና የሥጋ አገልጋዮች በነበሩበት ጊዜ ስለሆነ በሥቃይ ውስጥ ናቸው። ታዲያ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ያሉ ሰዎች እውነተኛና ዘላቂ ፍቅር ባይኖራቸውና ጋብቻቸውም በፍቺ ሊያከትም ያስገርማልን?

ሁለት ሰዎች ተረዳድተው ለመንፈሳዊ ግብ የሚደርሱበት በመሆኑ ጋብቻ የተቀደሰ ጥምረት ነው። እግዚአብሔር ጋብቻን መልካም ነው ያለው ወንድ ረዳትን፣ ሴት ደግሞ ተከላካይ መከታ እንደሚያስፈልጋት ስለሚያውቅ ነበር። ባልና ሚስት ከመጀመሪያው የጋብቻ ዓላማ አንዳይዘናጉ የአግቢአብሔር ፈቃድ ነው። ባል ሚስቱን ቢወዳትና ቢያከብራት እንዲሁም ደግሞ ሚስት ባልዋን ብትወድና ብታከብር ቢታቸው በእግዚአብሔር ሰላምና ለምኑነት ይሞላል። አንዱ ለሌላው መገዛትና መፈቃቅር አለባቸው።

የአግዚአብሔርን ዓላማና ሕግ ተረድተን የምንገባበት ጋብቻ ለፍቺ ፍርድ ቤት መጓተት አያሻውም። እግዚአብሔር ከባልም ሆነ ከሚስት የሚፈልገውን ማወቅ አለብን፤ እግዚአብሔር እንዲረዳንና ፈቃዱንም ለመፈጸም ምሪት እንዲሰጠን መጸበይ አለብን።

ክርስቲያንና የአሠሪ ሠራተኛ ግንኙነት

በአምስተኛ ደረጃ፣ ለአሠሪና ሠራተኛ ግንኙነት ክርስቲያናዊ አመለካከት ሲኖረን ይገባል። መጽሐፍ ቅዱስ፦ «አገልጋዮች ሆይ፤ ለምድራዊ ጌቶቻችሁ በሁሉ ነገር ታዘዙ የምትታዘዙትም ለውን ደስ ለማሰግትና ለታይታ ሳይሆን ጌታ ኢየሱስን በመፍራትና በልበቅንነት ይሁን። የምታደርጉትን ሁሉ ለሰው ሳይሆን ለጌታ ኢየሱስ አንደምታደርጉት ዓይነት በትጋትና በደስታ አድርጉት። ጌታ ርበትን ዋጋ አድርጎ አንደሚሰጣችሁ ታውቃላችሁ፤ የምታገለግሉትም ጌታ የሆነውን ክርስቶስን ነው፤ ከፋ የሚሠራም ሰለ ከፋ ሥራው ቅጣቱን ይቀበላል፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ዘንድ አድልዎ የለም» ይላል (ቆላ. 3+22-25)።

በአሠሪና ሠራተኛ ግንኙነት መካከል ክርስቶስ ጌታ ሲሆን ኖሮ የሥራ ማቆም አድማ አይኖርም ነበር፤ ቢኖርም በጣም በጥቂቱ ይሆን ነበር። አንዱ የሌላውን መብት ያከብር ነበር። አስተዳደሩ ለሠራተኞቹ አሳቢ ይሆን ነበር፤ ሠራተኞቹም የሚሠሩት ደመወዝ ለማግኘት ብቻ ስለማይሆን ከሚጠበቅባቸው የሥራ ድርሻ በላይ በሠሩ ነበር።

ሥራ ክቡር ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቲያን በሥራው ሁሉ ታማኝና ብቃት ያለው ሆኖ እንዲገኝ ያስተምራል። በሥራው ለሚከሰተው የፍትሕ መንገድ ወይም ጥፋት አዳሙን የሚሰይ ሆኖም ከአግባቡ ውጪ ጥቅምን የማይፈልግ ሲሆን ይገባል።

በተመሳሳይ መንገድም ክርስቲያን አሠሪ ሠራተኞቹን የሚያከብር፣ ቅንና ለጋስ እንዲሁም ለሌሎች አሠሪዎች ምሳሌ ሲሆን የሚችል መሆን አስበት። ትክክለኛ ክርስቲያናዊ መመሪያ ያለው ሰው ለሠራተኞቹ ደንገነት የሚያሰብ፣ ለጤንነታቸው የሚጠነቀቅና በጎውን ሁሉ የሚመኝላቸው ሲሆን ይገባል። ሠራተኞቹን እንደሰብዓዊ ፍጡር እንጂ እንደመጠቀሚያ መሣሪያ አይመለከትም።

ዛሬ ያለው የተሻለ ሁኔታ፣ በአሠሪና በሠራተኛ መካከል ያለው መልካም ግንኙነት የታላቅ መንፈሳዊ ተሐድሶ ውጤት እንደሆነ አሠሪም ሆነ ሠራተኛ ሊረዱት ይገባል። የሠራተኛ ማኅበራት ቅርስ ከቤተ ክርስቲያን የተገኘና በዐሥራ ስምንተኛው ምዕተ-ዓመት በዌበሊ መሪነት የተቀጣጠለው ታላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ውጤት ነው። ስሠራተኞች የተሻሻሉ የሥራ ሁኔታ፣ የተመጣጠነ የሥራ ስዓት፣ የተሻለ ከፍተኛ አንዲሁም ከበሬታ እንዲኖራቸው የዕድሜ ልክ ትግልን ያደረገው ክርስቲያን መሪ ሎርድ ቫፍትበበሪ ተጋድሎ ከፍተኛ አስተዋጽኦ አድርጎአል።

በዐሥራ ስምንተኛው ምዕተ ዓመት ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ባይነሣ ኖሮ ምናልባት ዛሬ ሠራተኞች ያገኙትን ድል አያገኙም ነበር። አንዳንድ የሠራተኛ መሪዎች ሃይማኖትን ሲቃወሙ፣ ስእግዚአብሔር ደንታሲስ ሲሆኑና መጽሐፍ ቅዱስን ሲያጥላሉ፣ ዛሬ ያገኙት መልካም ነገር ከኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ጋይል የተነሣ እንደሆነ መዘንጋት አልነበረባቸውም።

አንዳንድ አሠሪዎችና የትልልቅ ኢንዱስትሪ ባለቤቶች የበለጠ ገንዘብ ናፋቂዎችና ትዕቢተኞች ሆነዋል። ይሁን እንጂ፣ ሁሉም ራሳቸውን

በእግዚአብሔር ፊት ትሔት ማድረግ አስባቸው፤ በሌሎች ችግርም መቆርቆርና ስሥራቸውም መከናወን የተስያዩ ሰዎች ድርሻ እንዳሰበት መዘንጋት የሰባቸውም። ከሁሉም በላይ ደግሞ ወርቃማውን ሕግ ስሥራቸው ሁሉ መመሪያ ሊያደርጉት ይገባል።

ክርስቲያን ስለዘርና ነገድ ያለው አመለካከት

በበድስተኛ ደረጃ፣ ክርስቲያን ማንኛውንም ዘርና ነገድ የሚመለከተው በኢየሱስ ክርስቶስ ዓይን ነው። ይህም ሊሆን ቤተ ክርስቲያን ስብዙ ስብዓዊና ማኅበረሰባዊ ችግሮች ተገቢ መፍትሔ ገና እንዳልሰጠች ሳይዘነጋ ነው። ሌሎች በኃይልና በማስገደድ ሊያስፈጽሙት የሚሞክሩትን ቤተ ክርስቲያን በፈቃደኝነት ልትፈጽመው ይገባ ነበር። በዚህ አኳያ ቤተ ክርስቲያንን ሌሎች በልጠዋታል። በመጨረሻ ግን፣ እውነተኛ መፍትሔ የሚገኘው በወንድማማች ፍቅር ሁላችንም በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ሥር በንሆን ነው። የተስያዩ ዘሮችና ነገዶች ይበልጥ ወደ ክርስቶስና ወደ መስቀሉ በቀረቡ መጠን ከሌሎች ጋርም ይቀራረባሉ፤ ይበማማሉ።

በክርስቶስ አይሁዳዊ ወይም አረማዊ፣ ወንድ ወይም ሴት፣ የሠለጠነ ወይም ያልሠለጠነ፣ ህብታም ወይም ድሃ እንደሌሉ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በክርስቶስ ሁላችንም አንድ ነን። መስቀሉ ሥር እባጣ ጎርባጣው ሁሉ ይበተካከላል። ክርስቶስ መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን ቢከፍትልን ኖሮ መልክን፣ መደብን ወይም ሁኔታዎችን ሳይሆን የእኛው ዓይነት ፍላጎትና መሻት፣ የእኛው ዓይነት ፍርሃት፣ የእኛው ዓይነት ችግር ያላቸውን ሰዎች ብቻ እናይ ነበር። እውነተኛ ክርስቲያን ሰዎችን ሁሉ በጌታ ዓይን ያያል።

ክርስቲያን ስለንብረት ወይም ገንዘብ ያለው አመለካከት

በበባተኛ ደረጃ፣ ገንዘብን በተመለከተ ክርስቲያናዊ አመለካከት ቢኖረን ይገባል። ኢየሱስ የሰው ሕይወት የሚለካው ባለው ገንዘብ ወይም ንብረት እንዳልሆነ ተናግሮአል። ገንዘብ መልካም አገልጋይ የመሆኑን ያህል ጨካኝ ጌታም ነው። ያለንን ህብት ለንጠቀምበትና ለሌሎችም ለናካፍለው እንጂ፣ ለናካብተው አይገባም። ጳውሎስ፡- «የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ምንጭ ነው» አለ (1ጢሞ. 6፡10)። ገንዘብ አስፈላጊ ነው፤ ጠቃሚም ነው፤ ይሁን እንጂ በልባችን ውስጥ ዙፋኑን መዘርጋትና በትረ ሥልጣንን መያዝ የለበትም። በግብግብነት ሰውን የገንዘብ ተገዢ ያደርገዋል። የሚያመልከውን ሰማጥፋት በፍቅሩ ያጠምደዋል። ልብን ያደነድናል፤ ጨዋነትን ያጎድፋል፤ ጠቃሚ ሥነ-ምግባሮችን ከሕይወታችን ያጠፋል።

በተስያዩ የሕይወት ገጽታችን በግብግቦች እንዳንሆን እንጠንቀቅ። በጸሎትና ራስን በመግዛት እንዲሁም በመንፈሳዊነት ራሳችንን ከዚህ ወጥመድ ማራቅ ይኖርብናል። ሕይወት የብርና የሳንቲም፣ የቤትና የርስት፣ የትርፍና የኪሣራ ጉዳይ አይደለም። በግብግብነት የገንዘብ ባርያ እንዳያደርገን መጠንቀቅ አለብን።

ንብረትን በተመለከተ በሁለት ወንድማማች መካከል ስተነሣው አስመግባባት መፍትሔ እንዲሰጣቸው ኢየሱስን በጠየቁት ጊዜ የሰጠውን ማስጠንቀቂያና የተናገረውንም ምሳሌ ሁላችንም ልብ ልናደርገው የሚገባ ነው። በምሳሌው ያቀረበው ባለጠጋ ምንም እንኳ ብዙ ቢኖረውም ብዙ ስመጨመር ይፈልጋል፤ ሰግል ደስታውና እርካታው የረጅም ጊዜ እቅድ ሊያወጣ እንመስክታለን። መረዳት እንደሚቻለው ይህ ሰው ትጉህ ሠራተኛ ነው፤ ይሁን እንጂ ዛሬ እንዳሉት ሁሉ የምቅቱና ሰራሱ ምርጫ ብቻ ሊያሰብ እንመስክታለን።

የኑሮ መከናወንን በሰፋፊ የእርሻ ቦታዎች፣ በእህል በተሞሉ ጎተራዎች ሊተምነው ሞከረ፤ በከንቀ ነገር ነፍሱን ሰማርካት ፈለገ። ሕይወቱ በእኔነቱ ዙሪያ የተማከለ ነበር። በእቅዶቹ እግዚአብሔርን አሳስበም፤ በሕይወት ይህን ያህል እርግጠኛ መሆን እንደማይቻል አሳስተዋለሁ።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የመጨረሻውን ቃል ተናገረ፤ የረጅም ዓመት እቅዱም በሞት ተቀጠ። በብዙ ጥረት ያገኘውና ብዙ የጓጓሰት ንብረቱ ከንቀ ተረ። በእግዚአብሔር ፊት ስፍርድ ቤቱም ህብትና ንብረቱ ዋስትና ሊሆነው አልቻለም። በዚህ ምድር ሕይወቱ «ይህን አደረግሁ» የሚለው ነገር የሰውም።

ወደዚህ ዓለም የመጣው ባዶ እጃችንን እንደሆነና ይህንን ዓለም ጥለን የምንሄደውም ባዶ እጃችንን እንደሆነ ክርስቲያን ከማንም በላይ ማወቅ አለበት። በመጨረታ ህብትም ሆነ ንብረት እንዲሁም ሰው የእኔ የምንለው ነገር የለንም። የሁሉም ነገር ባለቤት እግዚአብሔር ነው፤ እኛ ደግሞ በዚህች አጭር የሕይወት ዘመናችን ባለአደራዎች ብቻ ነን። በዙሪያችን ያሉትና የእኛ የሚመለሱን ነገሮች ሁሉ ከእግዚአብሔር የተቀበለናቸው ናቸው፤ ይህን መጨረታዊ ሐቅ በንዘነጋ ነው ለግብግብና ራስ ወዳድ የምንሆነው።

ገንዘብንም ሆነ ሰውን «የእኔ ነው» ስንል፣ ሌሎች በሚያገኙት ነገርም ዓይኖችን በምቀኝነት ሊቀሳ፣ በእግዚአብሔር ፊት ስፍርድ ስንቀርብ አለን የምንለው ነገር ሁሉ ዋስትና ሊሆን እንደማይችል ዘንግተናል ማለት ነው።

እንዲሁም ቢባል ምድራዊ ህብት በራሱ ኃጢአት ነው ማለት አይደለም፤ መጽሐፍ ቅዱስም እንደዚያ አይልም። መጽሐፍ ቅዱስ በችሎታችን፣ በሰጦታችንና በገንዘባችን በእግባቡ እንድንጠቀምበት እግዚአብሔር እንደሚፈልግ ያስተምራል። ይሁን እንጂ ትክክል የሆኑና ትክክል ያልሆኑ ገንዘብን የማግኛ መንገዶች አሉ፤ ትክክል በሆነና ትክክል ባልሆነ መንገድ ኃይል ወይም ሥልጣን ሊኖረን ይችላል። ይህንን ሐቅ በመዘንጋት ግን እንዳንድ ክርስቲያኖች በድህነታቸው መንፈሳዊ ትዕቢት እድርባቸዋል፤ ልጆቻቸው የሚመገቡትና የሚሰብሱት ሊያጡ «የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን» በማለት ራሳቸውን ስመሸንገል ይፈልጋሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን፡- «ላራሱ ዘመዶች፣ ይልቁንም ስቅርብ ቤተሰቦቹ የማያሰብ ሃይማኖቱን የካደ ነው፤ እንዲያውም ከማያምን በው እንኳ የባሰ ከፋ ነው» ይላል (1ጢሞ. 5፡8)።

ጌታ በእያንዳንዱ አገልጋይ እንዲሠራበትና እንዲያተርፍበት ገንዘብ ከሰጠ በኋላ ወደሩቅ አገር በሰሄደው ባለጸጋ ምሳሌ የተናገረው በሰዚሁ ጉዳይ

ለማስረዳት ነበር። ከሄደበት ቦታ ሲመለስ አንዳንዶች በተቀበሉት ገንዘብ በአግባቡ ተጠቅመውበት፣ የገንዘቡ መጠን ከፍ ብሎ አገኘ፤ ስለዚህም አመለካከቱ። አንዱ ግን ገንዘቡን ፍሬያማ በሆነ ሥራ ከማዋል ይልቅ እንዳይጠፋበት ወይም ሌባ እንዳይወስድበት ፈርቶ መሬት ውስጥ ቀበረው፤ ለዚህም ስሕተቱ ፍርድ ተቀብሎአል።

የአግዚአብሔርን ሕግ ሳንተላለፍ ገንዘብ በሚያስገኝ ሥራ አንሳተፍ፤ በታማኝነት ዐሥራትና መባን ስጌታ እንስጥ (ምላ. 3፡9)። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ማድረግ ትክክል እንደሆነ ይናገራል። ገንዘብንና ህብትን በተመስከተ ጥያቄ ሲኖርህ ኢየሱስ ስለገንዘብ የተናገረውን አንብብ፤ ያስንን ስሌቶች ስለማካፈል የሚናገረውን ተመልከት። «ኢየሱስ በዚህ ሁኔታ ቢሆን ኖሮ ምን ያደርግ ነበር?» በማለት ራሱን ጠይቅ፤ በዚያ ብቻ ተመራ።

በአንድ ወቅት በጣም የሚቀርበኝ የትልቅ ኢንዱስትሪ ባለቤት የሆነ ሰው ነበር። ከዚህ ወዳጄ ጋር አንድ ቀን አብረን ምሳ እየበላን እያለ በትናንትናው ዕለት አንድ ንብረት ሸጦ 13,000,000 ዶላር እንዳገኘ ነገረኝ፤ ወዲያውኑ ደግሞ «ዛሬ ጥዋት ጌታ ከመጽሐፍ ቅዱስ ምን እንዳስተማረኝ ልንገርህ» አለና ንግግሩን በፍጹም ወዳልጠበቅሁት አቅማጤ አዘረው። ልቡ ገንዘቡ ላይ ሳይሆን በአግዚአብሔር ቃል ላይ ነበር።

ክርስቲያን ችግርና መከራ ውስጥ ላሉ ሰዎች ያለው አመለካከት

በለምንተኛ ደረጃ፣ ክርስቲያን በዙሪያው ላሉ ችግሮች የሚያስብ ነው። በአካባቢህ ያለው ድህነት፣ ጉስቆልና፣ ሥራ አጥነትና ገዳና ተዳዳሪነት ሊያሳለብህ ይገባል። ችግሩን ለማስወገድ የግልህን ድጋፍ ለማድረግም ከተለያዩ የእርዳታና የልማት ድርጅቶች ጋር አብረህ መሥራት ትችላለህ። ብዙዎች ገንዘባቸውን ለማይረባ ነገር ያወጣሉ፤ ቅርባቸው ያሉ ጎረቤቶቻቸውን ግን መርዳት አይወዱም። ጎረቤቶቻችን እነማን ናቸው? ጎረቤቶቻችንን በጣም የሚቀርቡን ሰዎች ናቸው። ምናልባት ሚስት፣ ባል፣ ልጅ ወይም ከቤታችን ቀጥሎ ባለው ቤት የሚኖሩ ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ። በቅርቡ ካሉት ጀምረን ነው ወደ አገራችንና ወደ ዓለም የምንሄደው።

መጽሐፍ ቅዱስ ድሆችና ችግሮች ደስ ብሎአቸው ኢየሱስ የሚናገረውን ይሰሙ እንደነበር ይናገራል። በየሄደበት ሁሉ በሽተኞችን ፈወሰ። ሐዘንተኞችን አድናና። አንድ የአንግሊካን ቤተ ክርስቲያን ጳጳስ በእንግሊዝ አገር ያሉ የእርዳታ፣ የልማትና ማህበረሰባዊ ተቋማት የታላላቅ መንፈሳዊ መነቃቃት ውጤቶች እንደሆኑ ነግረውኛል። ክርስቲያን ሆስፒታሎች፣ የሕፃናት ማሳደጊያዎች፣ የአረጋውያን መጠሪያ ቤቶች እና ሌሎች ማህበራዊ ተቋማት አንዲገነቡና ድሆች እንዲረዱባቸው የሚቻለውን አስተዋጽኦ ያደርጋል። ይሁን እንጂ፣ ገንዘባችን በትክክል ስታቀደስት ሥራ መዋሉንም ማረጋገጥ አስብን።

መጽሐፍ ቅዱስ አንድም ቦታ እንኳ ከማህበረሰቡ እንድንወጣ አያስተምርም። ከዚህ ይልቅ ግን ቀና አመለካከት ካላቸው ከሌሎች ጋር ሆነን

ድሆችን እንድንረዳ ያሳስበናል። እግዚአብሔር ስለብአዊ ተግባራት የሚውሉ የማህበረሰብ ሠራተኞችን፣ ፖሊሶችን፣ ዶክተሮችን፣ የሆስፒታል ሠራተኞችን፣ ነርሶችን፣ ምግባረሠናይ ድርጅቶችንና ሌሎችን ሁሉ ይፈልጋል።

ዛሬ የተለያዩ የእርዳታ፣ የልማትና ሰብዓዊ ተቋማት ያንገቡአቸው መፈክሮችና ዓርማዎች የተጀመሩት በክርስትና እምነት ነው። ለምሳሌ ያህል «ሮታሪ ክስብ»፣ «ወርልድ ቪዥን»፣ «ሳማረታን ፐርሰ»፣ «ካቶሊክ ረሊፍ» እና በጣም ብዛት ያላቸው የእርዳታ ተቋማት ምንጫቸው ቤተ ክርስቲያን ወይም የክርስቶስ ትምህርት ነው። ከክርስትና ውጪ ያሉ ሃይማኖቶች የእርዳታ ወይም የልማት ወይም ደግሞ ማህበረሰባዊ ተቋማት የጌቸውም። የክርስቶስ መዓዛና ፍቅር የሚታየው በእነዚህ ማህበረሰባዊ ተቋማት ነው።

ወንድሞችን መውደድ

በዘጠነኛ ደረጃ፣ ክርስቲያን ስሌቶች ክርስቲያኖች የተለየ ግዴታ አለበት። ለክርስቲያን ወገኖቻችን ቅድሚያ መስጠት አለበት። ለክርስቲያኖች ልዩ ፍቅር ሊኖረን ይገባል። «እኛ ወንድሞችን የምንወድ ለለሆንን ከሞት ወደ ሕይወት እንደተሻገርን እናውቃለን፤ ወንድሙን የማይወድ በሞት ይኖራል» (1ዮሐ. 3፡14)።

ጠላቶቻችንን መውደድ አስብን። ሌላው ቀርቶ የሚያሳድዱንና ከፋውን የሚያለወፋብንን እንኳ መውደድ አስብን (ማቴ. 5፡11)።

ይሁን እንጂ፣ ይበልጥ ፍቅራችን ለሌሎች አማኝ ወገኖቻችን መሆን አለበት። ኢየሱስ፦ «እኔ እንደወደድኋችሁ እርስ በርስላችሁ ትዋደዱ ዘንድ ትእዛዜ ይህች ናት» ይላል (ዮሐ. 15፡12)። አንዳችን ሌላውን በፍቅር ማገልገል አለብን።

አንዳችን ለሌላችን ምሳሌ የመሆን ጎሳፊነት እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ጳውሎስ፦ «በቃልና በኑሮ በፍቅርም በእምነትም በንጽሕናም ለሚያምኑቱ ምሳሌ ሁን» ይላል (1ጢዋ. 4፡12)። ይህ አስተያየት ሳይሆን ትእዛዝ ነው። ስለሌላው ምሳሌ የምንሆን ክርስቲያኖች አንድንሆን ይገባል።

መጽሐፍ ቅዱስ ይቅር መባባል እንዳለብንም ይናገራል። «እርስ በርስላችሁም ሾሮችና ሩጎሩሆች ሁኑ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ ይቅር ተባብሩ» (ኤፌ. 4፡32)። ኢየሱስ እንደሚነግረን የሌሎችን በደል ይቅር ካላልን የሰማዩ አባታችን የእኛን በደል ይቅር አይልልንም። ከዚህም በተጨማሪ፦ «ስጹሎት በቆማችሁ ጊዜ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ በማንም ላይ አንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሎት» ይላል (ማር. 11፡25)።

ስወንድማችን ፊት ማስናከያ እንዳናኖርበት መጠንቀቅ እንጂ ክርስቲያኖች በሌሎች ክርስቲያኖች ላይ መፍረድ የለብንም።

አንዳችን ለሌላው መገዛት እንዳስብንና ትሕትናን እንደልብስ መልበስ እንደሚገባን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ሌላው ከእኔ ይሻላል የሚል ዝንባሌ ሊኖረን ይገባል።

የባለቤቱ እናት የዕድሜያቸውን መጨረሻ ለድለት ዓመት ሽባ ሆነው ነበር ያሳለፉት። የባለቤቱ አባት ዶክተር ኔልሰን ቤል ምንም እንኳን ከፍተኛ የሥራ ሜና የነበረባቸው ሰው ቢሆኑም ባለቤታቸውን በጣም ይወዱአቸውና እስከ መጨረሻውም ድረስ ማንኛውንም እንክብካቤ ያደርጉላቸው ነበር። አንድ ቀን ለባለቤቱ፡ «ይህ ጊዜ እኔና እናትሽ በጣም ደስተኞች የሆንንበት ጊዜ ነው፤ ምክንያቱም ለእናትሽ እንክብካቤ ማድረግ በሕይወቴ በጣም ደስ የሚያለኝኝ ነገር ነው» ቢሏት ለምቻለሁ። ምን ያህል ለባለቤታቸው ያሰቡ እንደነበር ሰለምናውቅ በአባባላቸው እውነተኛነት በጣም እርግጠኞች ነበርን።

አንድ ክርስቲያኖች አንዳችን የሌላችንን ሽክም መሸከም አለብን። እያንዳንዱ ሰው ሊሸከመው የሚገባ የራሱ ሽክም አለው፤ እርሱ ካልተሸከመው በቀር ሌላ ሰው ሊሸከምለት አይችልም። በሌላ በኩል ደግሞ ሌሎች ወዳጆቻችን አብረው የሚሸከሙልንም ሽክምች አሉ። ለምሳሌ ያህል ጎዘን፣ ችግር፣ ብቸኝነት፣ የቤተሰብና መንፈሳዊ ችግሮች፣ የሚወዱን ወይም የምንወዳቸው በሞት ቢለዩን ሌሎች ከጎናችን ሆነው ሽክማችንን ሊጋሩን ይችላሉ። ይሁን እንጂ ሰለ ሽክምቻችን መጨነቅ የለብንም። የምንሸከምበትን ኃይልና ጸጋ እግዚአብሔር እንዲሰጠን በጸሎት ልንለምነው ይገባል። የሌሎችን ሽክም መጋራት ክርስቲያናዊ ተግባራችን መሆኑን መዘንጋት የለብንም።

እርሱ በርሳችን ለጋራ መሆን እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ያለተምራል። ክርስቲያን የሆኑ ባለ የሌላቸውን ሴቶች፣ ወላጅ አልባ ልጆችንና ድሆችን መርዳታ ከክርስቲያኖች የሚጠበቅ ሥራ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፡ «ትዱሳንን መርዳት . . . እንግዶችን መቀበል . . . የትዱሳንን እግር ማጠባ . . . ችግራቸውን ማሰብ እንዳለብን ይመከራል» ሊየሱስ፡ «ለእነዚህ ለታናናሽ ወንድሞች የምታደርጉት ሰእኔ እንዳደረጋችሁት ነው . . . ከሚቀበል ይልቅ የሚለጥ የተባረከ ነው» ይላል። «እግዚአብሔር በልግስና የሚለጠውን ይወዳልና» እነዚህ ሁሉ አንዳችን ለሌላችን ልናደርግ የሚገቡን ማግበራዊ ግዴታዎቻችን ናቸው።

ጸጋ በተግባር

በመጨረሻም ክርስቲያኖች ጸጋ ያላቸው ሊሆኑ ይገባል፤ ይህም ከሁሉም የሚበልጥ ክርስቲያናዊ ሥነ-ምግባር ነው። አንዳንድ ጊዜ በውስጣችን ካለው እርግጠኝነት የተነሣ ሰዎች ሁሉ እንደተላላቁና እኛ ግን ትክክል እንደሆንን የማለብ ዝንባሌ ሊያድርብን ይችላል። ራሳችንን የምንመዝነው በእግዚአብሔር ቃል እንጂ በራሳችን መለኪያ እስካልሆነ ድረስ ይህ ትክክል ተገቢም ነው። ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ መለያየትና መከፋፈል ሊበዛ የቻለው በጥቃቅኑ ጉዳይ እንኳ ሳይቀር አንደኛው ወገን ራሱን ትክክል ሌላው ደግሞ የተላላተ እንደሆነ ስለሚያስብና የእርሱ ዓይነት አመለካከት ካላቸው ሰዎች ጋር ከመወገን የተነሣ ነው። አንደኛው ወገን ከሌላው ይልቅ በአንድ የተለየ ጉዳይ ጥልቅ መረዳት ሊኖረው ይችላል፤ ስለሆነም መልሱ ያለው እርሱ ዘንድ ብቻ እንደሆነ ያስባል።

ዶክተር ሐሪ አይረንግላይድ የተባሉ ሰው «እምነታችን እኔ ብቻ ዐዋቂ ነኝ ከማለትና ከትችት ጋር እንዳይደባለቅብን ጥንቃቄ እናድርግ» ማለታቸው የሚጠቀስ ነው።

ዓመፅንና ክፉ ነገርን መቃወም አለብን፤ ይሁን እንጂ ይህ እምነታችን ኃጢአተኞች ላይ ዉካኝ ሊያደርገን አይገባም። ሊየሱስ ኃጢአትን ይጠላ ነበር፤ ኃጢአተኞችን ግን ይወድ ነበር።

አንድ ታላቅ የሃይማኖት ሰው «ሊየሱስ አጠራጣሪ ሕይወት ካላቸው ወይም ደግሞ ስለበጎና መጥፎ ነገር ከእርሱ የተለየ አመለካከት ከነበራቸው ሰዎች ጋር ምንም ዓይነት መቀራረብ አልነበረውም» በማለት በቴሌቪዥን ሲናገር ለበግ በጣም ገረመኝ፤ በጣምም ደነገጥሁ።

ይህ ለው ሊየሱስን በሚገባ ቢያውቀው ኖሮ ከማንም ጋር ለመገናኘት የሚፈራ እንዳልነበረ በተረዳ ነበር፤ ጻፎችና ፈረሳውያን በሊየሱስ ላይ ከሰነዘሩት ነቀፋ አንዱ፡ «የሁሉም ወዳጅ ነው!» የሚል ነበር። ሊየሱስ የቀራጮች፣ የወንበዴዎች፣ የምሁራን፣ የአመንዝራዎች፣ የሀብታሞችና የድሆች ወዳጅ ነበር።

ሊየሱስ ለበበሬና ሌሎችን ለመቀበልም ዝግጁ ነበር። በራሱ እምነትና ጽናት ለሰነበረውም ከማንኛውም ለው ወይም ወገን ጋር በነጻነት ይገናኝ ነበር። የሌላውን ሰው ሐሳብ እንዳናደምጥ የሚያደርገን ፍርሃት ነው፤ የምናቀርበውን አሳብ እንዳይቃወሙብን ለለምንፈራ የሌላውን አሳብ ሳለመቀበል አእምሮአችንን እንዘጋለን። ሊየሱስ የዚህ ዓይነት ፍርሃት አልነበረውም፤ ከሌሎች ለመለየት በዙፈያው አጥር አላኖረም። የጸጋ ሰው በመሆንና ተመሳሳሉ በመኖር መካከል ያለውን ልዩነት ያውቃል፤ እኛም ከእርሱ መግር አለብን። ለምንጊዜም የእውነትና የምሕረት ምሳሌያችን ነው። «እንግዲያውስ ሂድ፤ አንተም እንዲሁ አድርግ» (ሉቃ. 10:13)።

እነዚህ ከብዙ ማግበራዊና ክርስቲያናዊ ግዴታዎቻችን ጥቂቶቹ ናቸው። ክርስቲያን ዓለምን ጥሎ እንዲመንን ወይም ሰብኛው ተገልሎ እንዲኖር አልተጠራም። እንደማንም ሰው የግብረተሰቡ አካል ነው። ለዚህም ነው ሊየሱስ ለሌላው ለው ሊኖረን ስለሚገባ አመለካከት ያስተማረን።

መጽሐፍ ቅዱስን አንብብ፤ አጥና፤ በሕይወትህም ኑረው። ለዚህ ግራ ሰተጋባ ዓለም በውለጥህ ሰላለው ኃይል የመለወጥ ችሎታ ማሳየት የምትችለውም ያኔ ነው።

«የትእዛዝ ድምፅ የመላእክት አለቃ ድምፅ፤ የእግዚአብሔር መስከትም ይባላል፤ ጌታ ራሱም ከሰማይ ይወርዳል፤ በክርስቶስ አምነው የሞቱትም አለቀድመው ይነሣሉ» ከዚህ በኋላ እኛ በሕይወት የምንገኘው ጌታን በአየር ላይ ለመቀበል ከእርሱ ጋር በደመና እንገነባለን፤ ለዘላለምም ከጌታ ጋር እንሆናለን። ለሰዚህ በቃል እርስበርሳችሁ ተጽናኑ» 1ተሰ. 4:16-18»

ከጥቂት ዓመታት በፊት አንድ ታዋቂ መጽሔት «የጥፋት ሥነ-ጽሑፎች» በሚል ርእሱ አንድ መጣጥፍ አዘጋጅቶ ነበር። በዚያ መጣጥፍም ለሰዓላም መጨረሻ የተጻፉትን በሙሉ አርእስት ዘርዘር አቅጥሯል። ዛሬ ደግሞ ለሰመጫው ጥፋት የሚያሳዩ ሲኒማዎችና ቪዲዮዎች አየመጡ ነው። የዓለም መጨረሻ ጉዳይ የብዙዎችን ትኩረት እየሳበ ነው፤ እንዲያውም አንዳንዶቹ ይህን ዓለም በቅርቡ እንደምትጠፋ ያስባሉ። ከ2000 ዓ.ም. በኋላ በዓለም ላይ ምን ይደርስ ይሆን? የሚሰው ጥያቄ ለብዙዎች ለጋትና ፍርሃት ምክንያት ሆኗል። ካሰው የመሣሪያ ክምችት፤ በዓለማችን ከበዛው ሁከትና ብጥብጥ አንጻር አንዳንድ መሪዎችን ከ2000 ዓ.ም. በኋላ ይህ ዓለም ይቀጥል ይሆን? በግሉት እንዲጠይቁ አድርጎአቸዋል። ከዕለት ወደ ዕለት ሁሉም ነገር እየተባባሰ የሄደ ይመስላል።

አንዳንዶች «ኢየሱስ ክርስቶስ ተመልሶ የሚመጣው መቼ ነው?» በግሉት ይጠይቃሉ። ኢየሱስ «በዚህ ቀን ወይም በዚያኛው ቀን ይመጣል» የሚል ግምት ውለጥ እንዳንገባ አስጠንቅቆናል፤ ይሁን እንጂ አንዳንድ ምልክቶችን ግን ሰጥቶናል፤ እነዚህንም ምልክቶች ወደፊት በዚህ መጽሐፍ ለግየት እንምክራለን። የኢየሱስ ክርስቶስ እንደገና መምጣት በአዲስ ኪዳን ብቻ ከ3000 ጊዜ በላይ ተጠቅሶአል። ይህም ስሰ ኢየሱስ ወደዚህ ዓለም መመለስ መንፈስ ቅዱስ ምን ያህል ትኩረት እንደሰጠው ያመለክታል።

ሲ. ኤስ. ልዊስ የተባለው ታላቅ የካምብሪጅና የኦክስፎርድ ዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር በአንድ ወቅት ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም መመለስ እንዳያምኑ የሚያደርጓቸው ሦስት ነገሮች አሉ ብሎ ነበር። በመጀመሪያው ከፍለ ዘመን ኢየሱስ ይመጣል ተብሎ ቢጠበቅ አልመጣም። ስለዚህም፡- «ነገሮች ሁሉ ያው እንደቀድሞው ናቸው፤» እንዲሉ አድርጎአቸዋል። ሁለተኛው ምክንያት፡- «እኛ እየተሻሻልንና እየተለወጥን ነው፤ ሁሉንም ነገር እኛው ማድረግ ስለምንችል የክርስቶስ እርዳታ አያስፈልገንም» ከሚሰው አዘጋጫ ሰው ሂደት የሚሰነዘረው አስተሳሰብ ነው። በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ፡ የክርስቶስ መምጣት ከጥቅማችንና በጣም ከተቆራኘው ቁላዊ ፍቅር ይስያዩናል ብለን ስለምናስብ የክርስቶስን መምጣት አንፈልገውም ይላል። ምንም እንኳ ሲ. ኤ. ልዊስ ከጥቂት ዓመታት በፊት በሞት ከዚህ ዓለም ቢለይም ይህን ያለንበትን ዘመን በትክክል ዐውቆታል ማለት እንችላለን።

ፕራዚዳንት ጆን ኤፍ ኪኒዲ የአሜሪካ ፕራዚዳንት ሆነው ከተመረጡ ከጥቂት ቀን በኋላ ከእርሳቸውና ከሌላ ታላቅ መንግሥታዊ ባለሥልጣን ጋር ወደ አንድ ቦታ አብራሰው እንድሄድ ተጋብገዬ ነበር። የምንሄድበት ቦታ

ደርሰን በመመለስ ላይ እያለን ፕራዚዳንቱ መኪናቸውን አቆሙና ወደአኔ ዞር ብለው፡- «ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ምድር ተመልሶ ይመጣል ብለህ ታምናለህ?» በማለት ጠየቁኝ። ጥያቄያቸው በሁለት መንገድ አስደነገጠኝ። በመጀመሪያ እንዲህ ያለ ጥያቄ ይጠይቁኛል ብዬ በፍጹም አልጠበቅሁም። ሁለተኛ ደግሞ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ምድር ተመልሶ እንደሚመጣ ያውቃሉ ብዬ አላስብኩም፤ ከእርሳቸው ጋር ያላስፍኩት ጊዜ በጣም አጭር ስለነበር ለላላይማኖታዊ ግንዛቤያቸው አላውቅም። «አዎን ከቡር ፕራዚዳንት አምናለሁ» በማለት መሰበኩ።

«እንግዲያውስ፤ እስኪ ገንረኝ» አሉኝ። አኔም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመልሶ መምጣት ከመጽሐፍ ቅዱስ አየጠቀስኩ ነገርኳቸው። በወቅቱ ለምን ያንን እንደጠየቁኝ ሲገርመኝ ነበር። መልሱን ያገኘሁት ግን ኪኒዲ በሰው እጅ ከተገደሉ ስኋላ ነበር። በቀብራቸው ሥነ-ሥርዓት ላይ ካህኑ ያነበቡት በዚህ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ ያነበባችሁትን ጥቅል ነበር፤ ያንን ሥነ ሥርዓት በዓለም ዙሪያ ያሉ በብዙ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች በቴሌቪዥን ለምተውታል፤ አይተውታል። በተለይ ቊጥር 17 «በዚያ ቀን እኛ በሕይወት የምንገኘው ጌታን በአየር ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደመና እንገነባለን» ይላል። ኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮቹን ወደ እርሱ የሚወሰድበት ቀን እየተቃረበ ነው። የሞቱት ሁሉ ይነሣሉ፤ እኛም ከእነርሱ ጋር ጌታን በአየር ለመቀበል እንገነባለን፤ ይህ ነው እንግዲህ የክርስቲያኖች የወደፊት ተስፋ።

የብሉይ ኪዳን ተስፋ ቃላት ይፈጸሙ ዘንድ ኢየሱስ ይመጣል

ለምንድን ነው ክርስቶስ የሚመጣው? ኢየሱስ ክርስቶስ ለምን ወደዚህ ምድር እንደሚመጣ የሚገልጹ አምስት ምክንያቶች አሉ። በመጀመሪያ ደረጃ፡ ገና ወደፊት ከሚፈጸሙት ከብሉይ ኪዳን ተስፋ ቃላት የተነሣ ነው። ለሰመጀመሪያ መምጣቱ የተነገሩ አያሌ ትንቢቶች ተፈጽመዋል። አንዳንድ ትንቢቶች ግን ገና አልተፈጸሙም። ስምሳሌ ያህል መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እነሆ፤ ሕፃን ተወልዶልናል፤ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናል፤ እርሱም መሪ ይሆናል፤ ስሙም ድንቅ መካር፤ ኃያል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም አለቃ ይባላል። ለንጉሣዊ ሥልጣኑ ወሰን የለውም፤ መንግሥቱም ዘላለማዊ ሰላም የሰፈነበት ይሆናል፤ ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም እውነትና ፍትሕ የሰፈነበት መንግሥት በዳዊት ዙፋን ላይ ተመሥርቶ እንዲጸና ያደርገዋል፤ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ይህን ለማድረግ ወስኖአል» ይላል (ኢላ. 9:6-7)። ይህ ትንቢት ሙሉ በሙሉ አልተፈጸመም። ሕፃን ተወልዶአል፤ ወንድ ልጅ ተሰጥቶናል። ይሁን እንጂ መሪ አልሆነም። መጀመሪያ በመጣበት ጊዜ በዚህ ዓለም ሰላምም ሆነ ፍትሕ አልሰፈነም። ይህ ሁሉ ግን ወደፊት ይፈጸማል፤ እንደሚፈጸም ቅዱሳት መጻሕፍት አበክረው ይናገራሉ። ነቢዩ ሚካያስ ደግሞ፡- «እርሱ በሕዝቦች መካከል ይፈርዳል፤ በፍቅና በቅርብ ባሉ በታላላቅ መንግሥታት መካከል ያለውን አለመግባባት ያለወግዳል። ስለሆነም ለይፋቸውን ወደ ማረሻ ጦራቸውንም ወደ ማጭድ ይለውጣሉ፤ መንግሥት

በመንግሥት ላይ ጦርነት እያነሣም ከዚያ በኋላም የጦር ትምህርት የሚግር አይኖርም» ይላል (4:3)። እስከ በዚህ ቅጽበት እንኳ ስለሚደረጉት ጦርነቶች አለቡ። እስከ በመሣሪያ ብዛት በልጦ ስመገኘት ስለሚደረገው እሽቅድድም አስቡ። አንድ ቀን ግን ስዎች ስይፋቸውን ወደ ማረሻ ይለውጣሉ፤ አንዱ በሌላው ላይ ስይፍ እያነሣም ስምን? ምክንያቱም፦ «የሰላም አለቃ» ይመጣል፤ የዓለም መሪ እርሱ ብቻ ይሆናል።

እርሱ ራሱ የተናገረውን ቃል ስመፈጸም ኢየሱስ ይመጣል

በሁለተኛ ደረጃ፡ እንደሚመለስ እርሱ ራሱ ተናግሮአልና ከርስቶስ ይመጣል። እርሱ ፍጹም እውነት ነው። ማቴ. 24 እና 25 ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ዳግም መመለስ የሚናገሩ ምዕራፎች ናቸው። ስምሳሌ ያህል ማቴ. 24:27 «መብረቅ ከሰማይ ብልጭ ብሎ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ እንደሚታይ የሰው ልጅ መምጣትም እንዲሁ ይሆናል» ይላል። ማቴ. 25:31-32 ደግሞ፦ «የሰው ልጅ በመላእክቱ ሁሉ ታጅቦ በክብር ሲመጣ በክብር ዙፋኑ ላይ ይቀመጣል» ይላል። ይህ ትንቢት ገና ወደፊት የሚፈጸም ነው፤ እንደሚፈጸምም አምናለሁ።

ኢየሱስ ዋሽቶ እያውቅም «ከአባቴ ዘንድ ብዙ መኖሪያ አለ፤ አለበለዚያ ግን የምትኖሩበትን ስፍራ ላዘጋጅላችሁ እሄዳለሁ ባለፈችሁም ነበር። ሄጄ ስፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ እኔ ባለሁበት እንድትኖሩ እንደገና መጥቼ እወስዳችኋለሁ» እስ (ዮሐ. 14:2-3)። አንድ ቀን ይመጣል። በዚህም ምን ያህል እንደሚወድደን ይታያል። የደኅንነት እቅድ በዚህ ምድር ደስ ሊያስኘን ብቻ ሳይሆን ታላቅ ዓላማ የያዘ የወደፊት ተስፋም ጭምር ነው። ይህ ተስፋ ዘላለማዊ ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ከእርሱ ጋር እንደምንገሥ ይናገራል። ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን፤ ከእርሱም ጋር ለዘላለም እንኖራለን! አሁን ለ ምን እያደረገ ነው? በአሁኑ ጊዜ ስፍራ እያዘጋጀልን ነው። ይህን ካስ ሁስት ሺህ ዓመት ሆነው። ለመሆኑ ምን ዓይነት ስፍራ ይሆን ይሆን? ዓይን ያላየው፤ ጆሮም ያልሰማው፤ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው!

ሰይጣን በዘመናችን የያዘውን ሥልጣን ስመንጠቅ ኢየሱስ ይመጣል

ኢየሱስ ከርስቶስ ለምን መምጣት እንዳስበት ሦስተኛ ምክንያትም አለ። ይኸውም፦ ሰይጣን አሁን ያስበት ሁኔታ ነው። ዛሬ ከእግዚአብሔር ሌላ ብርቱና ኃይል ፍጡር ዲያብሎስ ነው። በጣም የሚያስገርመው ደግሞ ሰይጣን ወደ ሰማያዊ ዙፋን ፊት መቅረብ እንኳ እንደሚችል መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ቀንና ሌሊት ወንድሞቻችንን የሚከሰስ ነው። የተቀባ ዚሩብ ተብሎ ተጠርቶአል፤ የሚያገላ እንበላ፤ የእራዊት ንጉሥ ተብሎአል። የሚውጣውን ይፈልጋል። ኢየሱስ በተፈተነበት ጊዜ የዓለምን መንግሥታት ከብራቸውን ሁሉ አሳየውና፦ «ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥሃለሁ

አስው» (ማቴ. 4:9)። ኢየሱስ ከቅዱሳት መጻሕፍት ጠቅሶ መሰበሰት እንጂ ከሰይጣን ጋር ከርከር አልገጠመም። ሰይጣን በእግዚአብሔር ቃል ይሸነፋል።

2ቆሮ. 4:4 ሰይጣን «የዚህ ዓለም አምላክ» እንደሆነ ይናገራል። እንዲሁም ሲባል በአሁኑ ጊዜ በዓለማችን ያሉትን የሐሰት ሃይማኖቶችና ፍልስፍናዎችን የሚመራው እርሱ ነው። ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን የዚህን ዓለም ሥርዓት የሚቆጣጠረው እርሱ ነው። ሰይጣን በዓመፃና በጥፋቱ እስከ መጨረሻው ከቀጠለ የሰው ልጅ የወደፊት ዕጣ ምን ሊሆን ነው? በእርሱ ፊት ስዎች አቅመቢሶችና ደካሞች ናቸው። ሰይጣንን በሰንበለት ሊያለሩት አይችሉም። ቤተክርስቲያንም ጨርሶ ሊታሰወግደው አትችሉም። የተባበሩት የዓለም መንግሥታት ምን እንደሚያደርገው እያውቅም። ሌላው ቀርቶ ችግሩ ያለው ብርቱ መንፈሳዊ ኃይል ካለው ፍጡር ጋር እንደሆነ እንኳ አይረዳም።

ይሁን እንጂ፡ አንድ ሐቅ ልንዘነጋ አይገባም። ከሰይጣን የበለጠ ኃይል ያለው አስ! እርሱም ከሁሉት ሺህ ዓመት በፊት ሰይጣንን መስቀል ላይ አሸንፎታል። መስቀል ላይ ምን እንደሚሆን ስለሚያውቅ ሰይጣን የክርስቶስን መስቀል ላይ መሞት አልፈለገም። ኢየሱስ መስቀል ላይ የሚሞተው የዓለምን ኃይልነት ሁሉ ተሸክሞ እንደሆነ ያውቃል። እግዚአብሔር የሰው ልጆችን፦ «እወዳችኋለሁ» ኃይልነታችሁን ሁሉ ይቅር እሳበሁ። ልጆቼ እንድትሆኑ አንድ ቀንም በመንግሥተ ሰማይ ከእኔ ጋር እንድትሆኑ እፈልጋለሁ» ያለው መስቀሉ ላይ ነበር። ኢየሱስ መስቀል ላይ ባይሞት ኖሮ አንድንም ነበር። ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባትም አንችልም ነበር። ለዚህም ነበር ሰይጣን የኢየሱስን መስቀል ላይ መሞት ያልፈለገው። ስለዚህም በስዎች ውስጥ አድሮ «የእግዚአብሔር ልጅስ ከሆንህ ከመስቀል ላይ ውረድ» ሲል አፈዘበት። ሰይጣን በከፍተኛ ሁኔታ የተሸነፈው በመስቀል ላይና በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ነበር።

ይሁን እንጂ፡ ዛሬም ቢሆን ሰይጣን ዓለምንና በዓለም ያለውን ከፋት እየተቆጣጠረ ነው። በዚህ ዓለም ካለው ግፍ፡ ጦርነት፡ ወንጀል፡ ዓመፅ፡ ማንኛውም አስቃፊ ነገር ሁሉ ጀርባ የሰይጣን ተንኮል አለ። ሰይጣን በሰው ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ኃይል ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔርን ከዙፋኑ ለማውረድ እንኳ ይሞክራል።

በሰማያዊ በምድር ሰይጣንን ማሸነፍ የሚችል አንድ ብርቱ ብቻ አለ፤ እርሱም ለመጨረሻ ጊዜ ሰይጣንን ሰማስወገድ ተመልሶ ይመጣል። ለአንዴና ለዘላለም ሰይጣንን በእላት ባሕር ውስጥ ይጥሰዋል። ከዚያ በኋላ ሰይጣን የሚባል ነገር አይኖርም። ከከፋት፡ ለዘመናት የሰው ልጆችን ልብ ከተቆጣጠረው ሰይጣናዊ ኃይል ሁሉ ለአንዴና ለዘላለም እንፈታለን። ከክርስቶስ የሚመጣው ለዚህ ነው። ይህን ማድረግ የሚችል እርሱ ብቻ ነው። በአሁኑ ጊዜ ዓለም አዳኝ ይፈልጋል።

በዓለም ያለውን ምስቅልቅል ለማስተካከል ኢየሱስ ይመጣል

በአራተኛ ደረጃ፡ ኢየሱስ ተመልሶ መምጣት ያስበት በዚህ ዓለም ያለውን ምስቅልቅል ለማስተካከል ነው። በዚህ ዓለም በሽታ፡ መከራ፡ ረሃብ፡

ጦርነት፣ ግድያ፣ ስግብግብነት፣ አጉል ምኞት፣ ማጭበርበርና ሙሉና ተሰፋፍቶአል። መንግሥታት ችግሩን ማስወገድ አልቻሉም። የሰው ልጅ ተጋብቶአል፤ ተጨንቆአል። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ተስፋ የቆረጠውን ሁሉ በርታ አይዘህ አትፍራ፤ እግዚአብሔር ሊታደግህ ይመጣል፤ ጠላቶችህንም ይበቀላል በሉት» ይላል (እ.ሳ. 35:4)። ኢየሱስ ክርስቶስ ከራሳችን ያድነናል። ብዙ የማኅበራዊ ሳይንስ ምሁራንና ሳይንቲስቶች ራሳችንን ለማጥፋት ብቃት እንዳለን ይናገራሉ። ደግሞም እውነት ነው። በአሁኑ ጊዜ የሰው ልጅ ራሱን የሚያጠፋበት ኃይል አለው። ይሁን እንጂ ክርስቶስ ይመጣል። የጽድቅ፣ የሰላምና የፍትሕ መንግሥቱን ለመመሥረት ይመጣል። ያኔ ምን ዓይነት ዓሰም ይመስል ይሆን? አንተስ ተዘጋጅተሃልን?

በክርስቶስ አምነው ሰሞቱት ትንሣኤ ስመስጠት ኢየሱስ ይመጣል

ክርስቶስ የሚመጣበት አምስተኛ ምክንያት ደግሞ፣ በእርሱ አምነው ሰሞቱ ሰዎች ትንሣኤ ስመስጠት ነው። «ሆሎካስት» የተሰኘውን ፈልጦ ባየሁበት ጊዜ በሔትሰር ስበተገደሉ ሰዎች ማሰብ ጀመርኩ፤ ብዙዎቹ ደግሞ እውነተኛ አማኞች ነበሩ። ብዙዎች ግፍ ተፈጽሞበቸዋል፤ ብዙዎች መገደላቸውም በታሪክ መዛግብት ተጽፎአል፤ እነዚያ ክርስቲያኖች ስለ እምነታቸው የተገደሉት ለምንድነው? በማለት እንጠይቅ ይሆናል። ኢየሱስ ይመጣል፤ ትንሣኤም ይሆናል። የሞቱ አማኞች ይነሣሉ፤ በሕይወት ያሉት ደግሞ ጌታን በእየር ስመቀበል ይነጠቃሉ። ይህ የሚሆነው መቼ ይሆን? በእርግጠኝነት መናገር ባይቻልም እንኳ ጊዜው እየቀረበ እንደሆነ አምናለሁ። ይህ ትንቢት ከተነገረ ሁለት ሺህ ዓመት ሆኖታል። ይሁን እንጂ፣ ይህ ከመሆኑ በፊት አንዳንድ ምልክቶች እንዳሉ ኢየሱስ ተናግሮአል። ከሁሉ ነገር በፊት በመላው ዓለም ያሉ ሰዎች «ይጨነቃሉ . . . በፍርሃት ይሸበራሉ» (ሉቃ. 21:25)። በሌላ እነጋገር መውጫ መንገዱ ይጠፋቸዋል ማለት ነው።

መውጫው መንገድ

ጀን ፓል ሳርተር የሚባል ፈላስፋ በአንድ መጽሐፍ ሰዎች ካሉበት ጭንቀትና ችግር መውጫ መንገድ እንደሌላቸው ጽፎአል። እኔ ግን መውጫ መንገድ እንዳለ እነግራችኋለሁ። እርሱም ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ከመመስሉ አስቀድሞ ግብረ ገባዊ ውድቀት እንደሚሆን ኢየሱስ ተናግሮአል። «በሉጥ ዘመን እንደሆነው ዓይነት ይሆናል፤ በዚያን ጊዜ ሰዎች ሲበሉና ሲጠጡ፣ ሲሸጡና ሲገዙ፣ አትክልት ሲተክሉና ሲትም ሲሠሩ ነበር» ነገር ግን ሉጥ ከሰዶም በወጣበት ቀን እሳትና ዲን ከሰማይ ዘንቦ ሁሉንም አጠፋ» (ሉቃ. 17:28+29)። ከዚያ በኋላ ደግሞ «የሰው ልጅ በሚገባበት ቀንና እንዲሁ ይሆናል» ይላል (ቁ. 30)። «በኖኅ ዘመን እንደሆነው ዓይነት የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜም እንዲሁ ይሆናል» (ሉቃ. 17:26)። በሁለቱም ዘመን ማለትም በሉጥና በኖኅ ዘመን የግብረ ገባዊ ውድቀት ነበር፤ ዛሬም በሰፋት

አለ። በታሪክ ውስጥ ቃይቶ የማይታወቅ ግብረ ገባዊ ውድቀት ነበር፤ በታሪክ ውስጥ ቃይቶ የማይታወቅ ግብረ ገባዊ ውድቀት በዚህ ዘመንም እየታየ ነው። እርሱ ከመመስሉ በፊት የዓለማችን ሁኔታ ይህን እንደሚመስል ነበር ኢየሱስ የተናገረው።

ኢየሱስ ከህደት እንደሚሆን ተናግሮአል። እንዲሁም ሲል አማኞች ከእምነታቸው ይበቃሉ ማለቱ ነው። «ብዙዎች ሐሰተኛ ነቢያት ይነሣሉ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ» እስቲ ዛሬ በዓለማችን ሰለሞሉ ሐሰተኛ ነቢያት አሰቡ። «መንፈስ ቅዱስ ግን በግልጽ እንዲህ ይላል በኃሰኛው ዘመን አንዳንድ ሰዎች አሳሳች መናፍስትንና የአጋንንትን ትምህርት በመከተል ሃይማኖትን ይከዳሉ» ይላል (ጢ.ጦ. 4:1)። ብዙዎች እውነተኛውን ትምህርት ይከዳሉ። ብዙዎች ሰለ እግዚአብሔር ያላቸው አመለካከት የተሳሳተ ነው። ሰለ ክርስትና ያላቸው አመለካከትም ትክክለኛ አይደለም። እውነተኛ የክርስቶስ ተከታዮች አይደሉም። በአእምሮአቸው እውነትን ያውቃሉ፤ በአደኗቸው ግን ሰተዋል። የእምነታችን እውነተኛነት የሚታየው በኑሮአችን ነው። ኢየሱስ «በፍሬአቸው ታውቁአቸዋላችሁ» አለ። ሰይጣን «እግዚአብሔር እንዲህ ብሏል እንዴን?» የሚል ጥያቄ ወደ አእምሮአችን በማምጣት ቅዱሱን የእግዚአብሔር ቃል እንድንጠራጠር ያደርገናል። ዛሬ ነቢይ ነን የሚሉ ሰዎች «ይህ በፍጹም የማይታመን ነው» ይሉናል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን እርግጠኛ ሆኜ ልነግራችሁ እወዳለሁ። አንዳንድ ሰዎች ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው እንጂ አምላክ እንዳልሆነ ይናገራሉ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውም አምላክም ነው። እኛን በጣም ከመውደዱ የተነሣ ሞተልን።

ኢየሱስ ዓመፅ እንደሚበዛ ተናግሮአል። ዓመፅ ከመብዛቱ የተነሣ የሰዎች ፍቅር እንደሚቀዘቅዝ ነግሮናል (ማቴ. 24:12)። የጋዜጦችና የመጽሔቶች ገጾች የዓመፅ ዘግቦዎችን ነው ብብዛት የያዙት። እንደዚህ ዓይነት የሽብር ጊዜ ሰምታችሁ ታውቃላችሁ? ሽብርና አሸባሪዎች በተሰያየ አገር ተሰፋፍተዋል። ከዘመናችን ቴክኖሎጂ የተነሣ ሰዎች እንዴት እንደሚቋቋሙት እንኳ ግራ ተጋብተዋል። ኢየሱስ «ጦርነትንና ጦርን ትስማላችሁ» አለ። ዛሬ ከምንጊዜውም በበለጠ ሁኔታ ዓመፅ በዝቶአል። ሰዎች በመንግሥታትና በባለሥልጣኖች ላይ ያምጻሉ። ዛሬ በመላው ዓለም እየታየ ያለው ይኸው ነው። ኢየሱስ እንደሚነግረን ይህ ከምልክቶቹ አንዱ ነው። በየጊዜውና በየአገሩ ሰዎች ሰለ ሰላም ስብሰባ ያደርጋሉ። ጳውሎስ፡- «ሰላምና ደኅንነት ነው ሲሉ ጥፋት በድንገት ይመጣባቸዋል» አለ (1ተ. 5:3)። ነቢዩ ኢሳይያስ ደግሞ «ለከፋዎች ሰላም የላቸውም» ይላል (እ.ሳ. 48:22)። እንደዚህ ዘመን ሰዎች ሰላምን የፈለጉበት ጊዜ የለም። የተባበሩት መንግሥታት በተከታታይ አስቸኳይ ስብሰባዎችን ያደርጋል። የዚህ ዓለም ፓርላማዎችና ሕዝባዊ ድርጅቶች አጥብቀው ሰላምን ይፈልጋሉ። ኢየሱስ እርሱ ከመምጣቱ በፊት የዓለማችን ሁኔታ ይህን እንደሚመስል ተናግሮአል። «እነዚያ ቶኖች ባያጥሩ ምር አንድም ያው መዳን ባልቻለ ነበር፤ ነገር ግን ስለተመረጡት ሰዎች እነዚያ ቶኖች የጥራሉ» (ማቴ. 24:22)።

ኢየሱስ ሌላም የተናገረው ነገር አለ። ስወንጌል መስፋፋት ዓለም አቀፍ ትኩረት ይሰጠዋል፤ እርሱ ከመምጣቱ በፊት ወንጌል በዚህ ዓለም

በሰፋት ይሰበካል። «ለሕዝቦች ሁሉ ምስክር እንዲሆን ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል በመላው ዓለም ይለበካል፤ በዚያን ጊዜ መጨረሻው ይመጣል።» በታሪክ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ወንጌል በመላው ዓለም እየተለበከ ነው። በራዲዮ፣ በቴሌቪዥን፣ በሥነ ጽሑፍና በላቲን ቋንቋ ወንጌል ለዓለም ሁሉ እየተዳረገ ነው። ወንጌል የማይለማበት የዓለም ክፍል የለም።

ታዲያ፣ ምን ማድረግ አለብን? ይህን አንዴት መቋቋም አለብን? በመጀመሪያ ራሳችንን አናንጸ። «ይህ ተለፋ ያለው ከማንኛውም ከፋ ነገር ራሱን ያነጻል።» የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደገና መምጣት እንደተሰፋ ተቀብለህ ይሆን? እንደዚያ ከሆነ ንጹሕ ሕይወት፣ የተቀደሰ ሕይወት ሊኖርህ ይገባል። ክርስቶስን እንደ አዳኞችን ለንቀበል የምናገኘው ቅድስና አለ። በክርስቶስ ጸጋና አውቀት ለናድግ የምንለማመደው ቀጣይ የቅድስና ሂደትም አለ። አንድ ቀን ግን ኢየሱስን ፊት ለፊት አናየዋለን? ያን ጊዜ አርሱ ፍጹም እንደሆነ ሁሉ አኛም ፍጹማን እንሆናለን። እርሱን እንዳለ እናየዋለን።

በሁለተኛ ደረጃ፣ በትዕግሥት መጠበቅ አለብን። አንዳንድ ጊዜ እውን ኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ይመጣ ይሆን? የሚል ጥርጥርና ለጋት ሊለማን ይችላል። መጽሐፍ ቅዱስ፦ «መምጣት የሚገባው ከጥቂት ጊዜ በኋላ ይመጣል፤ አይዘገይምም» ይላል (ዕብ. 10:37)። የሚመጣበት ቀን ተወስኖአል። ያን ቀን እግዚአብሔር ነው የሚያውቀው። በትክክለኛው ጊዜ ይመጣል፤ አንድ ሰዓት አንኳ አይቀድምም፤ አንድ ሰዓት እንኳ አይዘገይም።

በሦስተኛ ደረጃ፣ መንቃት አለብን። መንቃት ለንል መምጣቱን ዘወትር በናፍቆት መጠበቅ አለብን ማለት ነው። በዚህ ምዕራፍ መጀመሪያ ላይ ለሰተባረከው ተለፋችን መጥቀሴ ይታወቃል።

በአራተኛ ደረጃ፣ መሥራት አለብን። አንዳንድ ሰዎች፦ «ክርስቶስ ቶሎ የሚመጣ ከሆነ መሥራትና በማንኛውም እንቅስቃሴ መሳተፍ ምን ጥቅም አለው?» በማለት ሥራቸውን ያቋርጣሉ። እውነተኛ ክርስቲያኖች ግን በፍጹም እንደዚያ ማድረግ የለባቸውም። ምናልባትም ክርስቶስ እኛ በሕይወት አያለን ላይመጣ ይችላል። ለሌሊትም ወንጌልን ለሰዎች ሁሉ ለማድረስ የተቻለንን ሁሉ አናድርግ። የአርሱ ተመልሶ መምጣት ለበለጠ ሥራ ሊያተጋን ይገባል።

በመጨረሻም ምንጊዜም ዝግጁ መሆን አለብን። ተዘጋጅተህ ይሆን? «የለው ልጅ ባላለባችሁበት ሰዓት በድንገት ይመጣል፤ ለሌሊት እናንተም ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ» ማቴ. 12:40። መጽሐፍ ቅዱስ፦ «ገና ለለማታየው ነገር እግዚአብሔር አለጠንቅቆ በነገረው ጊዜ ኖሳ እግዚአብሔርን በመፍራት ቤተሰቡን ለማዳን መርከብ የሠራው በእምነት ነው» ይላል። «በመፍራት» የሚለውን ቃል ልብ እንድታደርጉ እፈልጋለሁ። አንዳንድ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚመጡት በፍቅር ነው፤ ሌሎች ደግሞ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚመጡት በፍርሃት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስን ጌታና አዳኝ አድርገው ላልተቀበሉ ፍርድና ገሃነም ነው። ችሎታውና አቅሙ እያለን አሁን ወደ ክርስቶስ እንምጣ።

19 በመጨረሻ ሰላም

«አንባን ሁሉ ከዓይናቸው ይጠርጋል፤ ሞት ወይም ሕዘን ወይም ለቅለ ወይም ሥቃይ ከአንግዲህ ወዲህ አይኖርም፤ ምክንያቱም የቀድሞዎቹ ነገሮች ሥርዓት አልፎአል» (ራእ. 21:4)

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ማድረግ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ከዚህ መጽሐፍ እንደተመለከትን አላባለሁ። በአሁኑ ጊዜ ክርስቲያን መሆን ምን ማለት እንደሆነ አውቀናል። ሰላምና ደስታን ለማግኘት ለሰተከፈለው ዋጋም ተመልክተናል። ሰላምና ደስታን የሚለጣቸው ነገር ቢያገኙ በሚሊዮን የሚቆጠር ዶላር ለመክፈል ወደኋላ የማይሉ ሰዎችን አውቃለሁ። በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች አጥብቀው ሰላምን ይሻሉ። በክርስቶስ ያለውን ሰላም ለማግኘት በተቃረቡ መጠን ለይጣን ይዋጋቸዋል። ዓይናቸውን ያሳውረዋል። ጭጋግ ይጥልባቸዋል፤ ለሌሊትም የተመኙትን ሰላም አያገኙም። እኛ ክርስቲያኖች ግን ሰላምን አግኝተናል። የሕይወትን ምሥጢር አግኝተናል። ለዘላለምም የእኛው ነው።

ካለፉት ሃምሳ ወይም አርባ ዓመታት ወዲህ ለሰላም ብዙ ተብሏል። ሰላምን በተመለከተ ብዙ ታላላቅ ስብሰባዎች ተደርገዋል፤ ይሁን እንጂ የዚያኑ ያህል ሰላም የራቀን ይመስላል።

ሐዋርያው አውሎስ ለሰለው ልጆች ሁኔታ ቢጽፍ፦ «የሰላምንም መንገድ አያውቁም» አለ (ሮሜ 3:17)። በአካባቢያችን ብንፈልገውም በግል ሕይወታችን፣ በቤተሰባችን፣ በአገራችንና በዓለማችን ሰላምን ማግኘት አልቻልንም። ለምን? ምክንያቱም ሁላችንም ብንሆን አርሶ በርሶ የመጠራጠር፣ የዓመፅ፣ የጥላቻና የጥፋት ዘር በውስጣችን ሰላሳ ነው።

ኢየሱስ፦ «በሰዎች መካከል እርቅንና ሰላምን የሚያደርጉ . . . ደስ ይበላቸው» (ማቴ. 5:7) አለ። ሰላምን መፈለግ አለብን። እንዲህም ሲባል ጨርሶ ጦርነትን ከምድራችን ማለወገድ ማለቱ አይደለም። ለሰላም መሥራት አለብን። ይሁን እንጂ ኢየሱስ፦ «የጦርነትን ድምፅና የጦርነትን ወሬ ትለማላችሁ፤ ይህ ሁሉ መሆን ሰላሳበት አትደንግጡ፤ መጨረሻው ግን ገና ነው። ሕዝብም በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ በጦርነት ይነሣል» በማለት ትንቢት መናገሩን ማስታወስ ይኖርብናል (ማቴ. 24:6-7)።

እውነተኛ ሰላምን የምንለማመደው መለኮታዊ ይቅርታን ለናገኛ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ለንታረቅ፣ ከራሳችንና ከሌሎች ጋር በተለይም ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር ለምምነት ሲኖረን ብቻ ነው። «ለከፋዎች ሰላም የላቸውም፤ ይላል አምላኪ» (ኢሳ. 57:21)። ክርስቶስ ግን በመለቀል ላይ ባፈሰሰው ደሙ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንዲኖረን አድርገዋል። ሰላማችን በእርሱ ነው። በአምነት ብንቀበለው እግዚአብሔር ያዳድቀናል፤ በሌላ መንገድ የማይገኝ ሰላምንና ጸጥታን እንለማመዳለን። ክርስቶስ ወደ ልባችን ሲገባ ከሚያውከን የጋጢአተኝነት ለሚት ነጻ እንሆናለን። ይቅር እንደተባልን እርግጠኛ ለሰምንሆን ቀና ብለን የሰዎችን ዓይን ለማየት አንላቀቅም። «እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኝ ከሆንህ ከጠላቶችህ ጋር እንኳ በሰላም

እንድትኖር ያደርግሃል» (ምሳ. 16:7)። በጣም ትልቁ ነገር ደግሞ በምንምትበት ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ስንቆም ይህ ሰላምና ዋስትና ድፍረት ይሆነናል።

እለከ መጨረሻው ድረስ ጦርነት እንደሚሆን ሊቀረጽ ነገርናል። አዲስ መንፈሳዊ ልደት ካልተፈጸመ በቀር የሰው ባሕርይ ሊለወጥ እንደማይችል ያውቃል። ሁሉም ሰዎች በእርሱ እንደማያምኑም ያውቃል። ዛሬ አብዛኞቹ የዓለማችን ሰዎች ዳግም አልተወሰዱም። ለላዚህም በቤተሰብ፣ በማኅበረሰብና በዓለማችን ዓመፅ እንደሚነሣ ሥጋት አለ። መጽሐፍ ቅዱስ ለሰዎች ሳይነት ሰላም ይናገራል።

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም

የመጀመሪያው ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ሰላም ነው። «እኛ ጽድቅን ያገኘነው በእምነት ስለሆነ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለን» (ሮሜ 5:1)። «በመስቀል ላይ በፈሰሰው ደሙም ሰላምን አደረገ» (ቀላ. 1:20)። አሁኑኑ ሰላም ሊኖርህ ይችላል፤ ሰላም ከእግዚአብሔር ጋር።

ዛሬ በዓለማችን እየተደረገ ያለው ትልቁ ጦርነት በሰው ልጅና በእግዚአብሔር መካከል የሚደረገው ጦርነት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር እየተዋጉ እንደሆነ ሰዎች ላያውቁት ይችላሉ። ኢየሱስ ክርስቶስን አዳኝ አድርገው ካልተቀበሉት ሰጌትነትም ራሳቸውን ካላስገዙ ግን እግዚአብሔር እንደጠላቶቹ ነው የሚያያቸው። ይህም የሆነው ከጋጢአት የተነሣ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ «ሁሉም ጋጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔር ክብር ትድሎአቸዋል» ይላል (ሮሜ 3:23)። አንዳንድ ሰዎች «የቤተ ክርስቲያን አባል ነኝ፤ ተጠምዷል፤ ስለሆነ ታዲያ እንዴት ጋጢአትኖ ልሆን እችላለሁ?» ይላሉ። ዋናው ጉዳይ ግን «ኢየሱስ ክርስቶስ በልባችን ውስጥ ይኖራል?» አዳኝ ብቻ ሳይሆን የሕይወታችንም ጌታ ነው?» ለሚለው ጥያቄ የምንሰጠው ትክክለኛ መልስ ነው።

ጋጢአታችሁን ካልተናዘዛችሁ፣ ኢየሱስ ክርስቶስንም አዳኝ አድርጋችሁ ካልተቀበላችሁ በቀር እንደምትጠፋ አጥብቂ ባልነግራችሁ ኖር በጣም የሚያሳዝን ይሆን ነበር።

«እግዚአብሔር ዓለምን እጅግ ሰበደደደ አንድ ልጁን ስጠኝ ስለዚህ በልጁ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት ይኖረዋል እንጂ አይጠፋም» (ዮሐ. 3:16)። እምነት ስንል በአእምሮ ማመን ብቻ ማለታችን አይደለም። በልብም ጭምር ማመን ማለትም ነው። ሙሉ በሙሉ በእርሱ መታመን፤ ሙሉ በሙሉ ራስን መስጠት ማለት ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ስጋጢአታችን ወደተስቀለበት መስቀል ሁሉ ነገራችንን ማምጣት ማለት ነው። በመስቀል ላይ በመምቀ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንዲኖረን አድርጎአል። ጀርባችንን ከስጠነው፣ ሕይወታችንን ሰጠው ካላስረከብን ለወደፊት ተስፋ የለንም።

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንዲኖረን የልጁን ደም አስከፍሎአል። «እናንተ የተዋጀችሁት ነውር እንደሌለው ንጹሕ በግ በሆነው በክርስቶስ ክቡር ደም ነው» (1ዮሐ. 1:7)። በዓለም ያለው አንተ ወይም እኔ ብቻ

ብንሆን ኖሮ እንኳ ክርስቶስ ስለሚወደን ይሞትልን ነበር። ይወደናል! ፍቅሩንም በመስቀል ላይ ገልጦአል።

የንግሥት ቪክቶሪያን የሕይወት ታሪክ ላነብ ንግሥቲቱ በሰንደን ከተማ ያሉ የድሆች ቤቶችን ይጎበኙ እንደነበር ተረዳሁ። አንድ ቀን ንግሥቲቱ ወደ አንዲት ድሃ አርጊት ቤት ገብተው ሻይ ከጠጡ በኋላ ለመሄድ በመነሣት ላይ እያሉ፡- «ምን እንዳደርግልዎት ይፈልጋሉ?» በማለት አርጊትዋን ጠየቁዋቸው። አርጊትዋም፡- «ንግሥት ሆይ፣ መንግሥተ ሰማይ እንገናኝ» አሉአቸው። ንግሥቲቱም፡- «አዎን፤ መንግሥተ ሰማይ እንደምገባ አምናለሁ፤ ወደዚያ የምገባው ግን መስቀል ላይ በፈሰሰልኝ ከክርስቶስ ደም የተነሣ ነው» በማለት እንደመሰሉላቸው ታሪካቸው ላይ ተጽፎአል። ንግሥት ቪክቶሪያን የሚያህሉ በዘመናቸው በጣም ታላቅ የነበሩ ሴት ሰደገንነታቸው በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይታመኑ ነበር። እኛም እንደዚያ ማድረግ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው ይላል (1ቀሪ. 14:33)። እግዚአብሔር በመስቀል አማካይነት ደገንነትን ሰጠ። በፈሰሰው ደም ሰላምን አደረገ። በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የነበረው ውጊያና ጥል ተወግዶ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም የሰላም ውል ተደርጎአል።

አንተላ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም አለህ? ወይስ በልብህ ያለው ጋጢአት ከእግዚአብሔር ሰይፋሃል?

የእግዚአብሔር ሰላም

መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገርለት ሁለተኛው ሰላም ደግሞ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን ሰላም ነው። በክርስቶስ የሚያምን ሰው እንደሌሎች ሁሉ ትግር ሊደርስበት ይችላል፤ ሰዎች በሞት ሊሰዩትም ይችላሉ፤ ይሁን እንጂ፣ ምንጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ሰላም በልቡ ይኖራል። የትዳር ዓደኛ በሞት ሊሰይፍ፣ ልጆቻችን ሊታመሙ፣ ሥራ አጥተን ስንቸገር ሁሉ በአእምሮአችን ልንረዳው የማንችለው የእግዚአብሔር ሰላም አብሮን ይሆናል።

አንድ የሥነ አእምሮ ምሁር (ሰይካትሪስት) በአንድ ታዋቂ መጽሔት ላይ ባቀረበው ጽሑፍ ጭንቀትን በተመለከተ ሐዋርያው ጳውሎስ ከሰጠው መመሪያ የተሰየ ምንም ተጨማሪ መመሪያ መስጠት እንደማይቻለው ገልጦአል። ጳውሎስ፡- «የሚያለፈልጋችሁ ነገር ቢኖር ምስጋና በተሞላበት ጸሎት እግዚአብሔርን ሰምኑ እንጂ በምንም አሳብ አትጨነቁ። የኢየሱስ ክርስቶስ በመሆናችሁ ከሰው ማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አእምሮአችሁን በጤንነት ይጠብቃል» (ፊሊ. 4:8-7)። ነበር ያለው። በምንም አሳብ አትጨነቁ። እኔና እናንተ ግን ጥቂት ሰላምን ለማግኘት ምን ያህል እንደምንባከን እስከ አሰቡ። የእግዚአብሔር ሰላም አሁኑኑ በልባችን ሊሞላ ይችላል።

ቀላ. 3:16 «የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይንገሥ» ይላል። አንዳንዶቻችሁ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ አዳኞችሁ አድርጋችሁ እንደተቀበላችሁ ታስባላችሁ፤ በእርግጥ የሕይወታችሁ ጌታ አድርጋችሁ ግን

አልተቀበላችሁትም። በጭንቀትና በውጥረት ውለጥ በሰህናችሁ የእግዚአብሔር ሰላም የላችሁም።

በደማስቅ መንገድ ላይ ክርስቶስን በተገናኘ ጊዜ የሰውል ሕይወት እንዴት እንደተሰወጠና ከተቃዋሚነት ወደ ወንጌል ሰባኪነት እንደመጣ ታሪኩን ብዙዎቻችሁ እንደምታውቁት አስባለሁ። ዛሬም ቢሆን በሰውል ሕይወት ከተደረገው ባላነሰ ሁኔታ የብዙዎች ሕይወት ባለደናቂ ሁኔታ እየተሰወጠ ነው። ሰውጡ የሚደረገው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ዳግም በመወሰድ ነው።

ይህን በውጥና ድፍረት በምንም ዓይነት ፍልሰፍና ልናገኘው አንችልም። ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ሊረዳን ፈቃደኛ ነው። «እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ አምላክህ ነኝ ተስፋ አትቁረጥ፤ እኔ አበረታሃለሁ እረዳህማለሁ፤ ድል ነሺ በሆነ ከንዴ እደግፍሃለሁ» (ኢሳ. 41+10)። ሥልጣንህ የቱንም ያህል ከባድ ቢሆን ገላፊነትህም የቱንም ያህል የበረታ ቢሆን፤ የሚያስከፍበው ዋጋ የቱንም ያህል ታላቅ ቢሆን በሚያለፈልግህ ሰዓት የእግዚአብሔር ኃይል ብርታትህ ይሆናል።

የክርስትና ሕይወት ለሥጋዊ ሕይወታችንም የሚሰጠው ጥቅም አለ። ኃጢአትና «ለምንም አልጠቅምም» የሚል ስሜት የአእምሮና የአካል ጤንነትን ያቃውላል። የአካላችን መቆሸሽና ርኩሶት፤ ለሌሎች ያለን ጥላቻ፤ የነገሮች መጨናገፍና በአቅም ማጣት ምክንያት ወዳስብነው ግብ መድረስ አለመቻል ለአእምሮአዊና አካላዊ ሕመም የሚዳርጉን ምክንያቶች ናቸው። ተፈጥሮአዊውን ሰው የሚያስቸግሩት የኃጢአተኝነትና የበደለኝነት ስሜት አእምሮውንና አካሉን ስለሚጎዳው ለሥራውና ስተጣለበት ገላፊነት ብቁ አይሆንም። ኢየሱስ በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ ወንጌልን መለበክ ብቻ ሳይሆን የሰዎችንም ሕመም መፈወሉ ያለምክንያት አልነበረም። በመንፈሳዊ ሕይወታችንና በአካልና በአእምሮአችን ጤንነት መካከል ጥብቅ ግንኙነት አለ።

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሲኖረንና የእግዚአብሔርም ሰላም በውስጣችን ቢሆን፤ ከክርስቶስ ጋር ካለን ጎብረት የተነሣ የሚኖረን ደስታ አእምሮአዊና አካላዊ ጤና እንዲኖረን ያደርጋል፤ ለበዚህም ክርስቶስ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ብቻ ሳይሆን በአካልና በአእምሮ ጤነኞች መሆናችንንም ይፈልጋል ማለት ነው። ውስጣዊ ሰላም፤ የመንፈሳዊ ሕይወታችን እድገት፤ ከክርስቶስ ጋር ካለን ሕብረት የተነሣ የምናገኘው ደስታ፤ ዳግም መወለድን ተከትለው የሚመጡ ነገሮች ናቸው።

አውነተኞቹ ክርስቲያኖች ብቻ የሚያገኙአቸው አንዳንድ ልዩ ጥቅሞችም ይኖራሉ። የማያቋርጥ መስኮታዊ ጥበብና ምሪት እንደምሳሌ ሊወሰዱ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስ፡- «ከእናንተ መካከል ጥበብ የጎደበው ሰው ቢኖር እግዚአብሔርን ይስምን፤ እግዚአብሔርም ይሰጠዋል» ይላል (ዮሐ. 1፡15)። የወደፊቱን በተመለከተም ክርስቲያን ጽልመተኛ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ነገሮች ሁሉ ለበጎ እንደሚሆኑን ይናገራል፤ ከዚህ እርግጠኛነት የተነሣም የወደፊት ሕይወታችን ብርሀን እንደሚሆን ባስመሉ ተስፋዎች ነን።

እግዚአብሔር ለዚህ ዓለም የራሱ ዓላማ አለው፤ በመጨረሻ ነገሮች ሁሉ በዚህ ዓለማዊ ደጠቃለላሉ። ምንም እንኳ ሰዎች እርስ በርሳቸው

ቢዋጉም፤ ምንም እንኳ ተፈጥሮ ራሱ ያመፀና ከቁጥጥር ውጪ የሆነ ቢመስልም፤ አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ አለ፤ ሁሉንም ነገር በበላይነት የሚቆጣጠረው እርሱ ነው። ሌላው ቀርቶ ሰይጣን ራሱ እንኳ ከእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር ነው። እግዚአብሔር ሲፈቅድስት ብቻ ነው ምንም ነገር ማድረግ የሚችለው። እግዚአብሔር በእያንዳንዱ የታሪክ ክፍስ ጊዜ፤ በእያንዳንዱ ሕዝብና ግስሰብ ራሱን የቻለ እቅድ እንዳለው ቅዱሳት መጻሕፍት ያስተምራሉ። አስቀድመን እንደተመለከትነው በክርስቶስ መመስሰና መንግሥቱንም መመሥረት እግዚአብሔር የራሱ እቅድ አለው። ስለዚህም ክርስቲያን ሕይወት እቅድ እንዳለው ያምናል፤ በመጨረሻ እግዚአብሔር ማንኛውንም ክፉ ነገር ድል እንደሚያደርግም እርግጠኛ ነው።

በመጨረሻም፤ ከማንኛውም ነገር ላይ የክርስትና ሕይወት ሰላሰው የበላይነት ስናነሣ፤ ክርስቲያን በዘላለማዊ ሕይወት የሚያገኘውንም ጥቅም ሳንዘነጋ ነው። ኢዮብ፡- «ሰው ከሞተ በኋላ ተመልሶ በሕይወተ ሥጋ ሊኖር ይችላልን?» (ኢዮ. 14፡14) በማለት ከጠየቀ በኋላ ስራሱ ጥያቄ ራሱ መልስ ሲሰጥ «ነገር ግን አዳኝ ሕያው እንደሆነና በመጨረሻ ጊዜም እኔን ለመታደግ በምድር ላይ እንደሚቆም አውቃለሁ» ብሏል (ኢዮ. 14፡25)።

ምንኛ አስደናቂ ተስፋ ነው! ምንኛ አስደናቂ ሕይወት ነው! እንዲህ ዓይነቱን ተስፋ፤ እንዲህ ዓይነቱን መዳኢ ሕይወት በምንም ዓይነት ሀብት ልስውጠው አልቻልንም። ከዚህ ይልቅ የንጉሡ ልጅ መሆንን፤ ከክርስቶስ ጋር አብሮ ወራሽና የሰማያዊው ቤተሰብ አባል መሆንን እመርጣለሁ።

ከየት እንደመጣሁ፤ ለምን እዚህ እንዳለሁና ወዴት እንደምሄድ አውቃለሁ፤ በልቤ ሰላም አሰኝ። ሰላሙ ልቤን ያጎርፋል፤ ነፍሴንም ያጥስቀልቃል።

እርግጥ ነው ማዕበሉ ብርቱ ነው። ታላቁ ወጀብ ከዓስቱ ጋር ይላተማል። የመብረቁ ብልጭታ ያሸብራል፤ ድምፁም ያስፈራል፤ ንፋሱ ያፍዋጫል፤ ትንሿ ወፍ ግን በዓስቱ ሰንጣቂ ውስጥ በእርጋታ አርፋለች። ይህ ነው ሰላም ማለት። በማዕበሉ መካከል በጻጥታ ማረፍ! በግራ መጋባት፤ በሀዘንና በችግር ውስጥ በክርስቶስ ሰላም አሰን። ማዕበሉ ይጮሃል፤ ልባችን ግን አርፎአል። በመጨረሻ ሰላምን ተቀዳጅተናል።

መጨረሻ ሰላም

ቅዱሳት መጻሕፍት የሚናገሩበት ሦስተኛው ሰላም ደግሞ ወደ ፊት ስለሚመጣው ሰላም ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ዓለም ሁሉ ሰላም ስለሚሆንበት ጊዜ ይናገራል። በአሁኑ ጊዜ ዓለም ወደ አርማጌዶን እየገሰገሰ ይመስላል። የዮሐንስ ራዕይ 6፡4 ሰበቀዩ ፈረሰ ይናገራል። «በፈረሱ ላይ ስተቀመጠው ሰላምን ከምድር እንዲያስወግድና ሰዎች እርስ በርሳቸው እንዲተላለቁ ስማድረግ ሥልጣን ተሰጠው» ይላል። የሰላም ንጉሥ የሆነው ክርስቶስ እስኪመጣ ድረስ ግን በዚህ ዓለም ዘላቂ ሰላም ሲኖረን አይችልም።

እርሱም ይመጣል። አንድ ቀን ሰማይ ወሰል ብሎ ይከፈላል፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስም ተመልሶ ይመጣል። መንግሥቱን በዚህ ምድር

ይመሠርታል፤ ያኔ ሰላምና ፍትሕ ይሰፍናል። ያ ጊዜ ምንኛ አለደላች ይሆናል!

ነቢዩ ኢሳይያስ፡- «እርሱ (ክርስቶስ) መሪ ይሆናል፤ ስሙም ድንቅ መካር፤ ጎያል አምላክ፤ የዘላለም አባት፤ የሰላም አስቃ ይባላል። ለንጉሣዊ ሥልጣኑም ወስን የሰውም፤ መንግሥቱም ዘላለማዊ ሰላም የሰፈነበት ይሆናል» በማለት ለሰዚህ ጊዜ ትንቢት ተናግሮአል (ኢሳ. 9፡6-7)። እስቲ አስቡት፡- ጦርነት አይኖርም፤ ጥላቻ አይኖርም፤ ዓመፅ አይኖርም ሁሉም ሰላም ይሆናል።

ከክርስቶስ ጋር ለመሆን

ክርስቶስን ታውቀዋለህ? በልብህ ውስጥ እንደሚኖር እርግጠኛ ነህ? ምናልባትም «ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም እንዳለኝ እርግጠኛ መሆን አፈልጋለሁ» ሞትን ስመቀበል ዝግጁ መሆኔን ማወቅ አፈልጋለሁ። ኃጢአቱ ይቅር እንዲባልልኝ አፈልጋለሁ። ክርስቶስ ተመልሶ ሲመጣና መንግሥቱንም ሊመሠርት አብሬው መኖር አፈልጋለሁ» እያለህ ይሆናል። ይህ ሁሉ ሊኖርህ ይችላል፤ ሁሉም በነጻ ተስጥቶአል። ይህን ለማግኘት መውጣት መውረድ አይኖርብህም። ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ፡- «እናንተ የዳናችሁት በእምነት አማካይነት በጸጋው ነው፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ በእናንተ ሥራ የተገኘ አይደለም» ይላል (ኢፌ. 2፡8-9)።

አሁኑኑ ሕይወትህን ለክርስቶስ ስጥ። ይህን ውሳኔ ሳታደርግ መጽሐፉን አታስቀምጥ።

20 ሌላው ቀን

«ለሰው አንድ ጊዜ መሞት የተገባ ነው፤ ከሞት በኋላም ፍርድ አለበት»
ዕብ. 9፡27

ባለፈው ዓመት «ሌላው ቀን» የሚል የቴሌቪዥን ፊልም እያየሁ ነበር። መላው ምድር የቀብር ስፍራ እስኪመስል ድረስ በፊልሞች ተሞልቶ ነበር። ይህ ፊልም በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን አስደንግጦአል፤ አእምሮአቸውንም ረብሾአል።

እንግዲህ ፊልም አይተው ለስመጪው ሕይወት የሚረበሹና የሚደነግጡ ከሆነ ክርስቶስ ችላ ለሚሉ በሚሊዮን ሰዎች ተመልሶ መምጣቱ፤ ፍርድና ገሃነም እሳት ምንኛ ሊያስደነግጣቸው ይገባ ይሆን? ከዚህ ሐቅ ጋር ስናነጻጽረው የዚህ ፊልም አስፈሪነት ምናልባት የሕፃናት ጪዋታን ያህል ተራ ነገር ሊሆን ይችላል።

ምንም ያህል አስፈሪ ቢሆንም የእኛ መጪ ሕይወት የሚወስነው በዚህ ዓለም ሁኔታዎች አይደሉም። የእኛን ሁኔታ የሚወስነው ከ2000 ዓመት በፊት በመስቀል ላይ የሞተውን የሰላም ንጉሥ መቀበል አለመቀበላችን ነው።

የነፍስህ መሻትና ፍላጋ እንዳይጓዙትና ያስ አግባብ እንዳይራዘም ጸሎታችን ነው። ይህን መጽሐፍ ከጻፍኩበት ጊዜ ይልቅ በጣም አጭር ጊዜ ነው ያለው። መቼ እንደምንሞት አናውቅም። ዛሬውኑ ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ይኑርህ። በፍጹም ትሕትና ይህን ጸሎት አንድትጸልይ እመክርሃለሁ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ኃጢአተኛ ነኝ፤ ስለ ኃጢአቱ እጸጸታለሁ፤ ከኃጢአቱ ስመመለስም ፈቃደኛ ነኝ። ክርስቶስን አዳኝ አድርጌ እቀበላለሁ፤ የሕይወቴ ጌታ አደርገዋለሁ፤ ልከተለው አፈልጋለሁ፤ በክርስቲያናዊ ጎብረት እርሱንና ሌሎችን ማገልገል አፈልጋለሁ። አሜን።